29-06-

† Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων.

Ἦχος δ΄ Δι

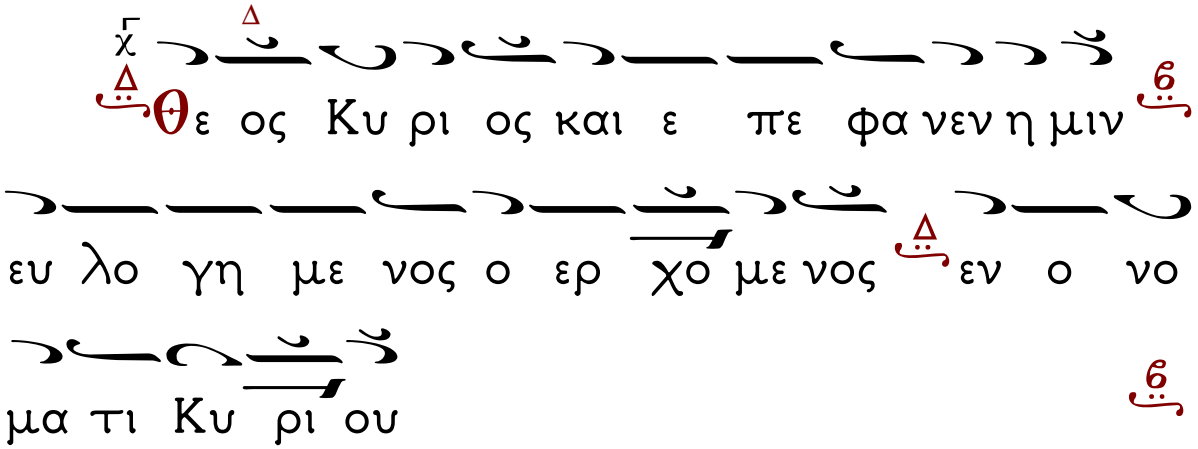

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

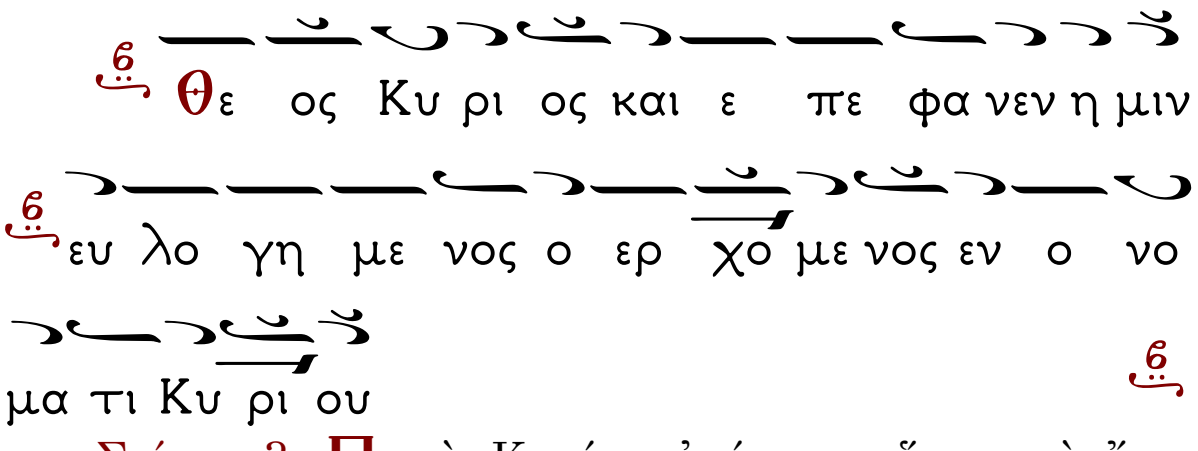

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

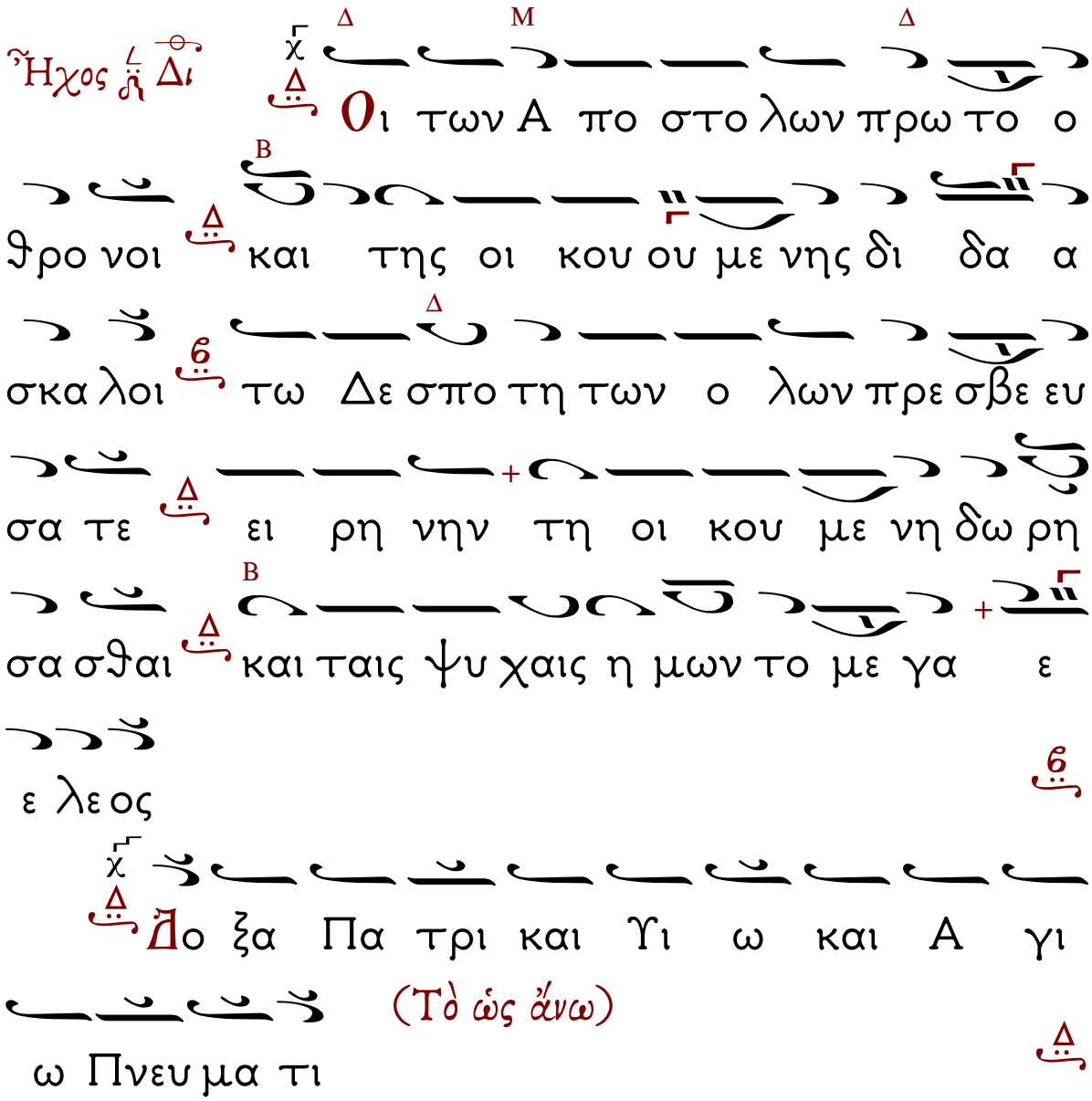

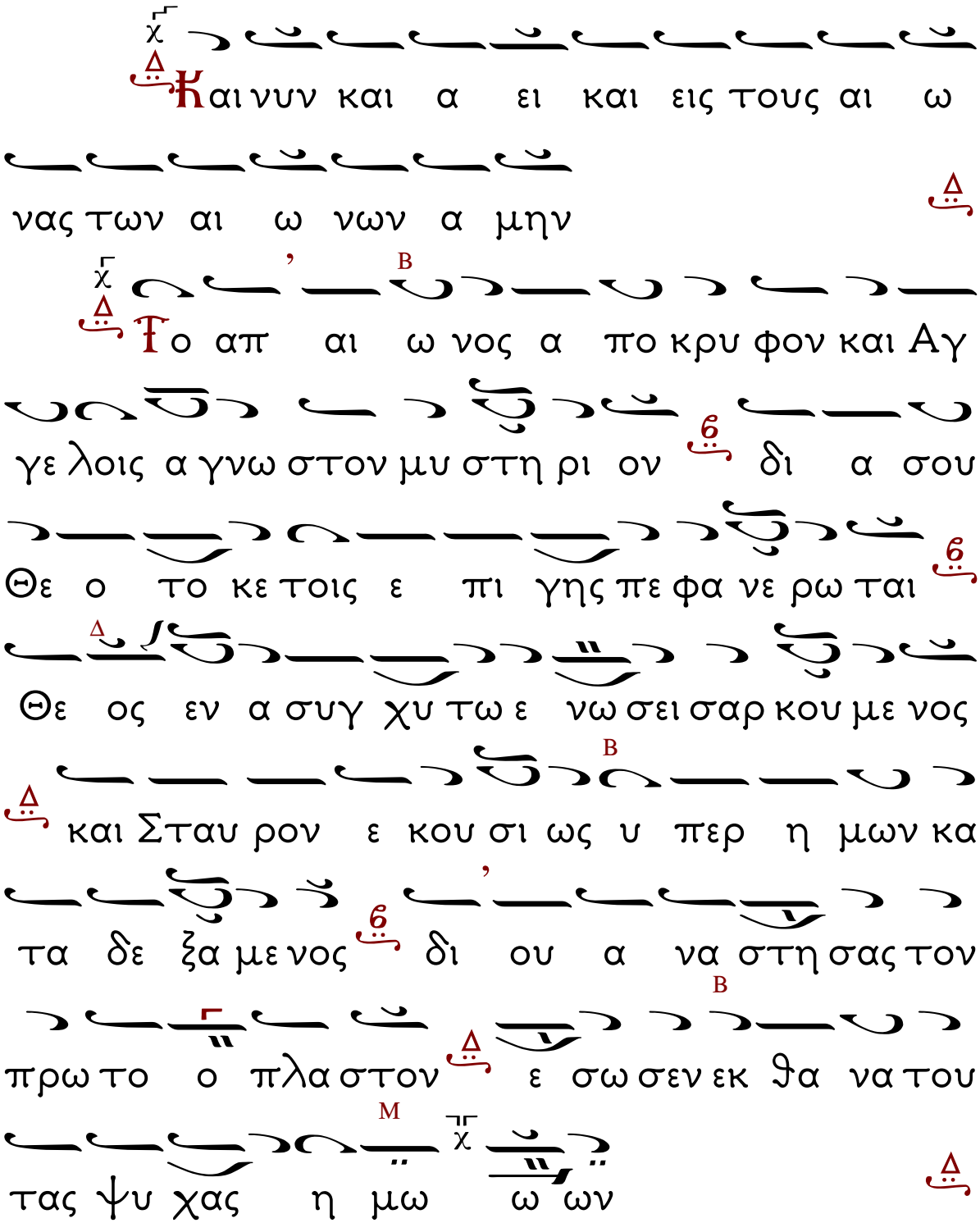
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ
γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου
Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται
Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σαρ κου με νος
και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
πρω το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του
τας ψυ χας η μω ων

Καθίσματα.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν.

Κάθισμα τοῦ Ἀπ. Πέτρου.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος λ π ⲁ̈ Νη

Ν
χ
ν
ⲁ̈ Τον βυ θον της α λι ει ει ας κα τα λι

πων ⲁ̈ ου ρα νο θεν ε δε ε ξω πα ρα Πα τρος

Γ Ν
ⲁ̈ την θει ει αν α πο κα λυ ψιν της του Λο

γου σαρ κω σε ως ϐ λ και παρ ρη σι α πα σιν ε

βο ας τω Κτι στη σου ϐ λ του Θε ου σε γι νω σκω

Π
Υι ον ο μο ου σι ον ϐ λ ο ο θεν ε πα ξι ως ⲁ̈

Γ Γ
α λη θω ως α νε δει ει χθης ϒ η πε ε ε

Ν
τρα της πι στε ως ⲁ̈ και κλει δου χος της χα ρι τος

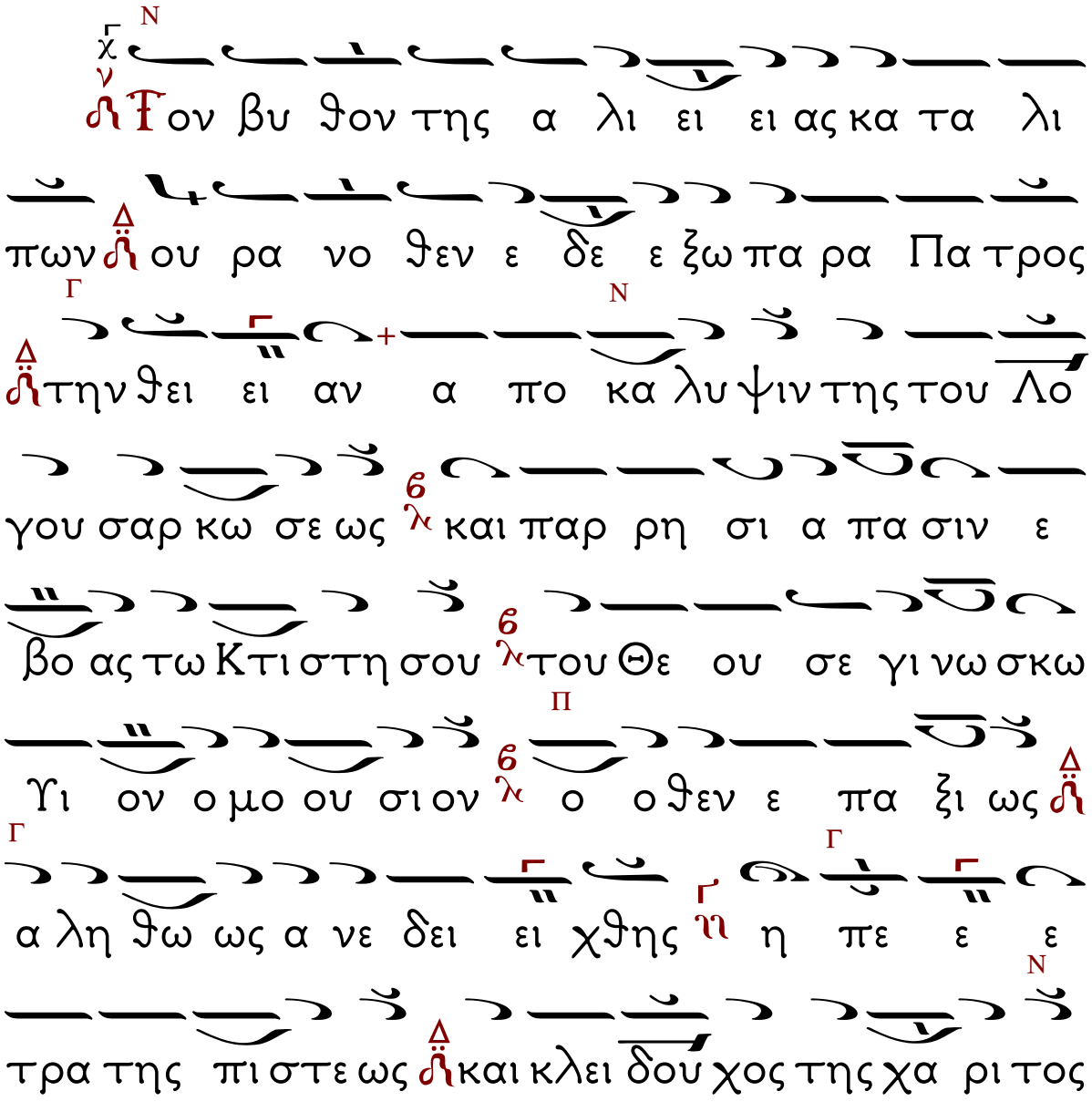

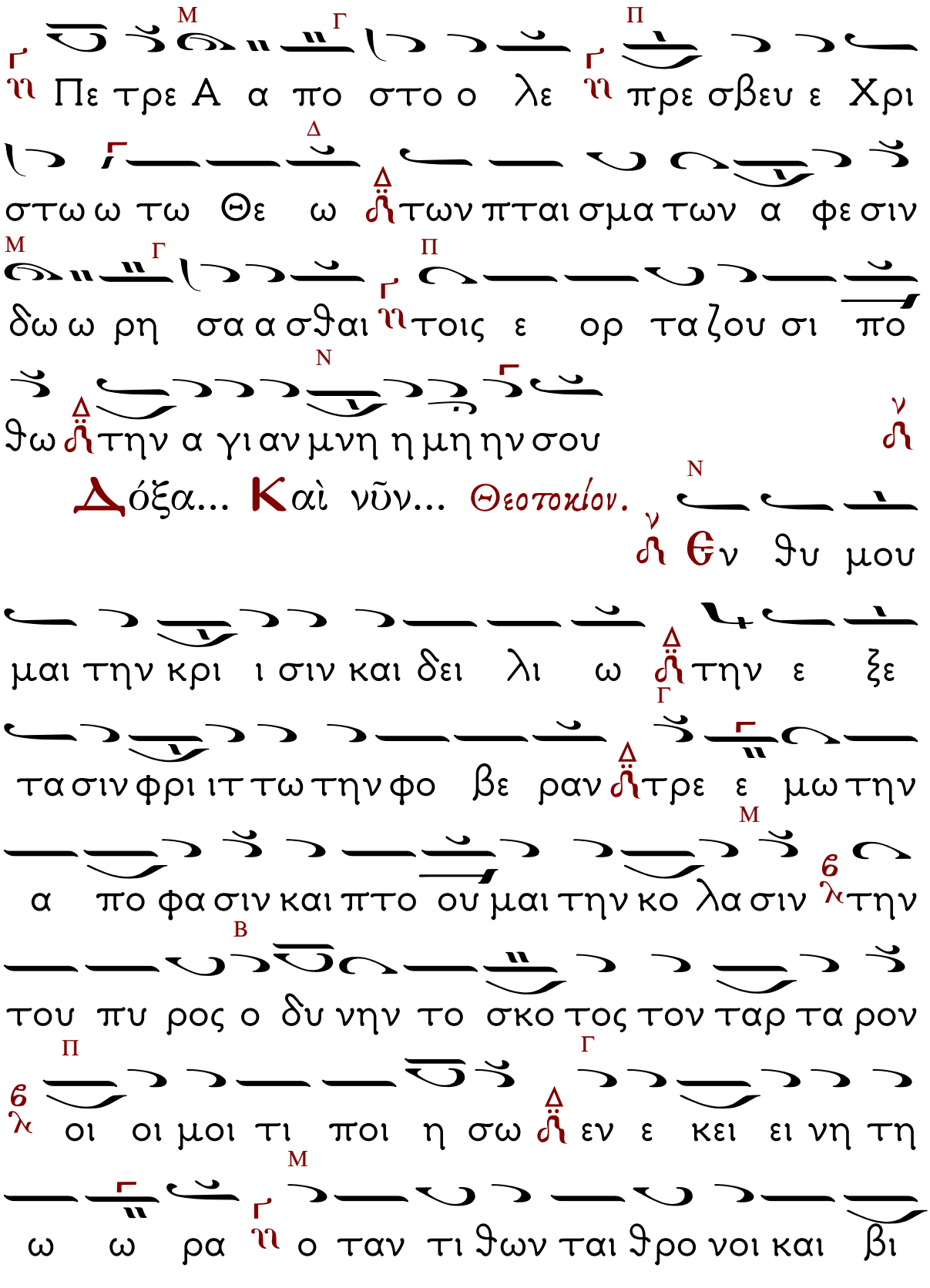
Πε τρε Α α πο στο ο λε πρε σβευ ε Χρι
στω ω τω Θε ω ἡ των πται σμα των α φε σιν
δω ω ρη σα α σθαι ἡ τοις ε ορ τα ζου σι πο
θω ἡ την α γι αν μνη η μη ην σου ν ἡ
Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. ν ἡ
Θν θυ μου
μαι την κρι ι σιν και δει λι ω ἡ την ε ξε
τα σιν φρι ιτ τω την φο βε ραν ἡ τρε ε μω την
α πο φα σιν και πτο ου μαι την κο λα σιν ϛ λ την
του πυ ρος ο δυ νην το σκο τος τον ταρ τα ρον
ϛ λ οι οι μοι τι ποι η σω ἡ εν ε κει ει νη τη
ω ω ρα ἡ ο ταν τι θων ται θρο νοι και βι

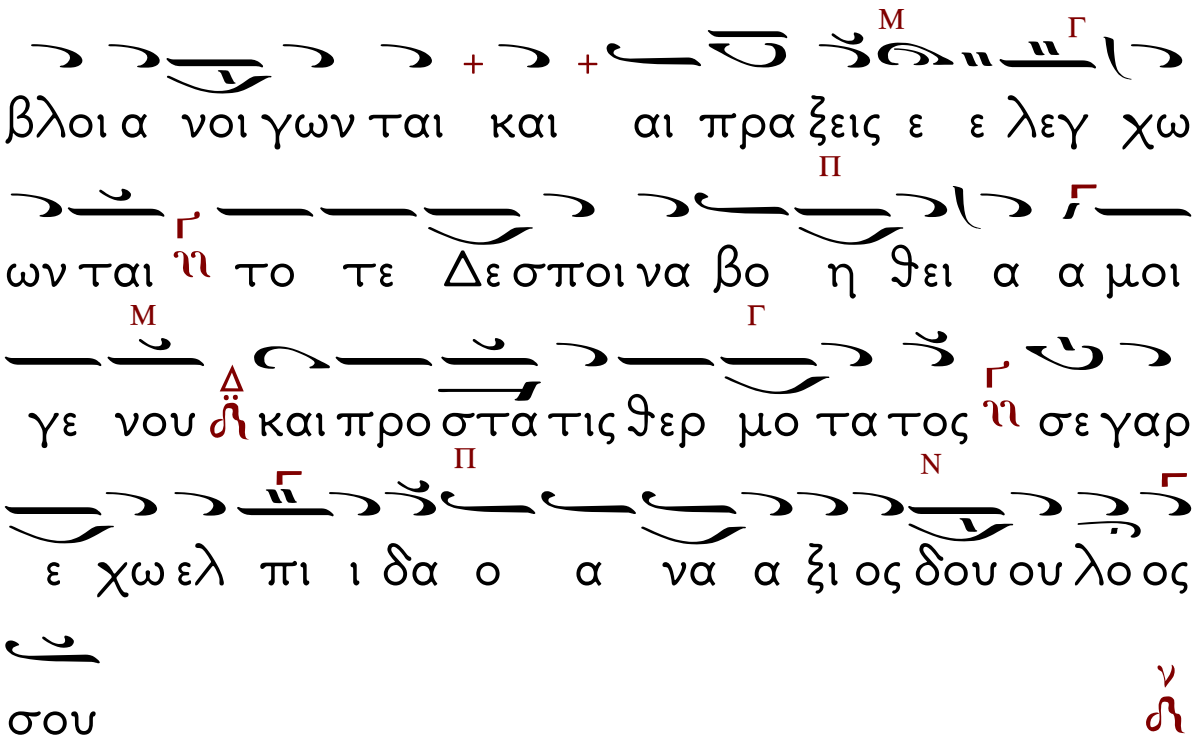

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.
Κάθισμα τοῦ Ἁπ. Παύλου.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

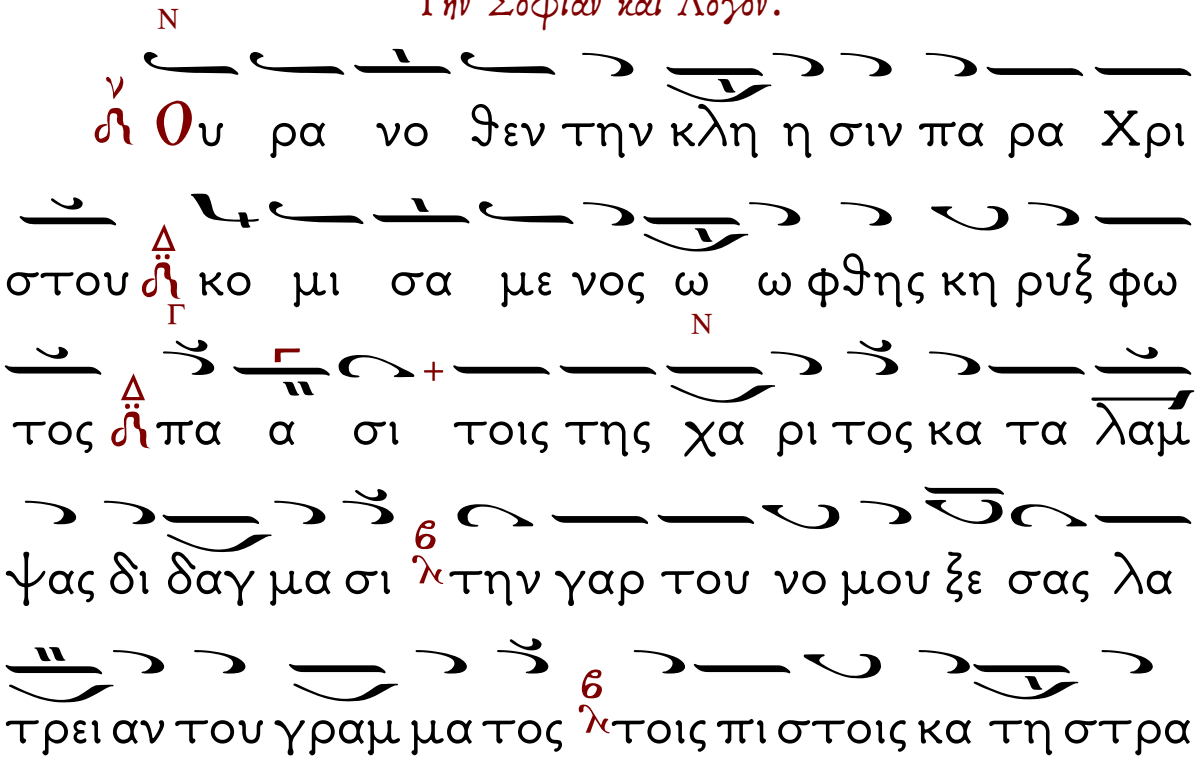

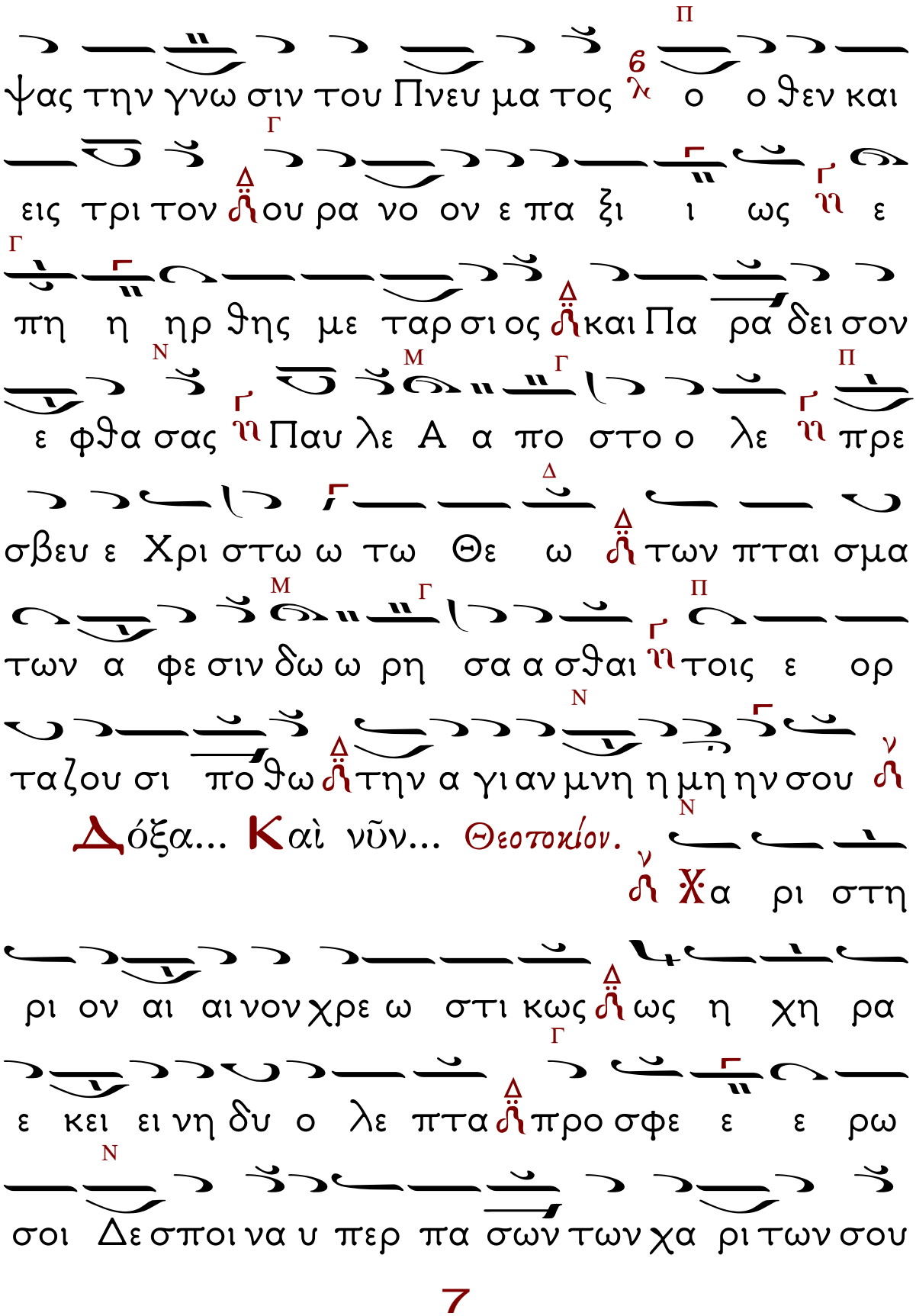
ψας την γνω σιν του Πνευ μα τος ο ο θεν και
εις τρι τον ου ρα νο ον ε πα ξι ι ως ε
πη η ηρ θης με ταρ σι ος και Πα ρα δει σον
ε φθα σας Παυ λε Α α πο στο ο λε πρε
σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω των πται σμα
των α φε σιν δω ω ρη σα α σθαι τοις ε ορ
ταζου σι πο θω την α γι αν μνη η μη ην σου
Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.
Χα ρι στη
ρι ον αι αι νον χρε ω στι κως ως η χη ρα
ε κει ει νη δυ ο λε πτα προ σφε ε ε ρω
σοι Δε σποι να υ περ πα σων των χα ρι των σου

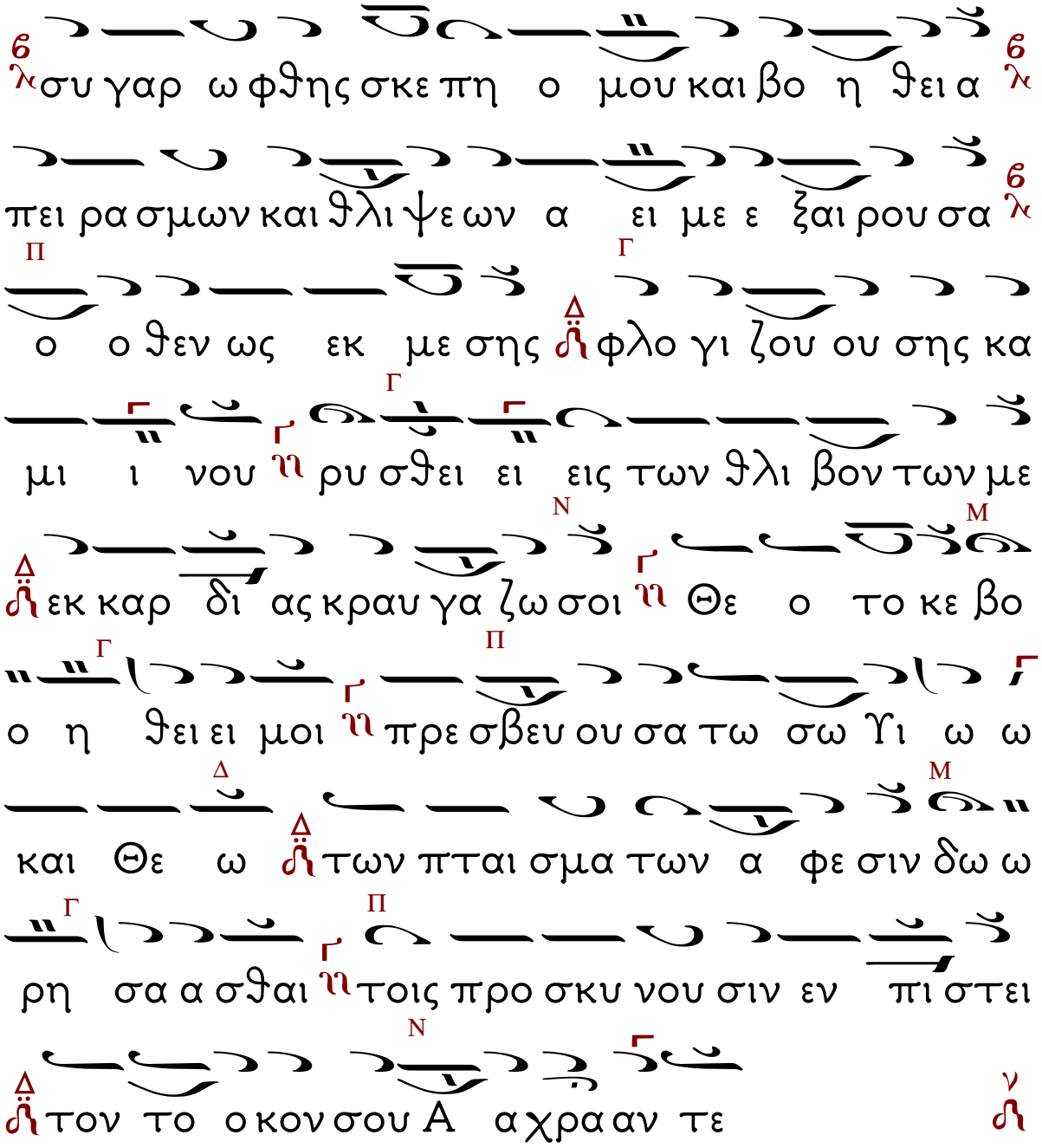

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα ἀμφοτέρων.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

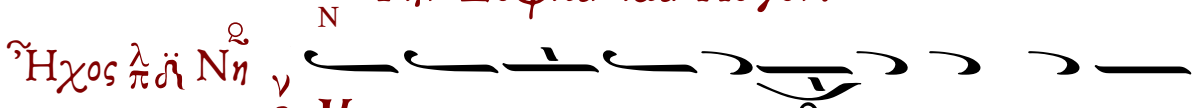

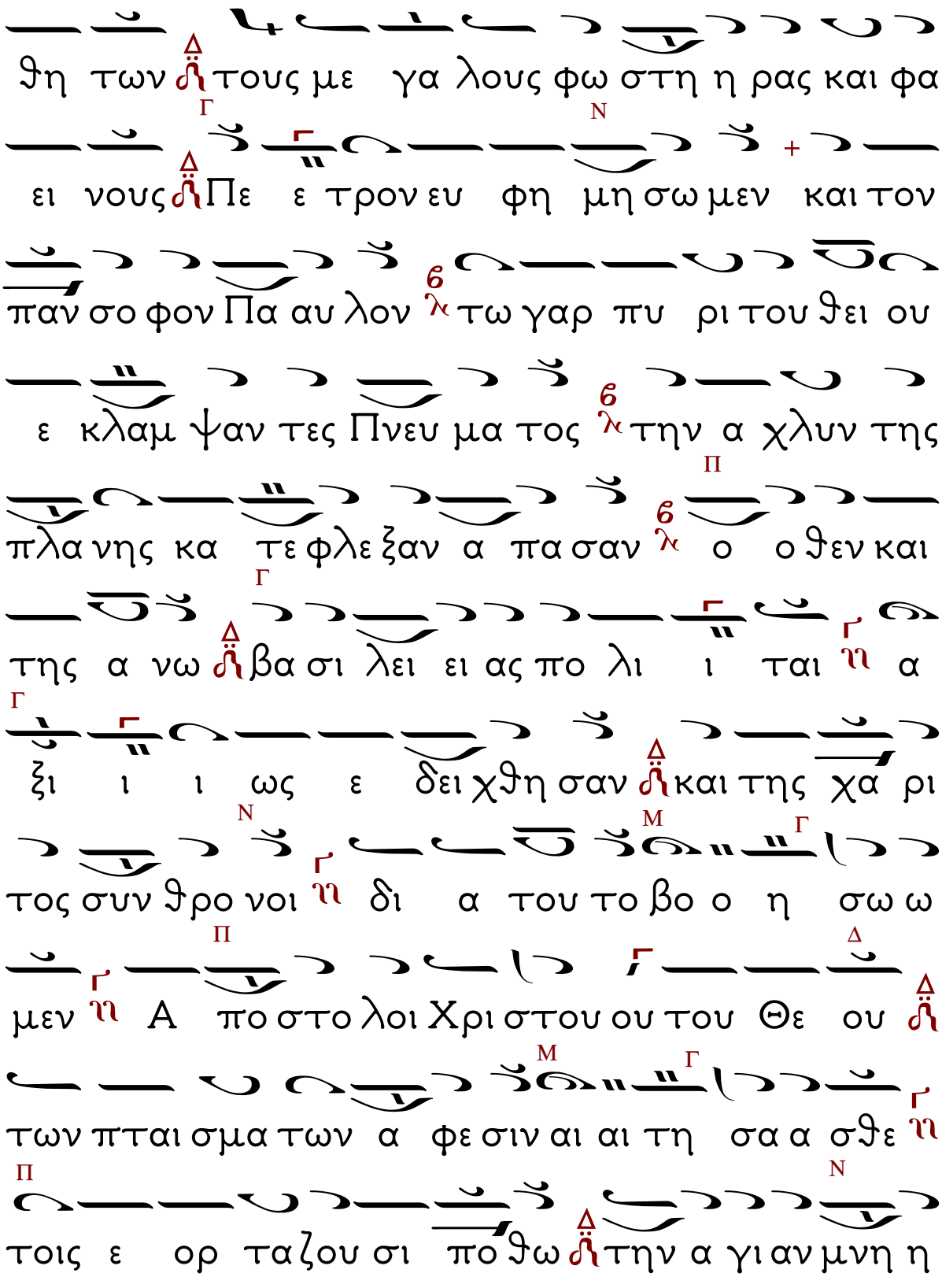
ϑη των ἁγί τους με γα λους φω στη η ρας και φα
ει νους ἁγί Πε ε τρον ευ φη μη σω μεν και τον
παν σο φον Πα αυ λον ϛλ τω γαρ πυ ρι του ϑει ου
ε κλαμ ψαν τες Πνευ μα τος ϛλ την α χλυν της
πλα νης κα τε φλε ξαν α πα σαν ϛλ ο ο ϑεν και
της α νω ἁγί βα σι λει ει ας πο λι ι ται η α
ξι ι ι ως ε δει χϑη σαν ἁγί και της χα ρι
τος συν ϑρο νοι η δι α του το βο ο η σω ω
μεν η Α πο στο λοι Χρι στου ου του Θε ου ἁγί
των πται σμα των α φε σιν αι αι τη σα α σϑε η
τοις ε ορ ταζου σι πο ϑω ἁγί την α γι αν μνη η

μη ην σου
Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.
Την Σο
φι αν και Λο ο γον εν ση γα στρι συλ λα
βου σα α φρα α στως Μη τηρ Θε ου τω κο
ο σμω ε κυ η σας τον τον κο σμον κα τε χον
τα και εν αγ κα λαις ε σχες τον παν τα συ νε
χον τα και εκ μα ζων ε θη λα σας τον παν
τας εκ τρε φον τα ο θεν δυ σω πω σε ε Πα να
γι α Παρ θε ε νε ρυ σθη η η ναι πται
σμα των μου ο ταν με ελ λω πα ρι στα σθαι
προ προ σω που του ου Κτι στου ου μου Δε

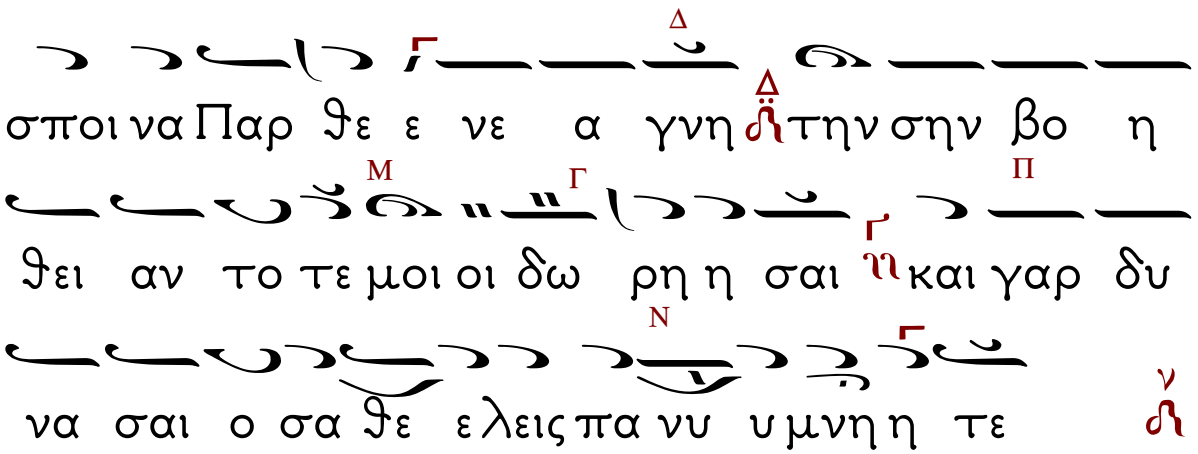
σποι να Παρ θε ε νε α γνη την σην βο η
θει αν το τε μοι οι δω ρη η σαι και γαρ δυ
να σαι ο σα θε ελεις πα νυ υμνη η τε

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος λ΄τος

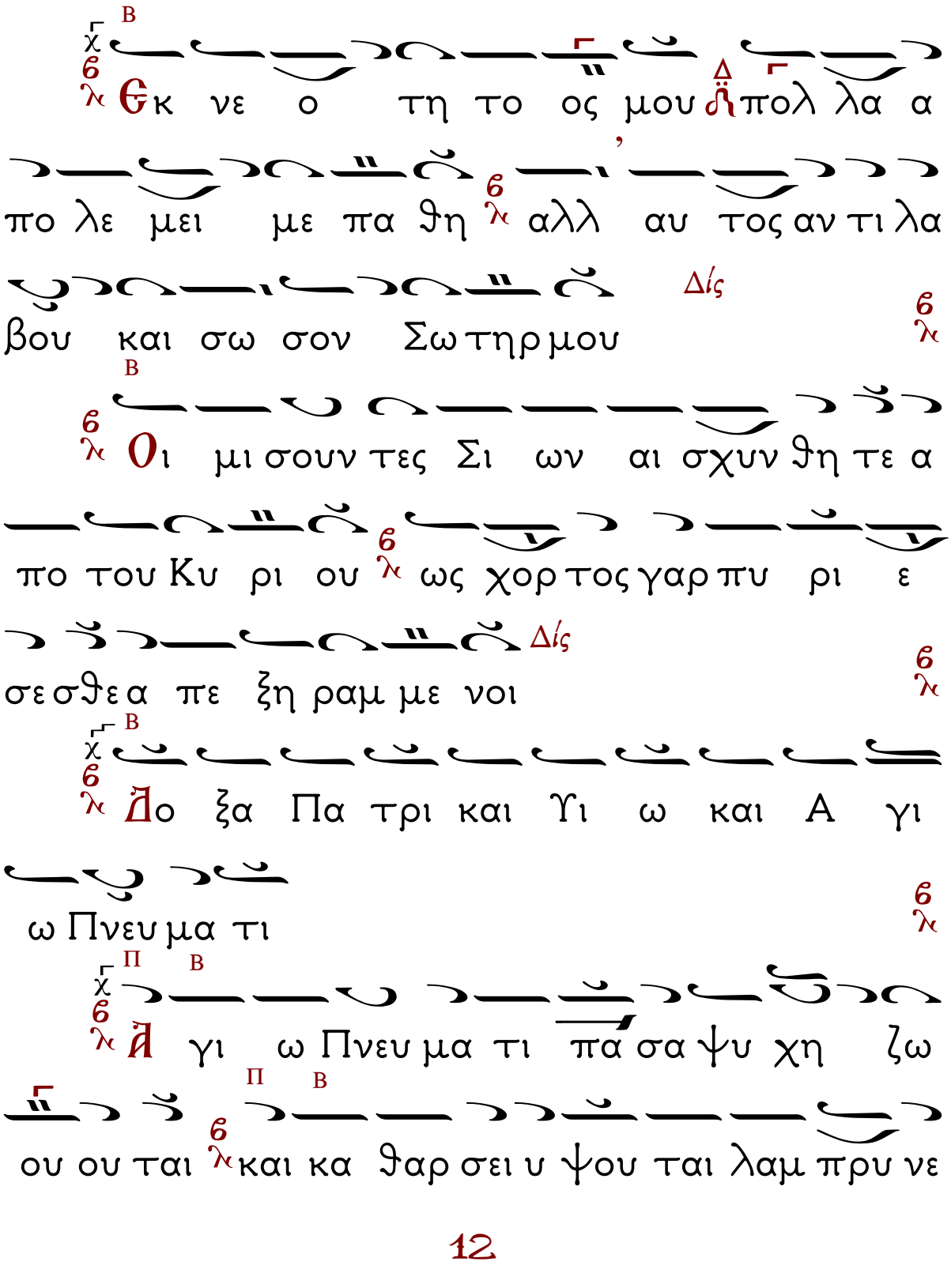

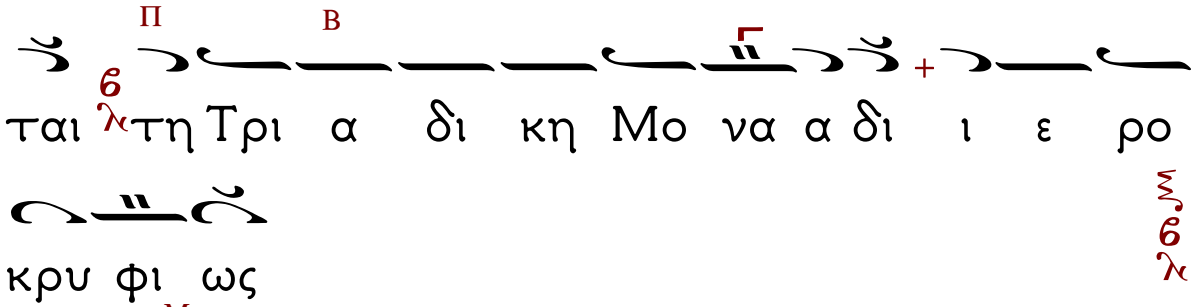

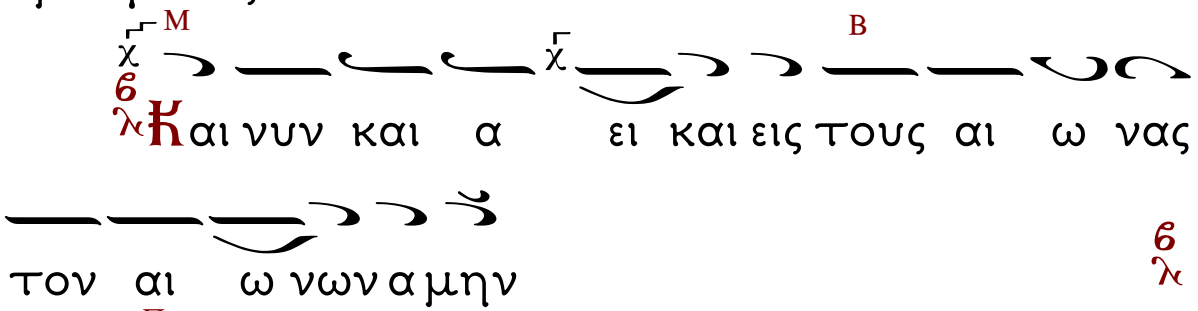

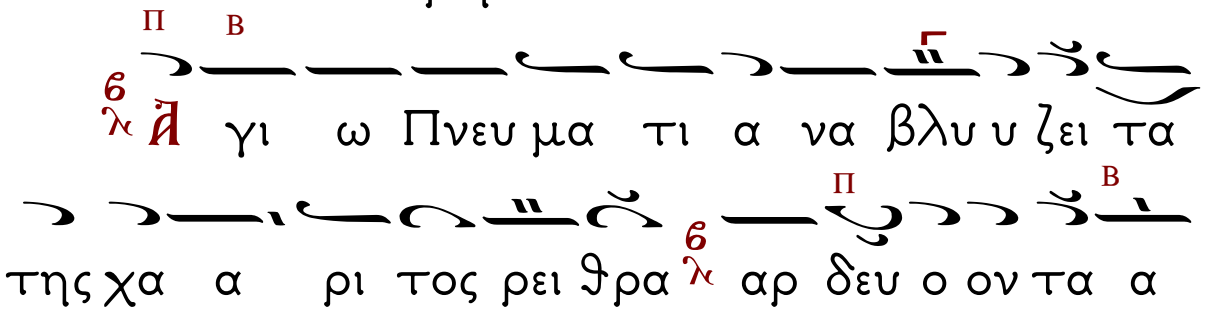

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

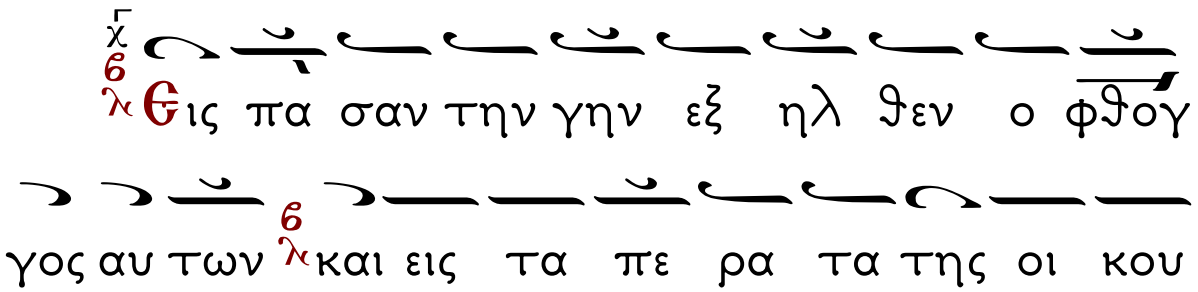

Σπ/χ. 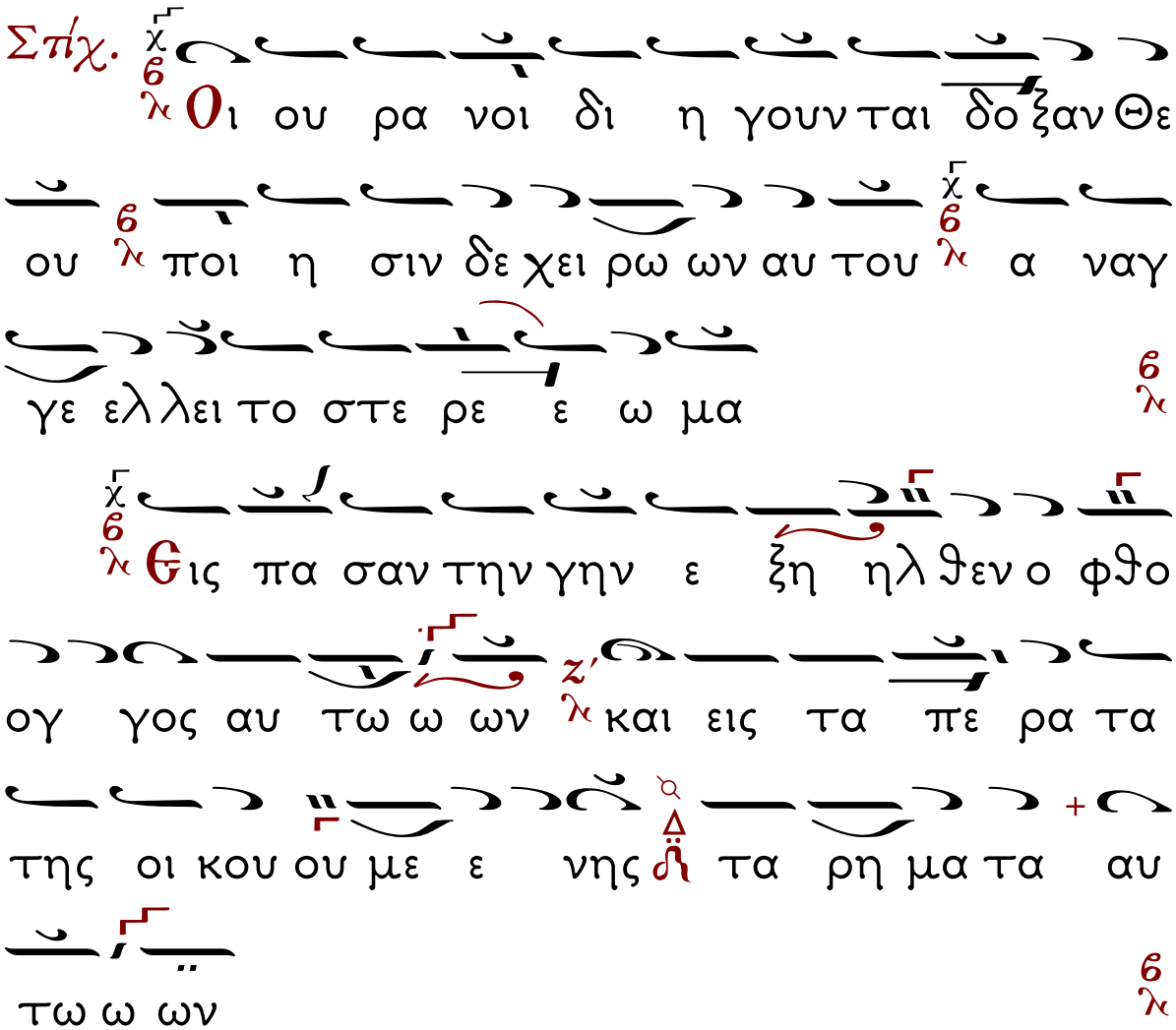
Οι ου ρα νοι δι η γουν ται δο ξαν Θε
ου ποι η σιν δε χει ρω ων αυ του α ναγ
γε ελ λει το στε ρε ε ω μα
Θις πα σαν την γην ε ξη ηλ θεν ο φθο
ογ γος αυ τω ω ων και εις τα πε ρα τα
της οι κου ου με ε νης τα ρη μα τα αυ
τω ω ων

Ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ χορός:

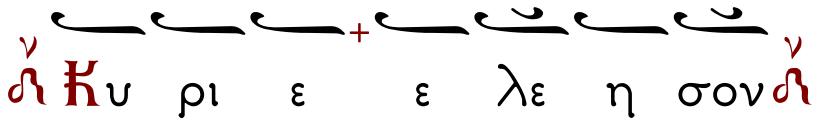

ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ χορός: Ἀμήν.

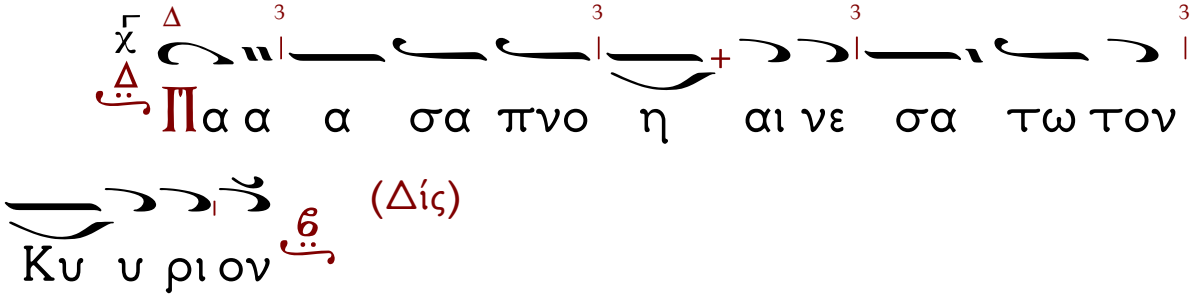

Τὸ τρίτον.

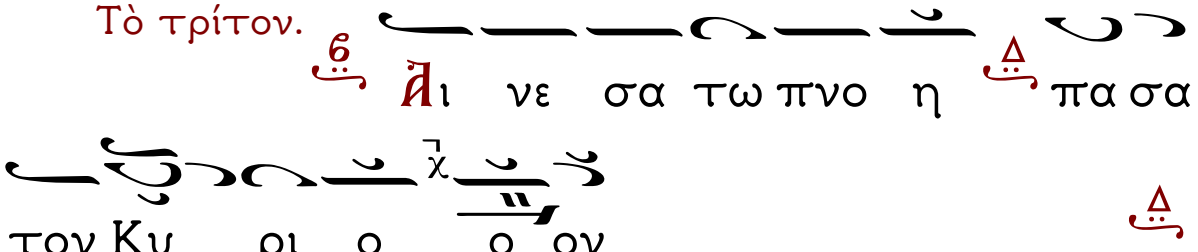

ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .

ὁ χορός:

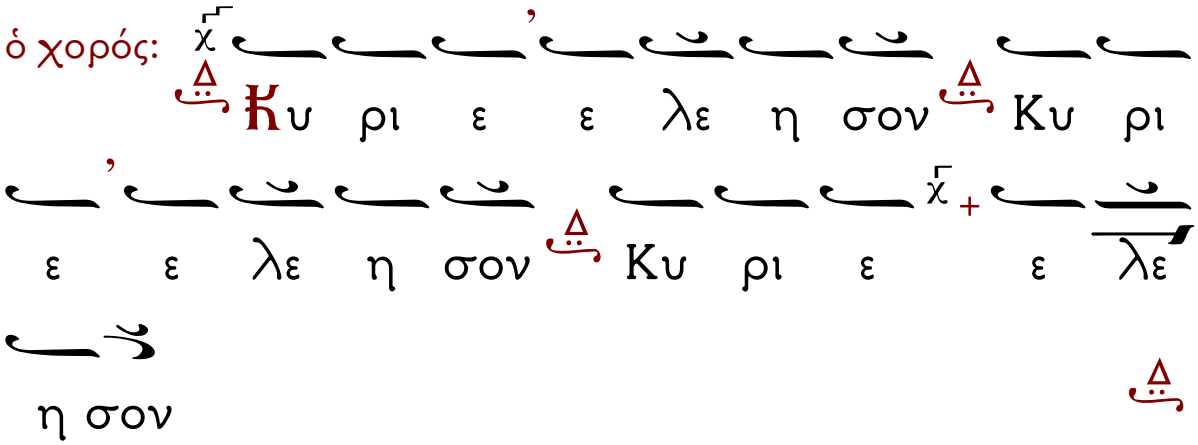

ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ Χορός:

Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ _____ ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: 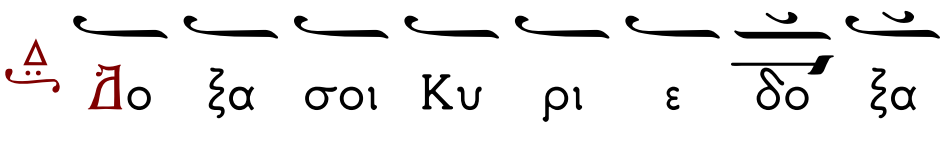

Ἱερεὺς: .....

Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και

Α γι ω Πνευ μα τι

Ϯαις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε

ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη ν′ ☿ των ε

μω ων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Ϯαις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε

ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη ν′ ☿ των ε

μω ων εγ κλη μα των

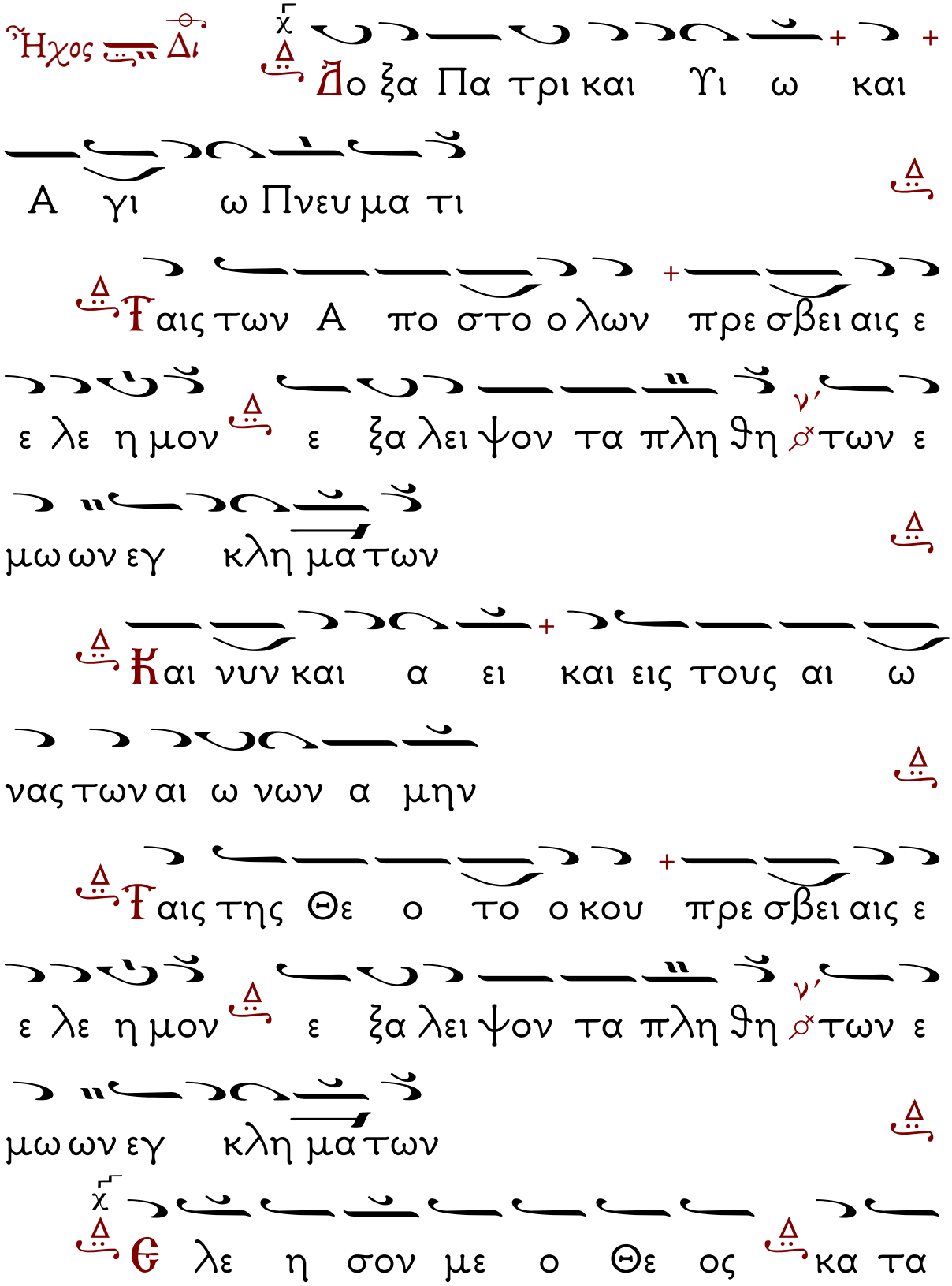

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

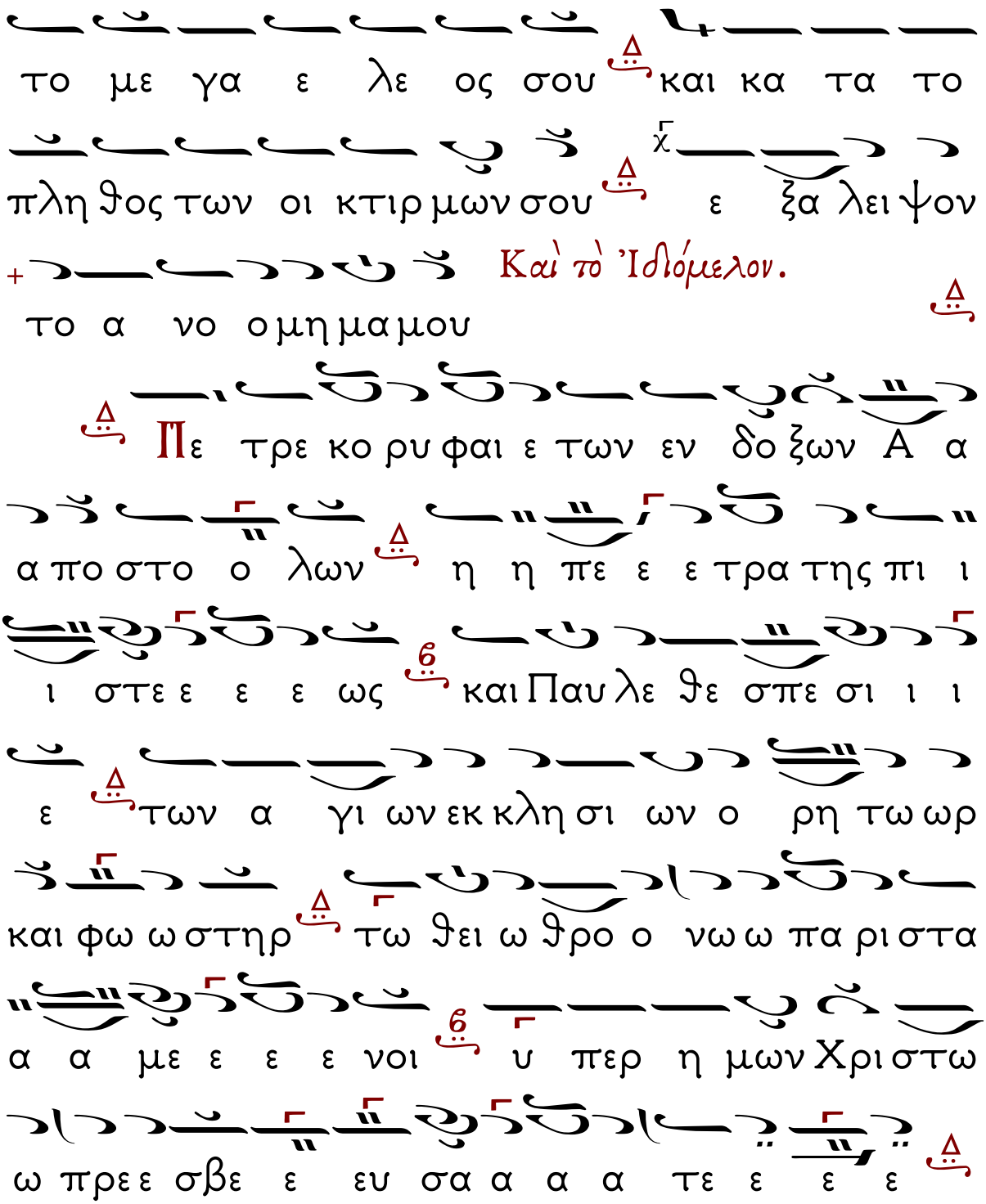
το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ξα λει ψον
+ Καὶ τὸ Ἰδιόμελον.
το α νο ο μη μα μου
Πε τρε κο ρυ φαι ε των εν δο ξων Α α
α πο στο ο λων η η πε ε ε τρα της πι ι
ι στε ε ε ε ως και Παυ λε θε σπε σι ι ι
ε των α γι ων εκ κλη σι ων ο ρη τω ωρ
και φω ω στηρ τω θει ω θρο ο νω ω πα ρι στα
α α με ε ε ε νοι υ περ η μων Χρι στω
ω πρε ε σβε ε ευ σα α α α τε ε ε ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

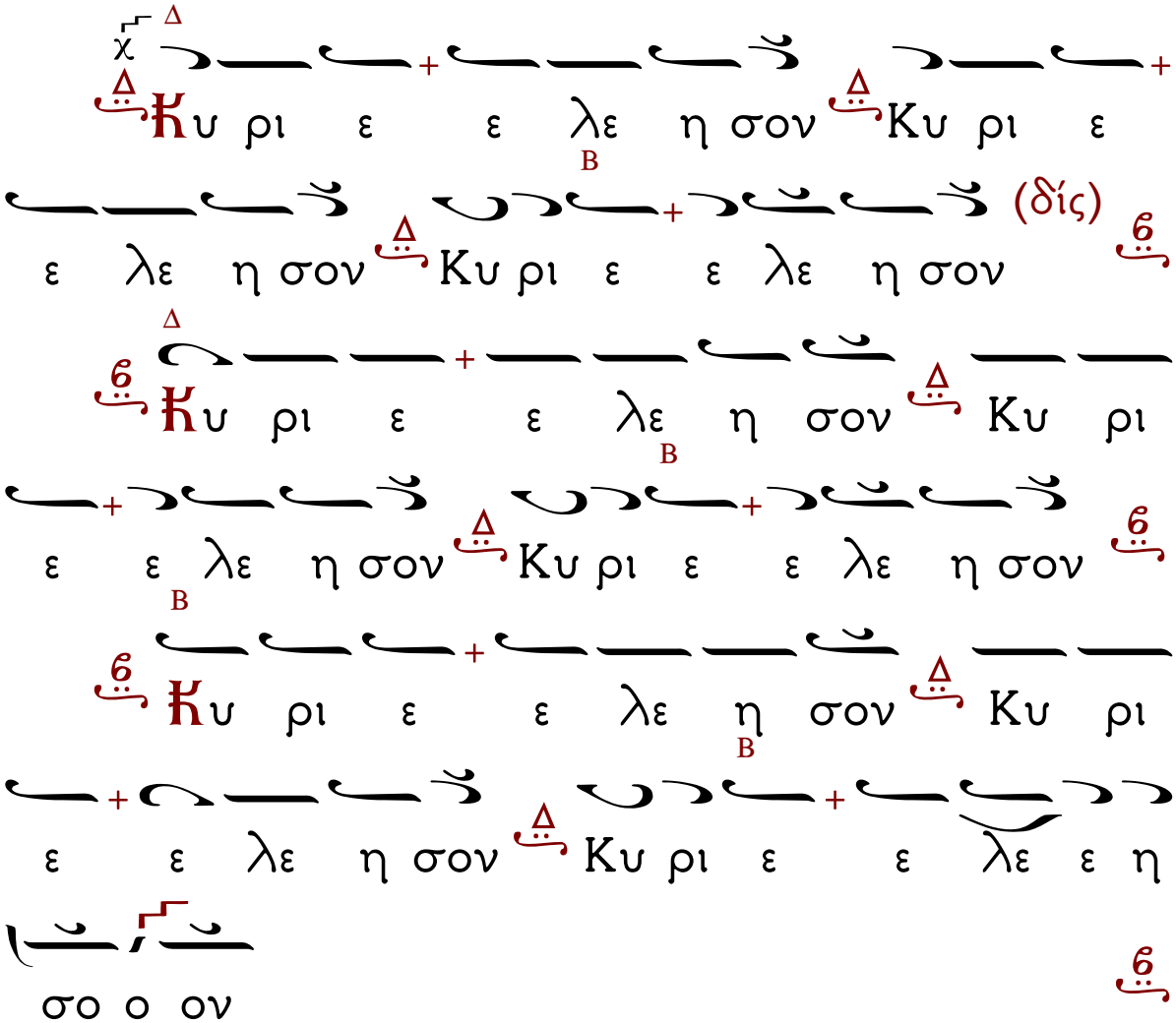

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.
Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

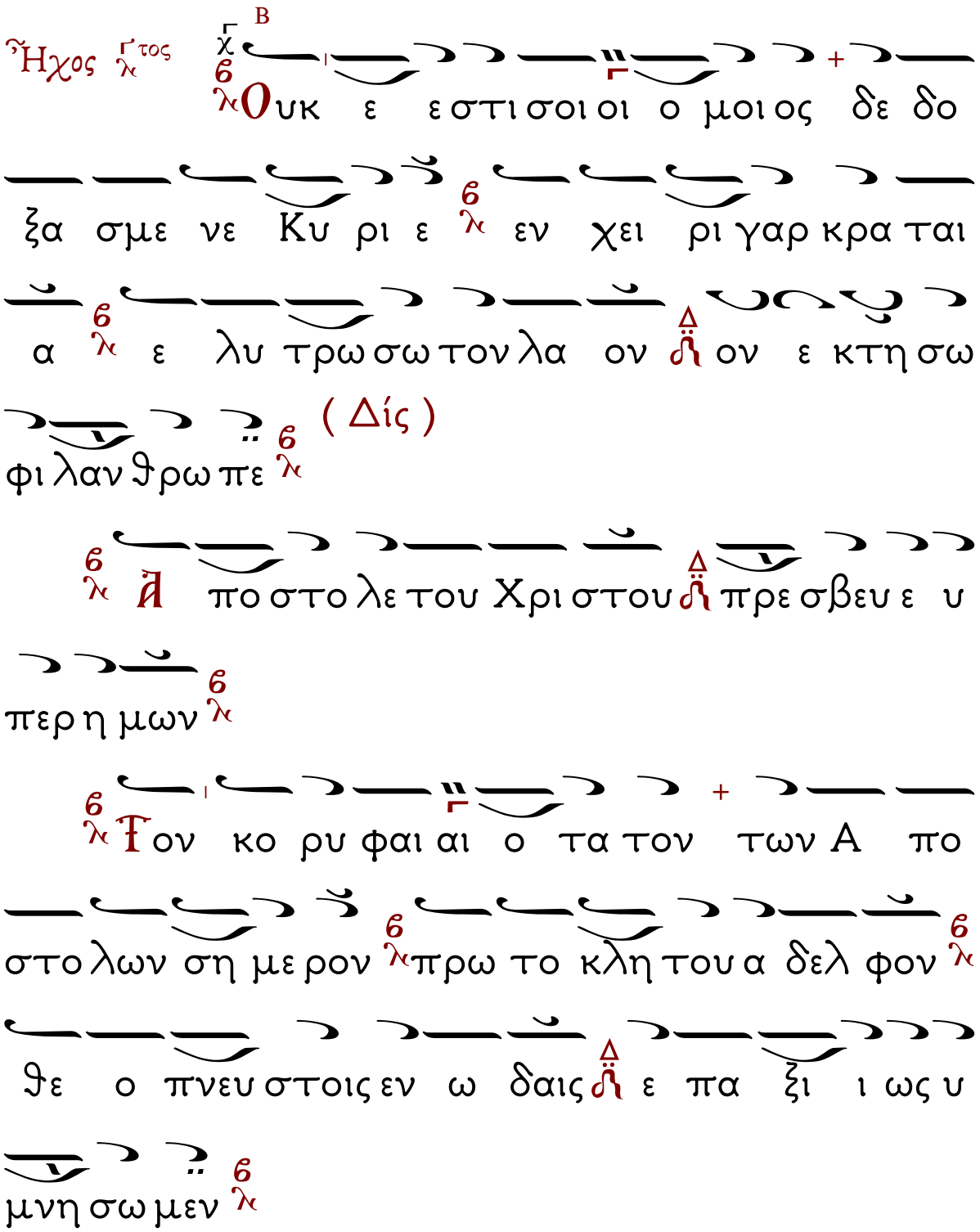

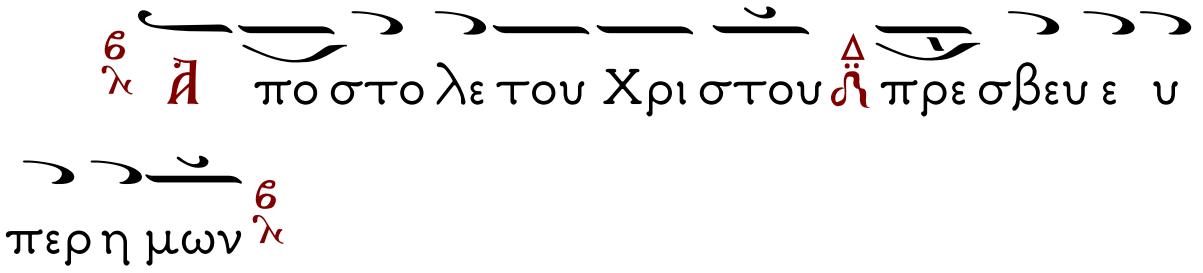
Ἅ πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ
περ η μων
Σε ο προ αι αι ω νι ος προ ε γνω κως
προ ω ρι σε παμ μα κα ρι στε Πε τρε ως
προ στα την Εκ κλη σι ι ας και προ ε δρον
Ἅ πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ
περ η μων
Ου σα αρξ ου δε ε αι μα σοι αλλ ο
Πα τηρ ε νε πνευ σε τον Χρι στον θε ο λο
γειν Υι ον Θε ου α λη θι νον του υ ψι ι
στου Α πο στο λε

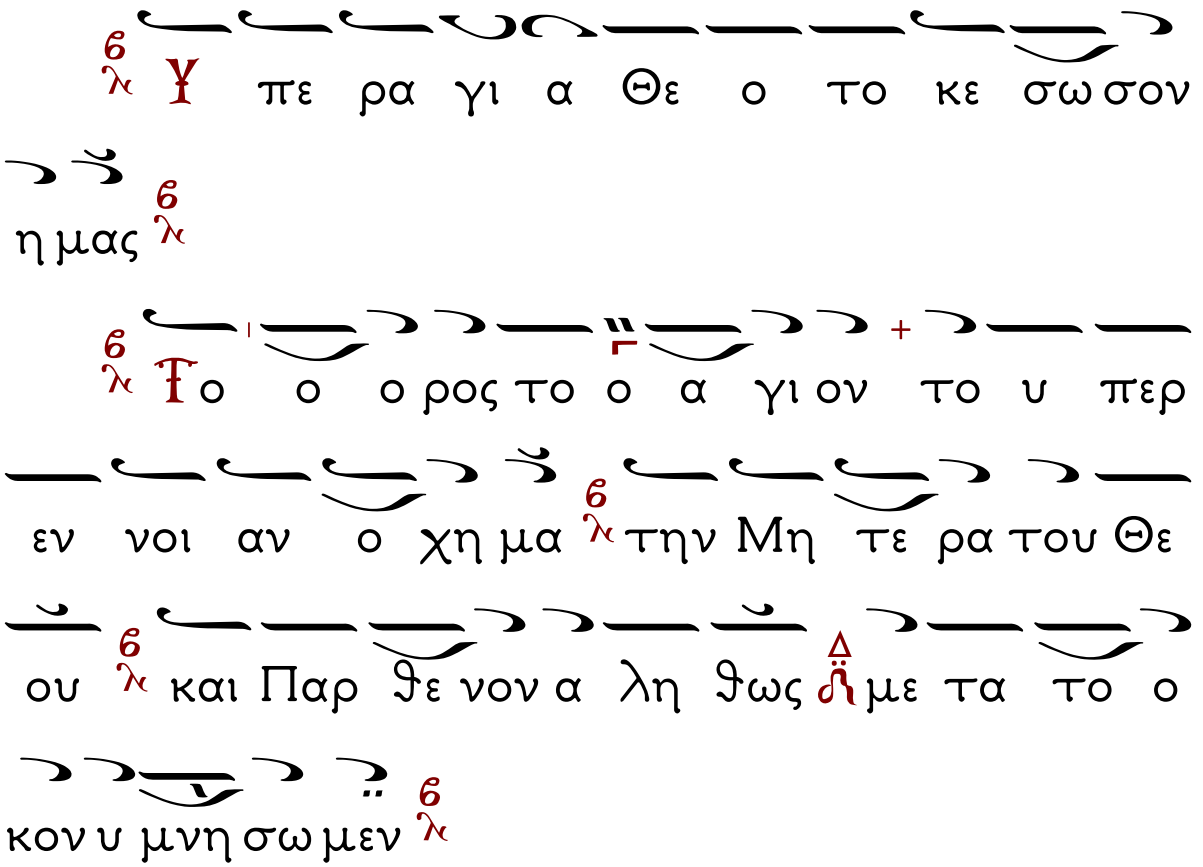
πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας
Το ο ο ρος το ο α γι ον το υ περ
εν νοι αν ο χη μα την Μη τε ρα του Θε
ου και Παρ θε νον α λη θως με τα το ο
κον υ μνη σω μεν

Ἕτερος Κανὼν, τοῦ Ἁγίου Πέτρου.
Ἡ κεκομμένη.

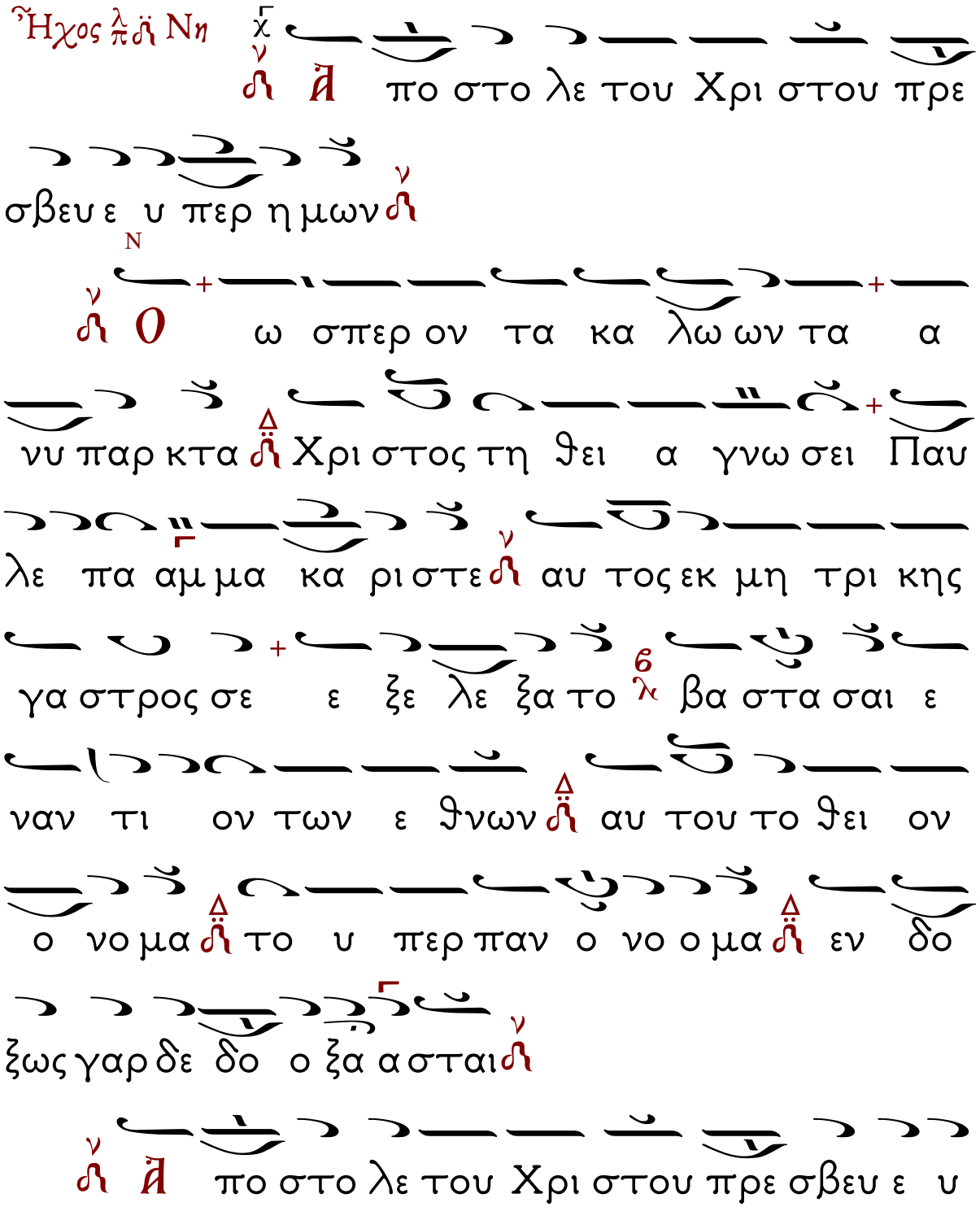

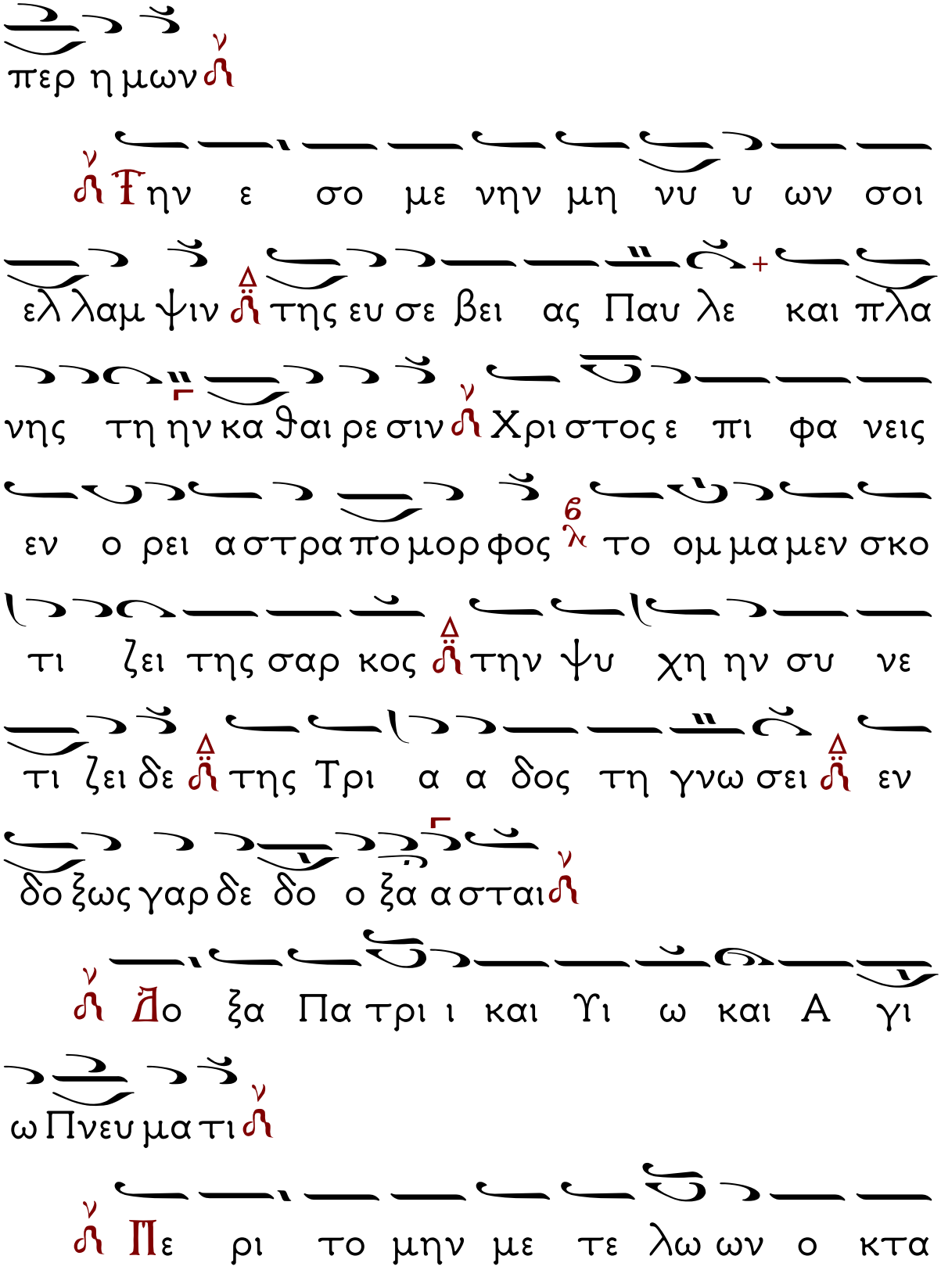
περ η μων
Την ε σο με νην μη νυ υ ων σοι
ελ λαμ ψιν της ευ σε βει ας Παυ λε και πλα
νης τη ην κα ϑαι ρε σιν Χρι στος ε πι φα νεις
εν ο ρει α στρα πο μορ φος το ομ μα μεν σκο
τι ζει της σαρ κος την ψυ χη ην συ νε
τι ζει δε της Τρι α α δος τη γνω σει εν
δο ξως γαρ δε δο ο ξα α σται
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Πε ρι το μην με τε λω ων ο κτα

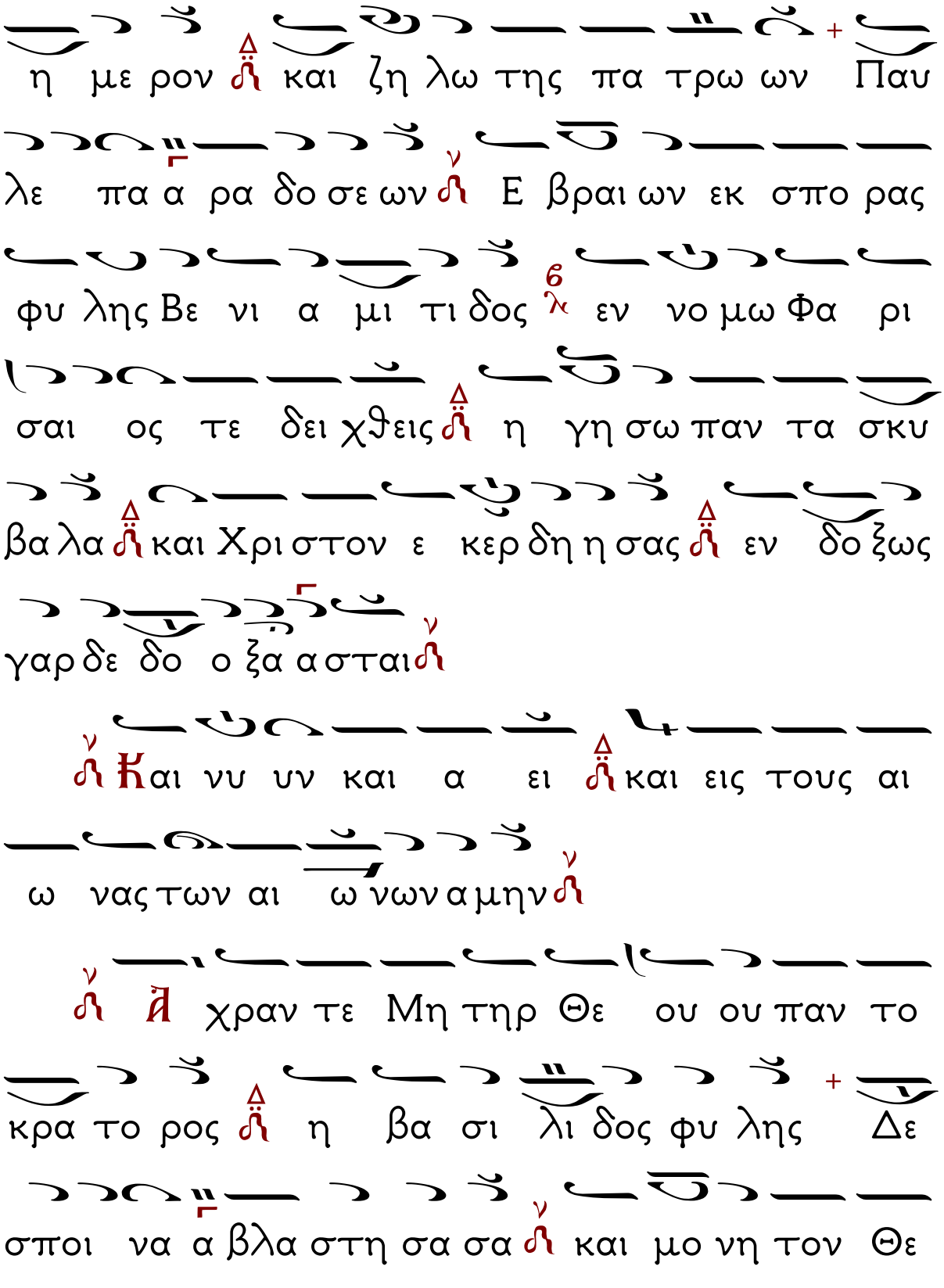
η με ρον δι και ζη λω της πα τρω ων Παυ
λε πα α ρα δο σε ων δι Ε βραι ων εκ σπο ρας
φυ λης Βε νι α μι τι δος δι εν νο μω Φα ρι
σαι ος τε δει χθεις δι η γη σω παν τα σκυ
βα λα δι και Χρι στον ε κερ δη η σας δι εν δο ξως
γαρ δε δο ο ξα α σται δι
δι Και νυ υν και α ει δι και εις τους αι
ω νας των αι ω νων α μην δι
δι Χραν τε Μη τηρ Θε ου ου παν το
κρα το ρος δι η βα σι λι δος φυ λης Δε
σποι να α βλα στη σα σα δι και μο νη τον Θε

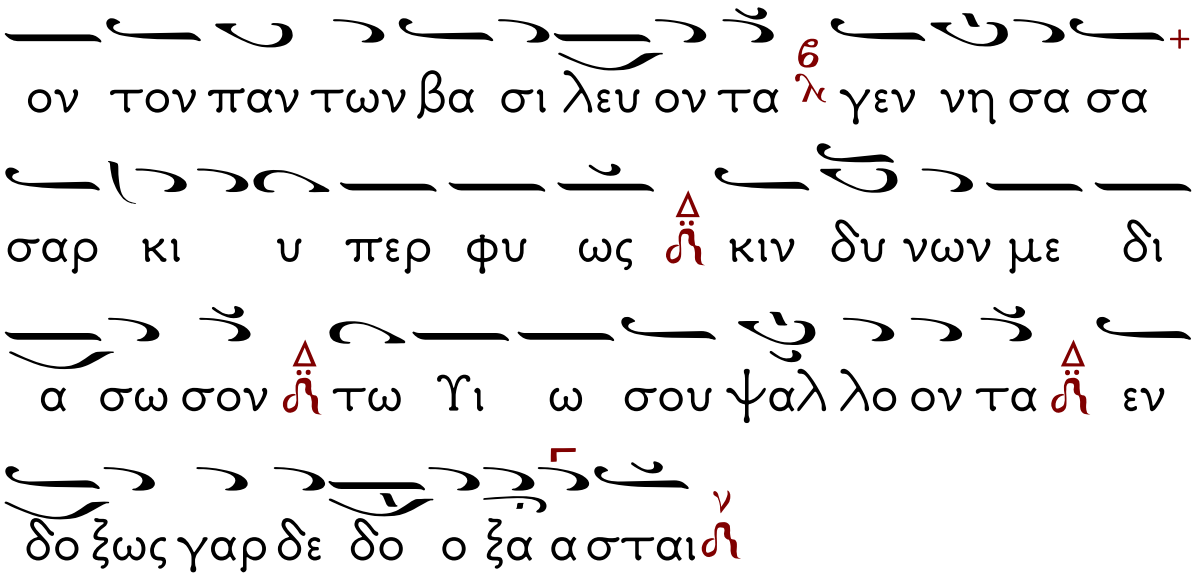
ον τον παν των βα σι λευ ον τα γεν νη σα σα
σαρ κι υ περ φυ ως κιν δυ νων με δι
α σω σον τω Υι ω σου ψαλ λο ον τα εν
δο ξως γαρ δε δο ο ξα α σται

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὠδὴ γ΄.

Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος γ΄τος

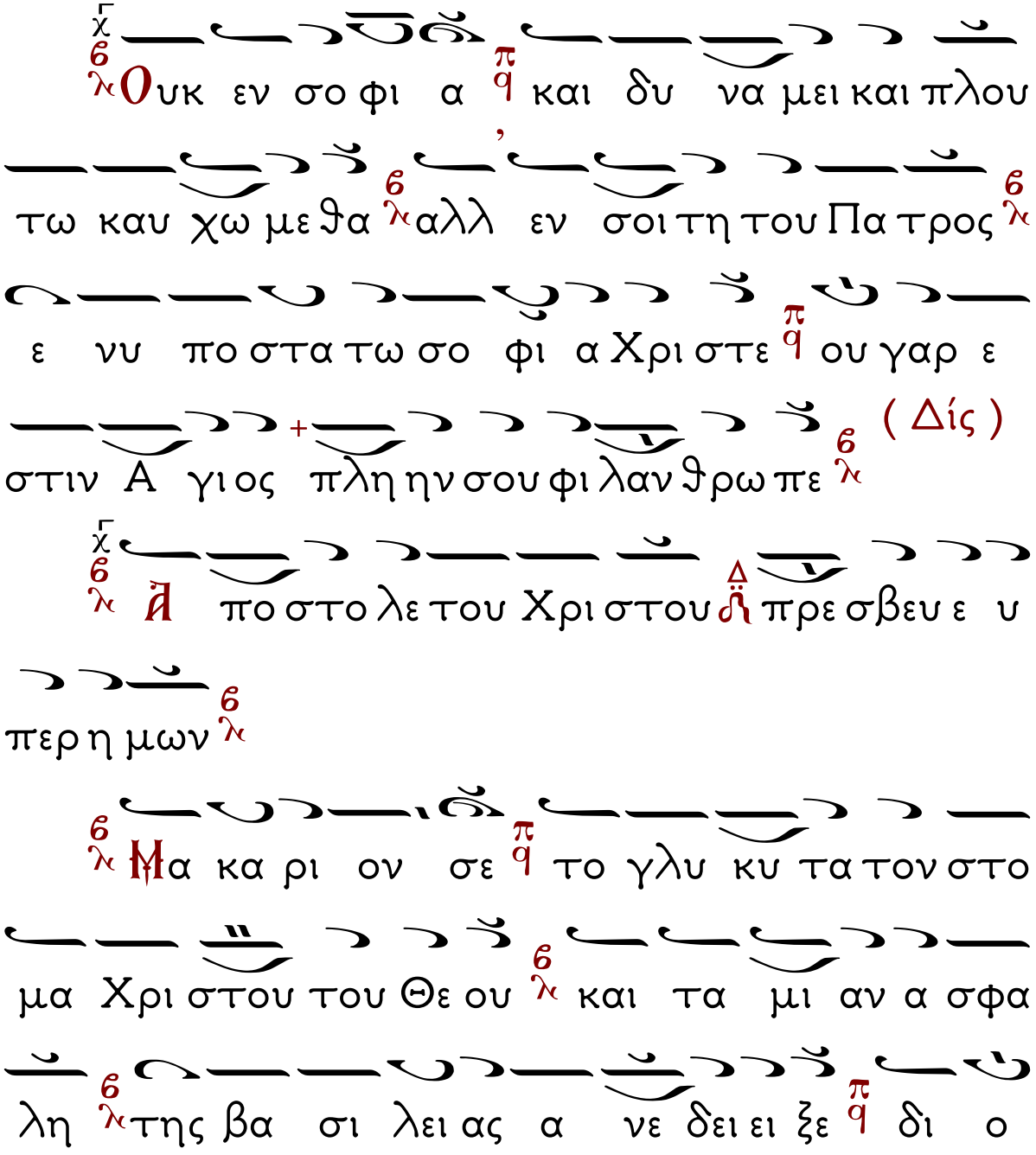

ο α νυ μνου μεν σε Πε τρε Α πο στο λε

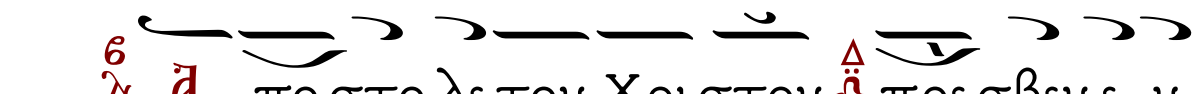
Ἅ πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ

περ η μων

Θ πι την πε τραν της σης θε ο λο

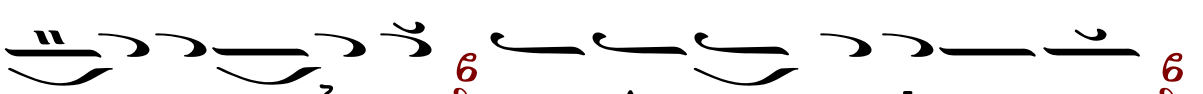
γι ας ε πη ξα το ο Δε σπο της Ι η σους

την Εκ κλη σι αν α κλο νη η τον εν η η σε

Α πο στο λε Πε τρε δο ξα ζο μεν

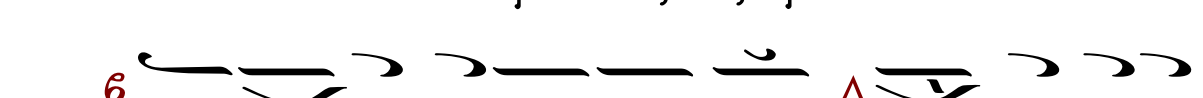
Ἅ πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ

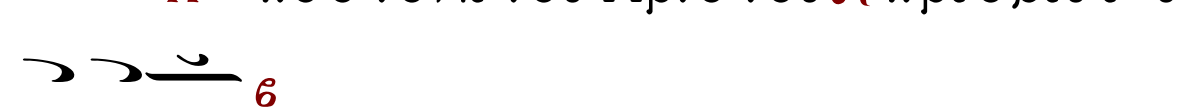
περ η μων

Ὡς υ περ τε ρος των Αγ γε λων ο Πε

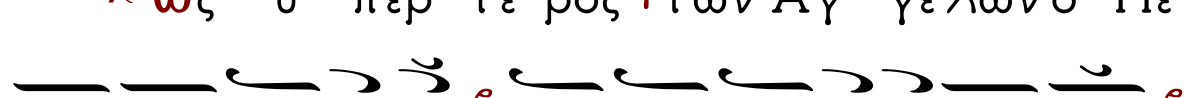
τρος εν σω μα τι εν γαρ τη ε πι φα νει

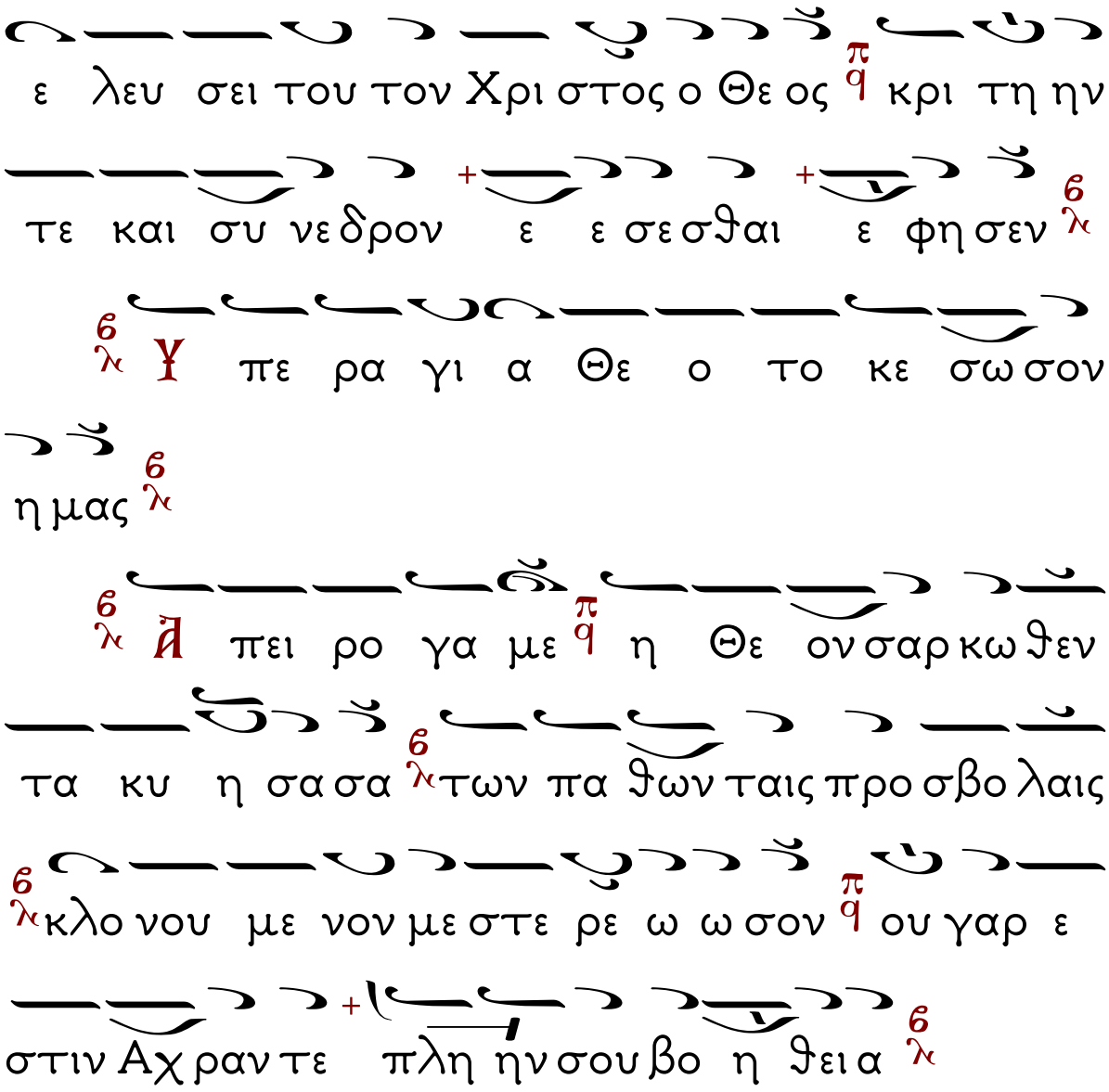
ε λευ σει του τον Χρι στος ο Θε ος κρι τη ην
τε και συ νε δρον ε ε σε σθαι ε φη σεν
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας
Ἀ πει ρο γα με η Θε ον σαρ κω θεν
τα κυ η σα σα των πα θων ταις προ σβο λαις
κλο νου με νον με στε ρε ω ω σον ου γαρ ε
στιν Αχ ραν τε πλη ην σου βο η θει α

Ὁ κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

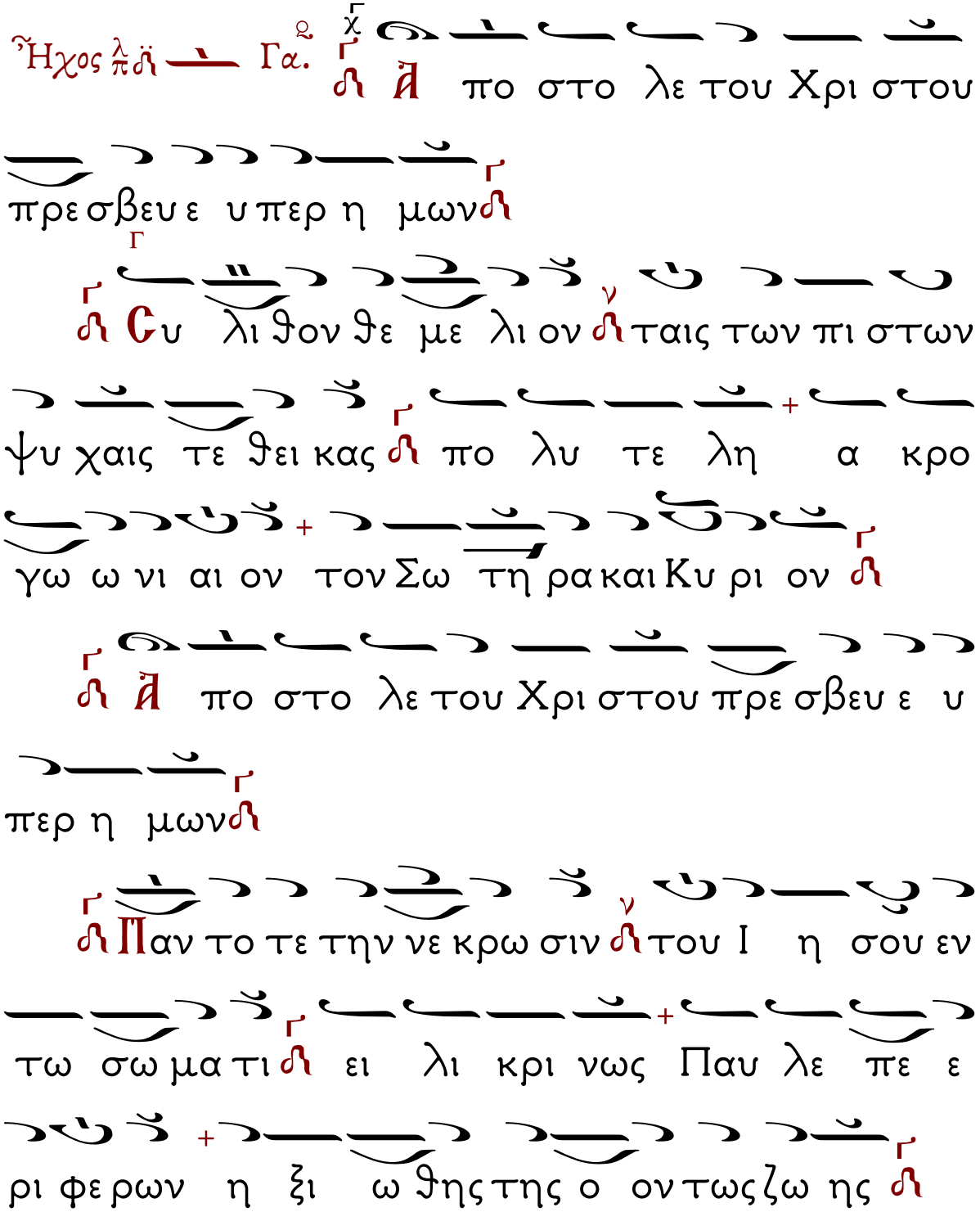

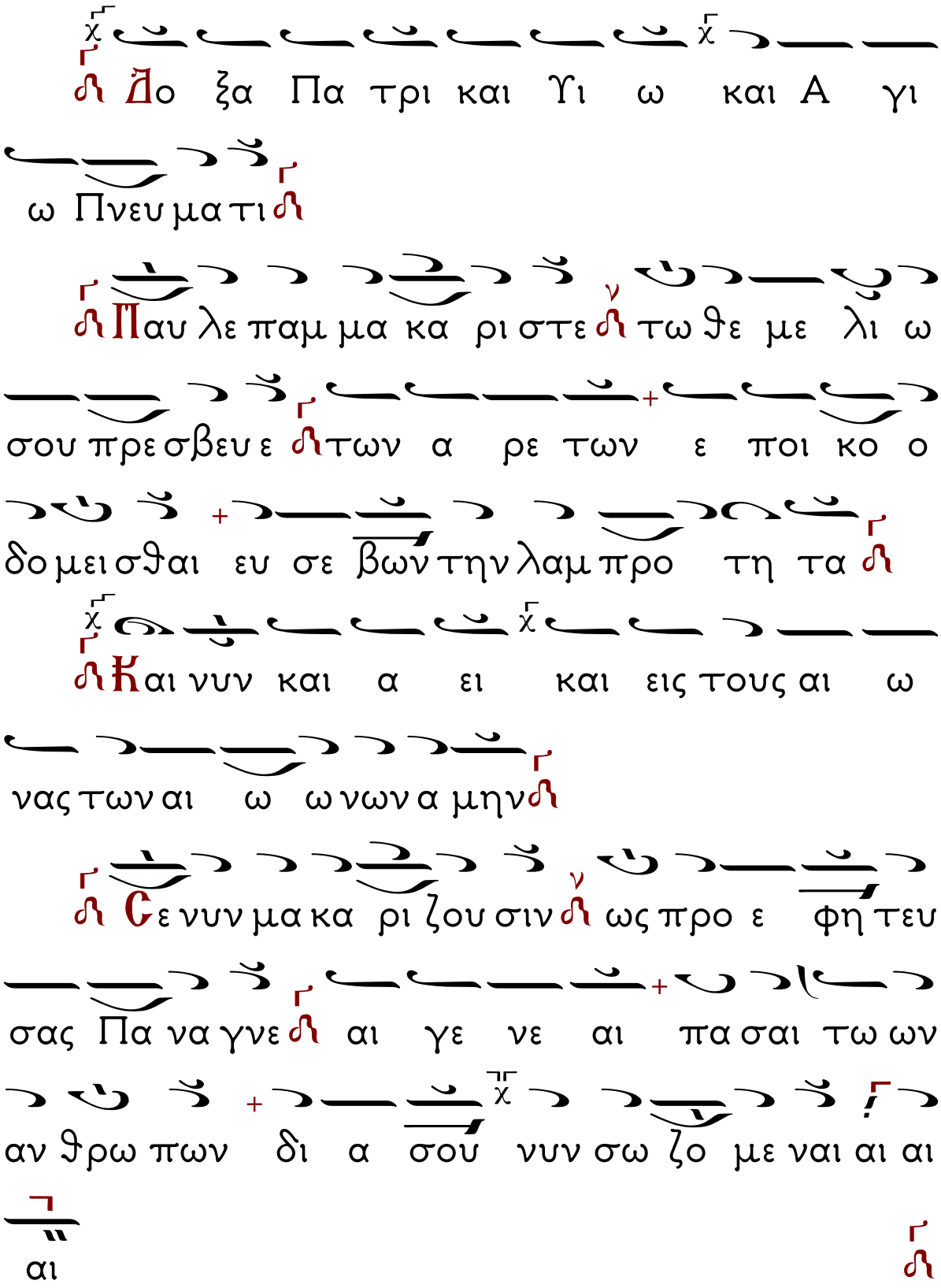
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Παυ λε παμ μα κα ρι στε τω θε με λι ω
σου πρε σβευ ε των α ρε των ε ποι κο ο
δο μει σθαι ευ σε βων την λαμ προ τη τα
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω ωνων α μην
Σε νυν μα κα ρι ζου σιν ως προ ε φη τευ
σας Πα να γνε αι γε νε αι πα σαι τω ων
αν θρω πων δι α σου νυν σω ζο με ναι αι αι
αι

Ἡ Ὑπακοὴ.

Ἦχος λ̈ πλ̈ Νη

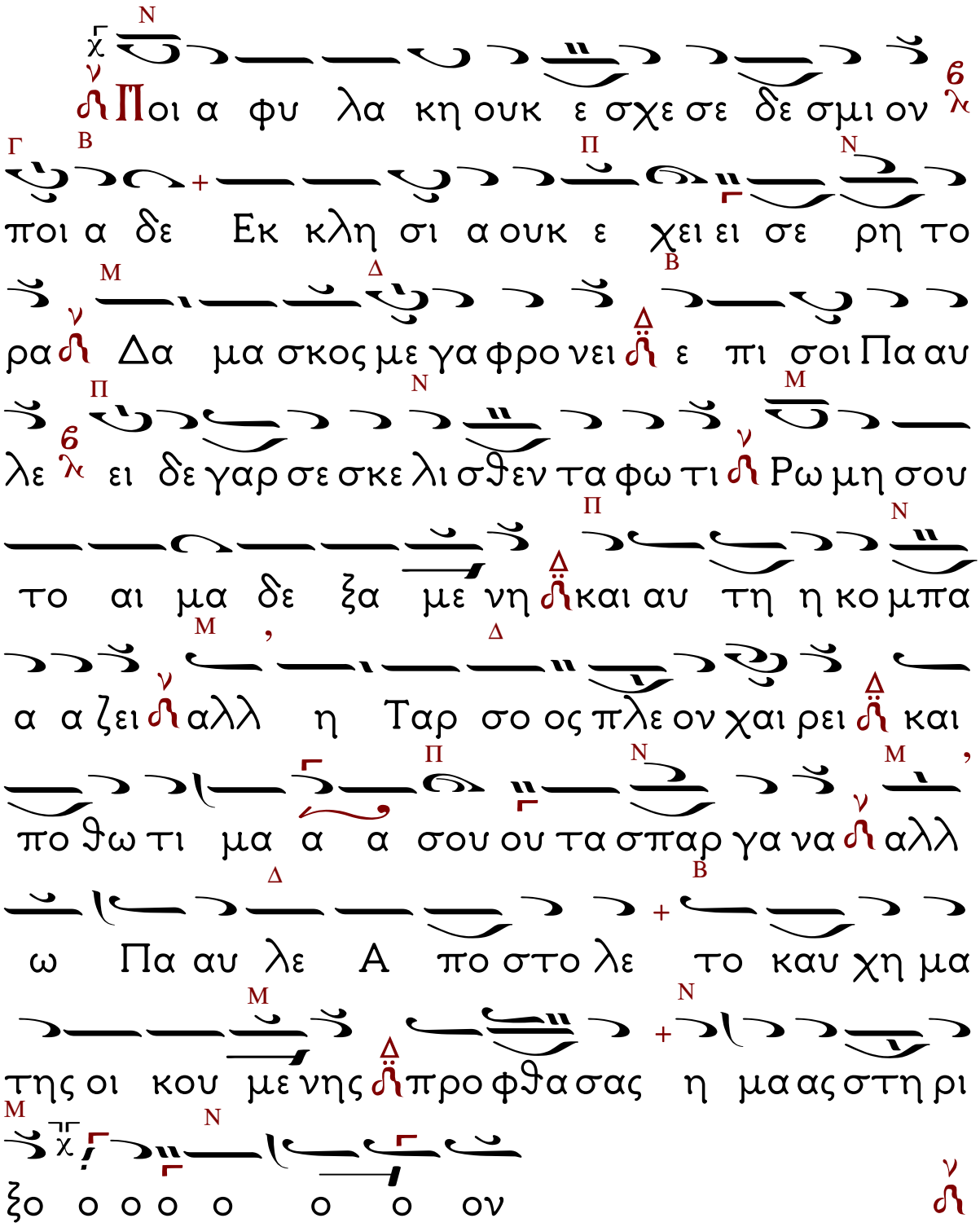

Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου, πλάτυνόν μου τὸ στόμα, καὶ πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησίν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Στίχοι.

Σταύρωσις εἶλε κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον,
Τομὴ δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάνην.
Τλῆ ἐνάτῃ Σταυρὸν Πέτρος εἰκάδ' ἄορ δέ γε Παῦλος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος δ΄τος

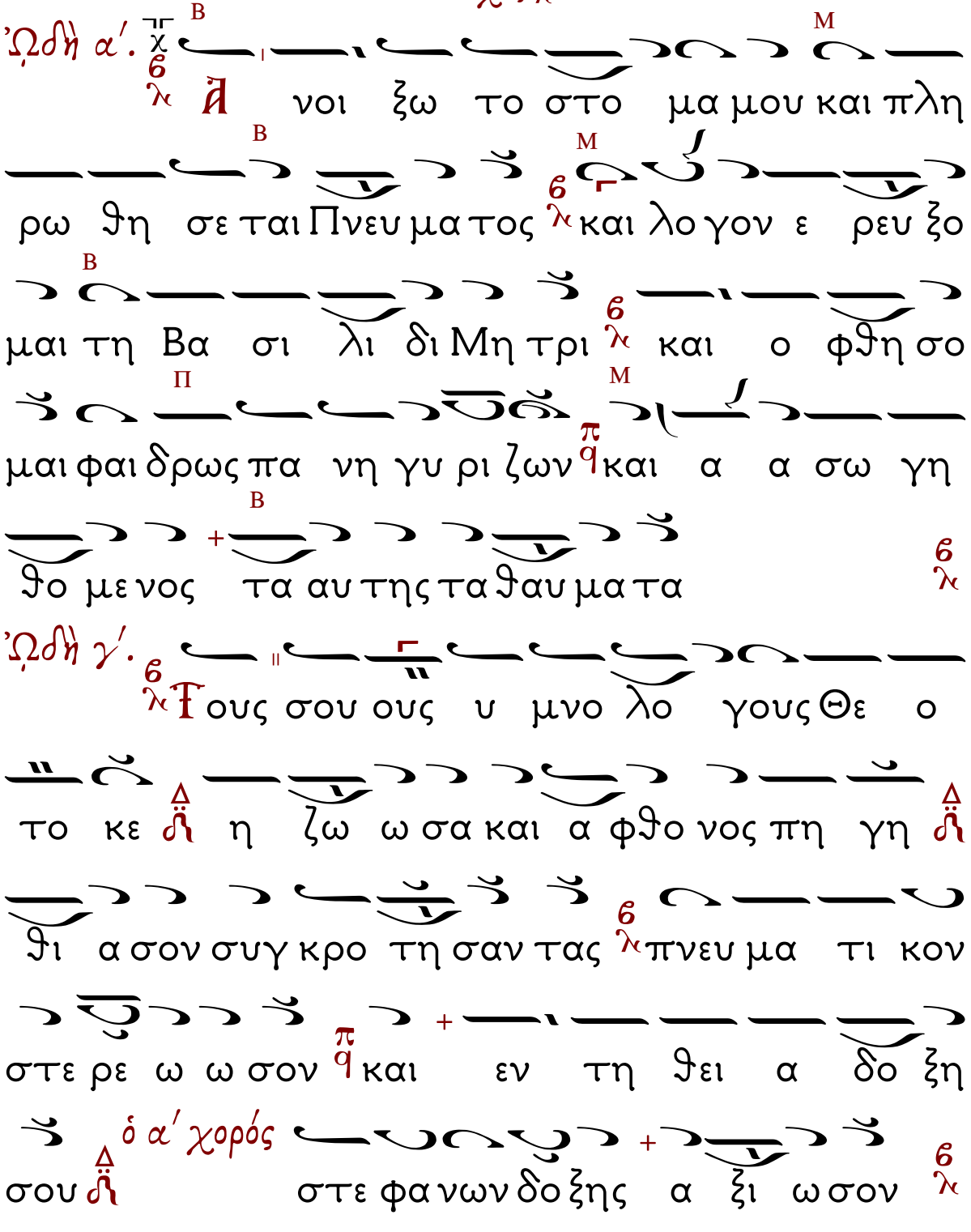

Ὠδὴ δ΄.

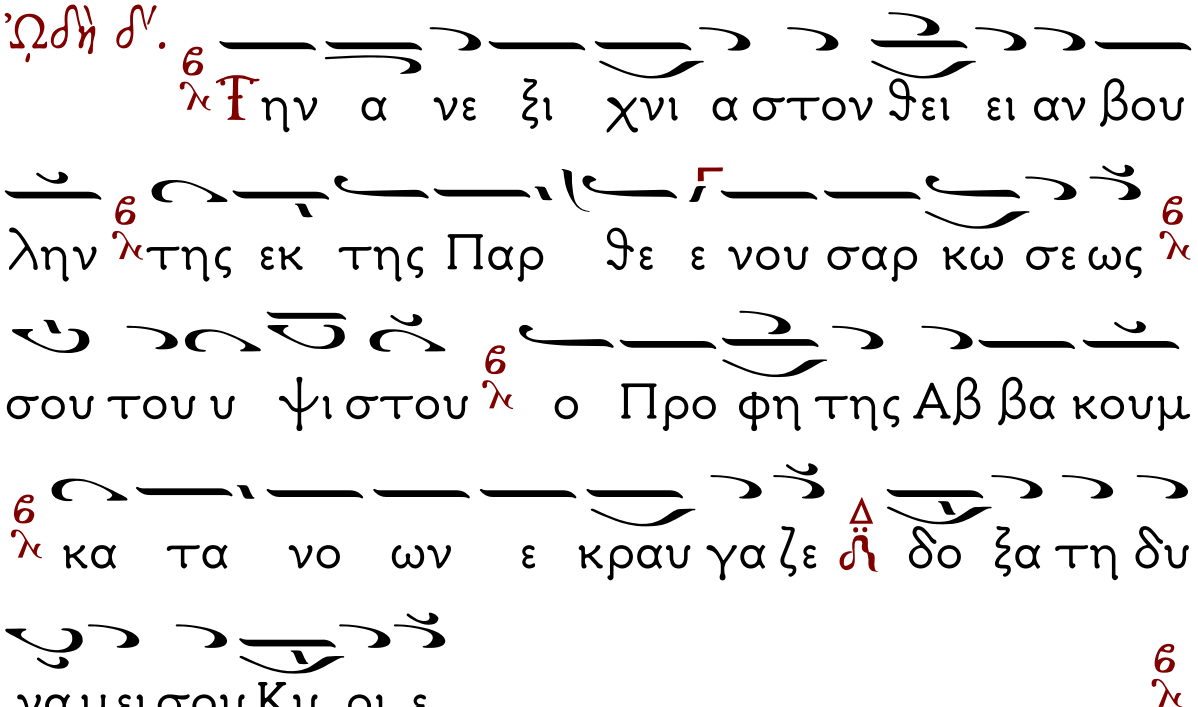
Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου
λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως
σου του υ ψι στου ο Προ φη της Αβ βα κουμ
κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο ξα τη δυ
να μει σου Κυ ρι ε

Ὠδὴ ε΄.

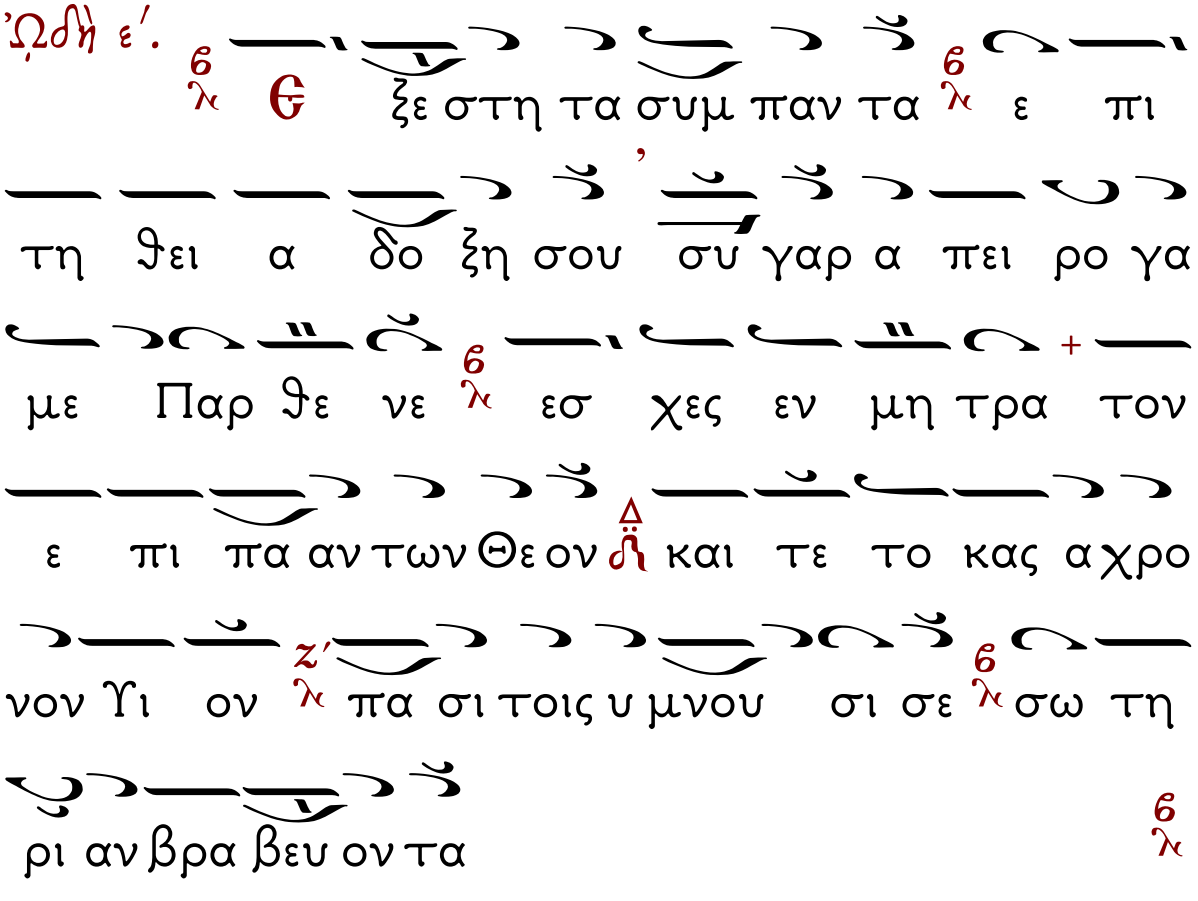
Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι
τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα
με Παρ θε νε εσ χες εν μη τρα τον
ε πι πα αν των Θε ον και τε το κας α χρο
νον γι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη
ρι αν βρα βευ ον τα

Ὠδὴ στ'.

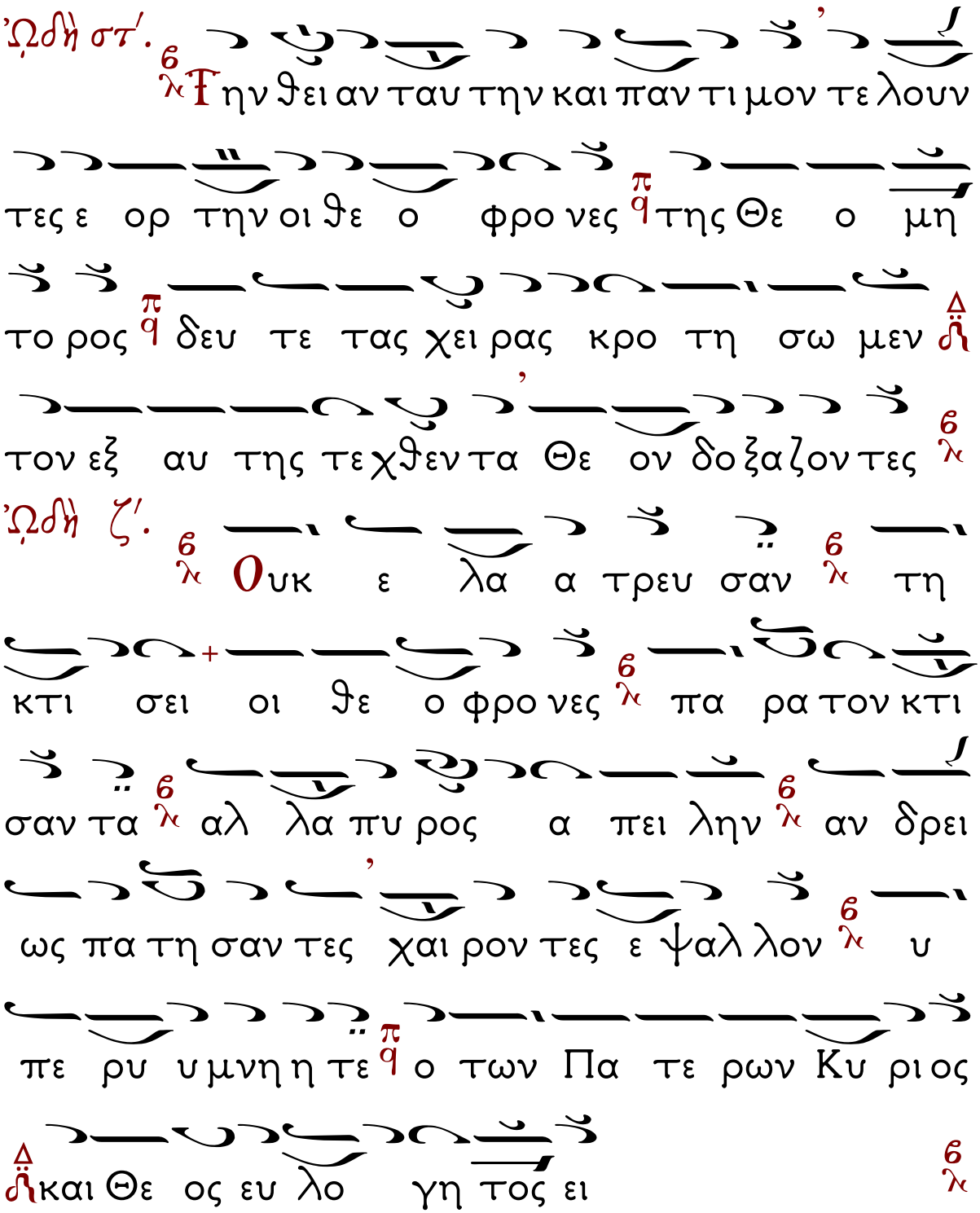
Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν
τες ε ορ την οι θε ο φρο νες της Θε ο μη
το ρος δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν
τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξα ζον τες
Ὠδὴ ζ'.
Ουκ ε λα α τρευ σαν τη
κτι σει οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι
σαν τα λα πυ ρος α πει λην αν δρει
ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ
πε ρυ υμνη τε ο των Πα τε ρων Κυ ριος
καὶ Θε ος ευ λο γη τος ει
Ὠδὴ η'.
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

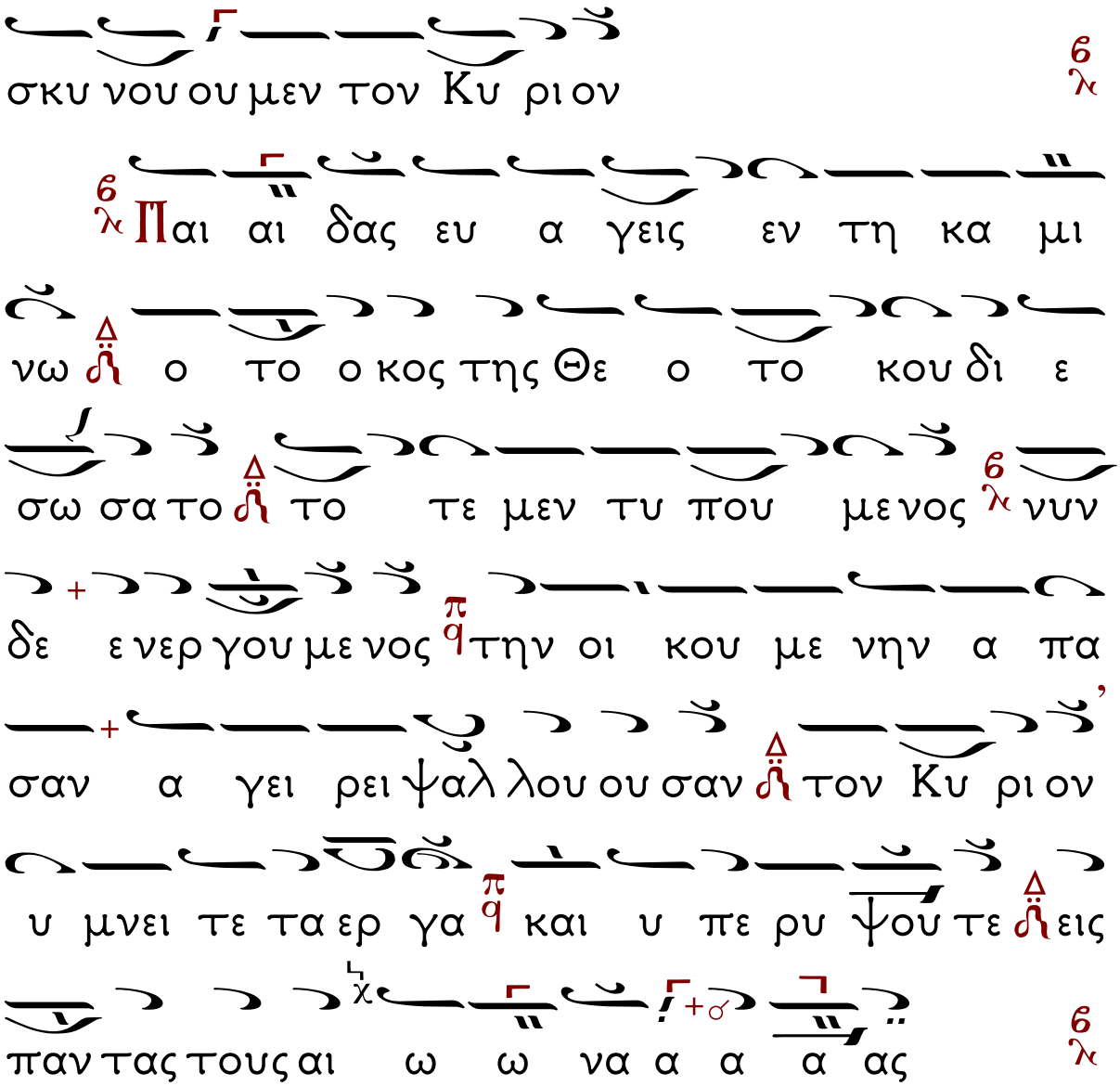
σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον
Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι
νω ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε
σω σα το το τε μεν τυ που με νος νυν
δε ε νερ γου με νος την οι κου με νην α πα
σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν τον Κυ ρι ον
υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ ψου τε εις
παν τας τους αι ω ω να α α α ας

Τιμιωτέρα Ἦχος γ΄τος

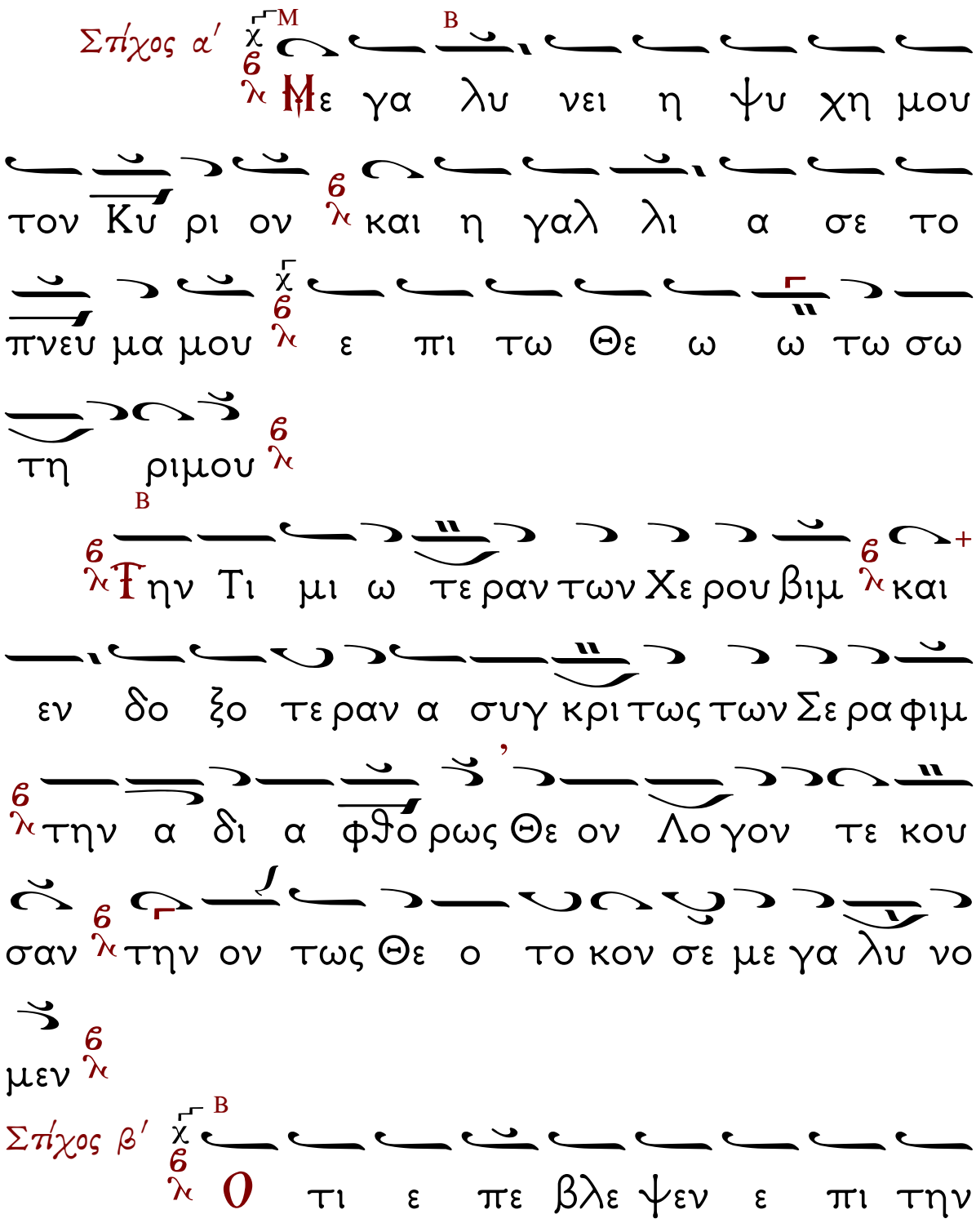

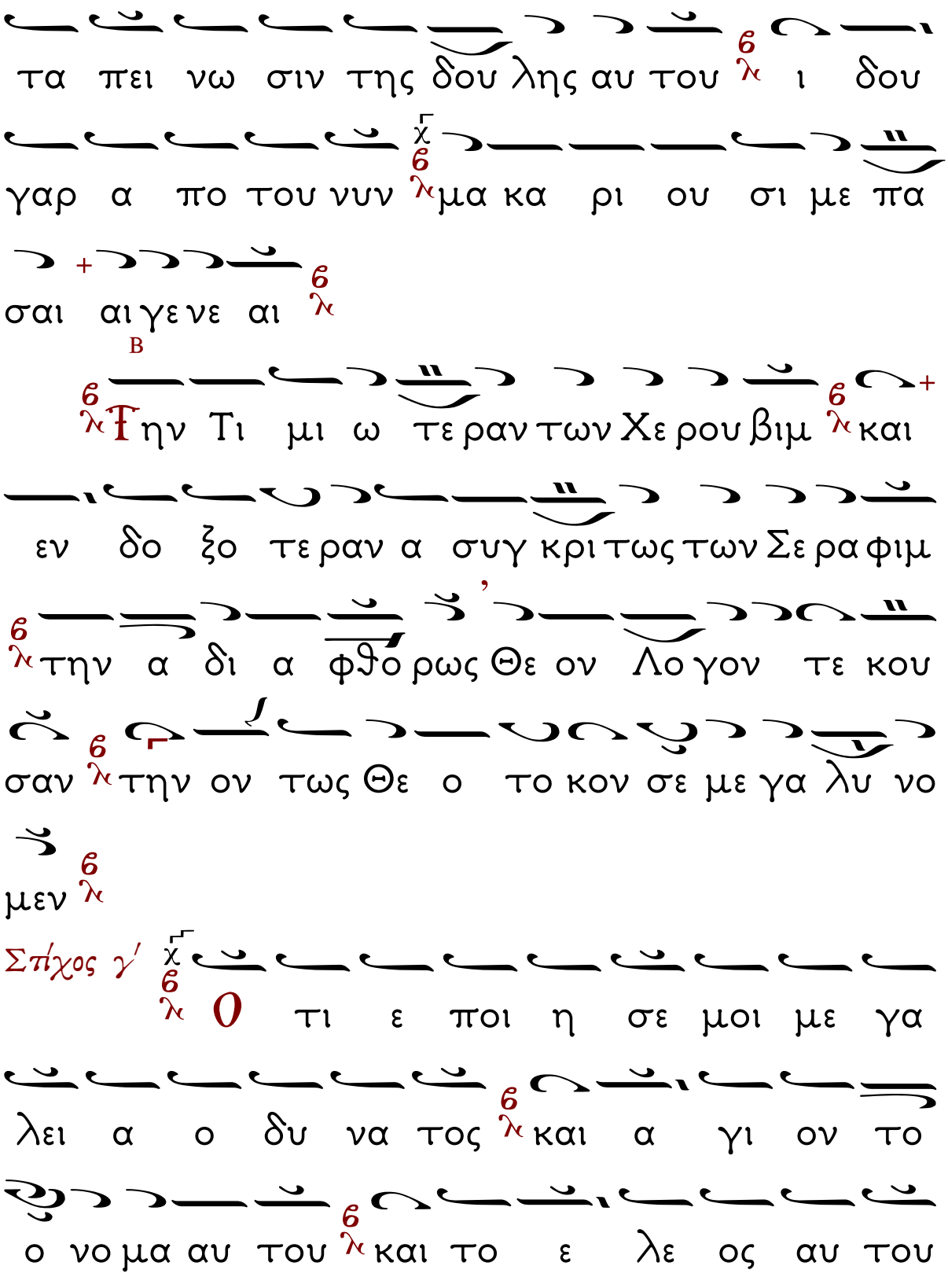
τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου
γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γε νε αι
Τ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν
Σπίχος γ'
Ο τι ε πο ι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος και α γι ον το
ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

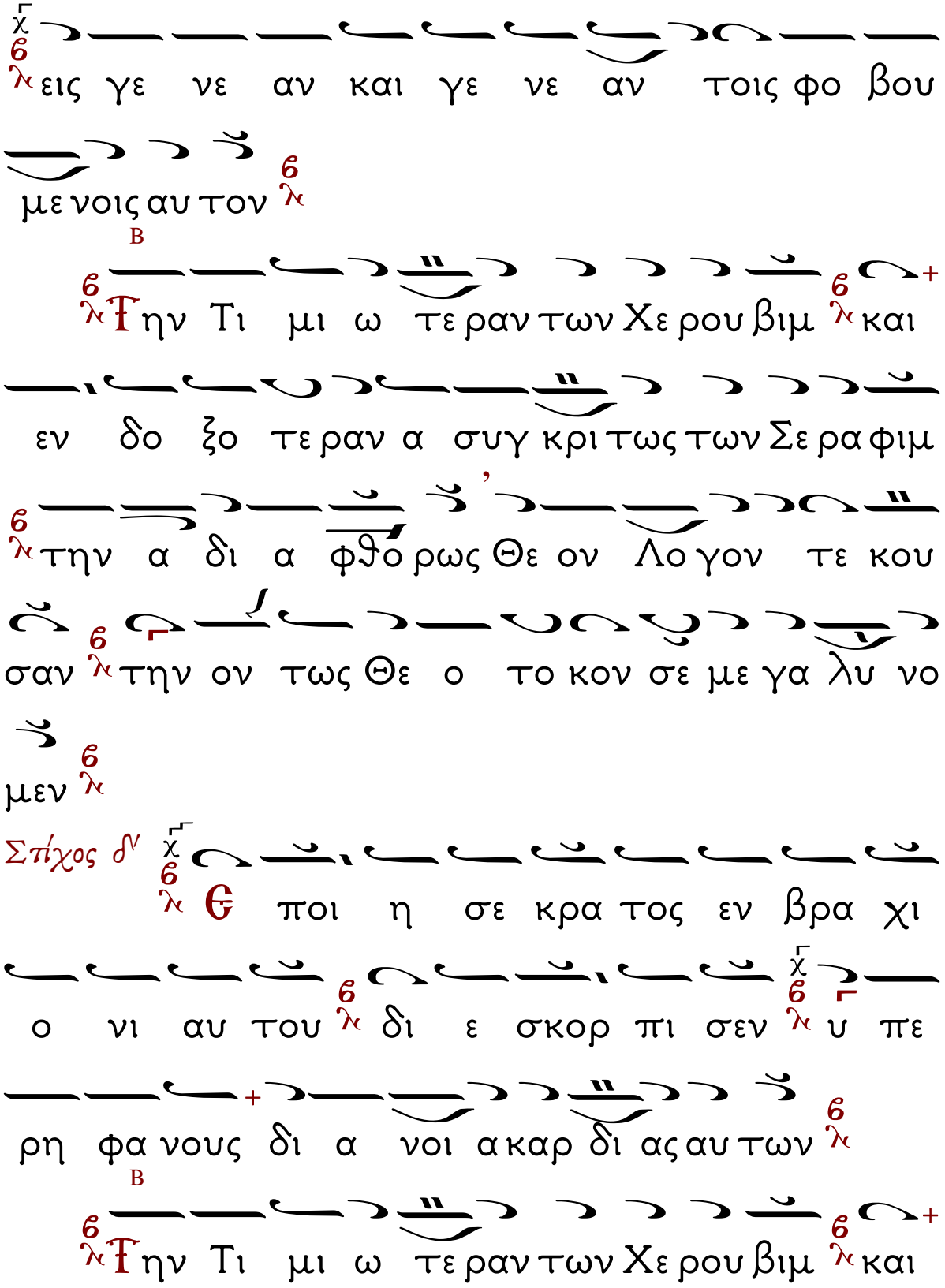
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν
Σπίχος δ'
Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

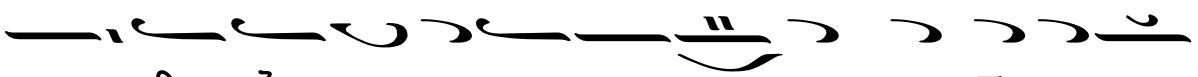
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

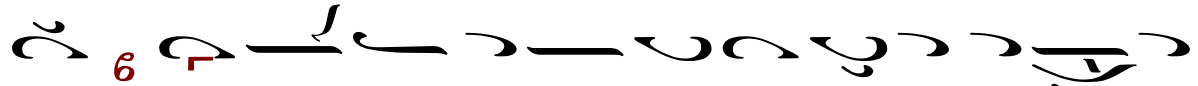
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Σπίχος ε΄

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

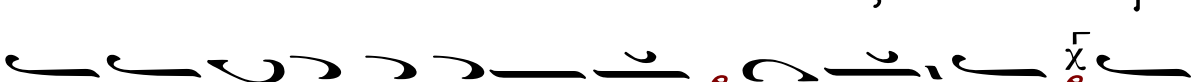
νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε

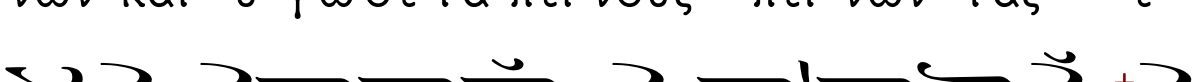
νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας ε

ξα πε στει λε κε νους

Τ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

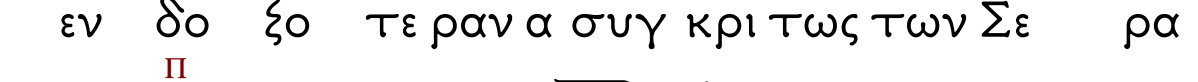
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν

Σπίχος στ΄

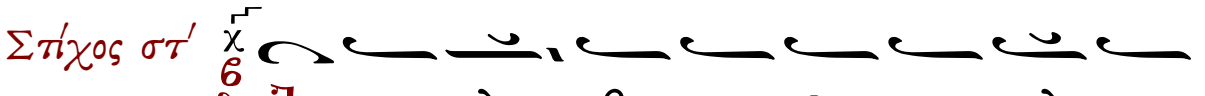
Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

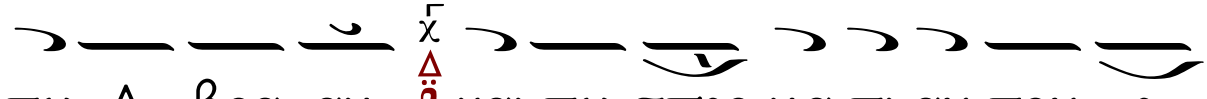
τω Α βρα αμ καὶ τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος

Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ καὶ

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

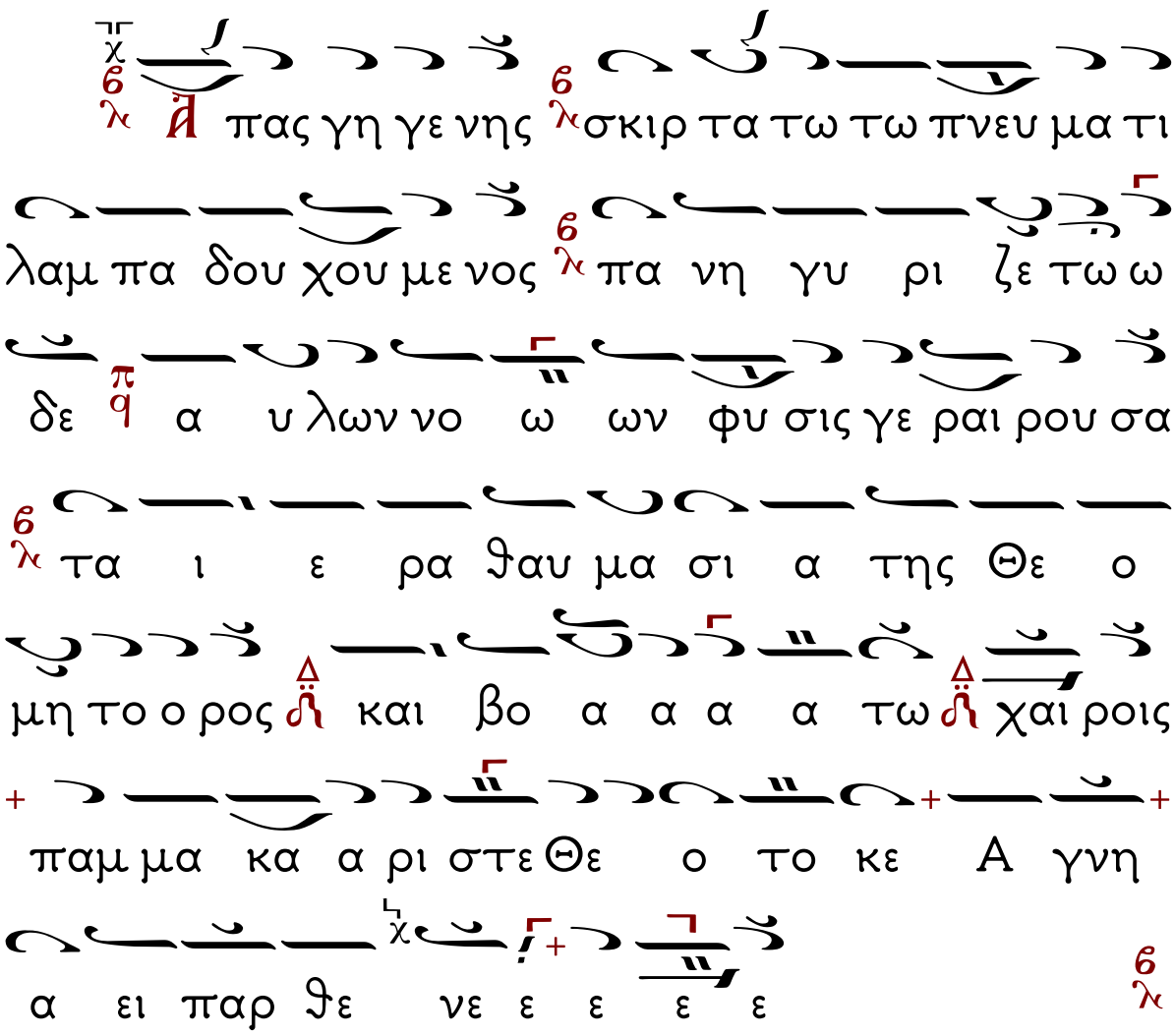

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἦχος δι

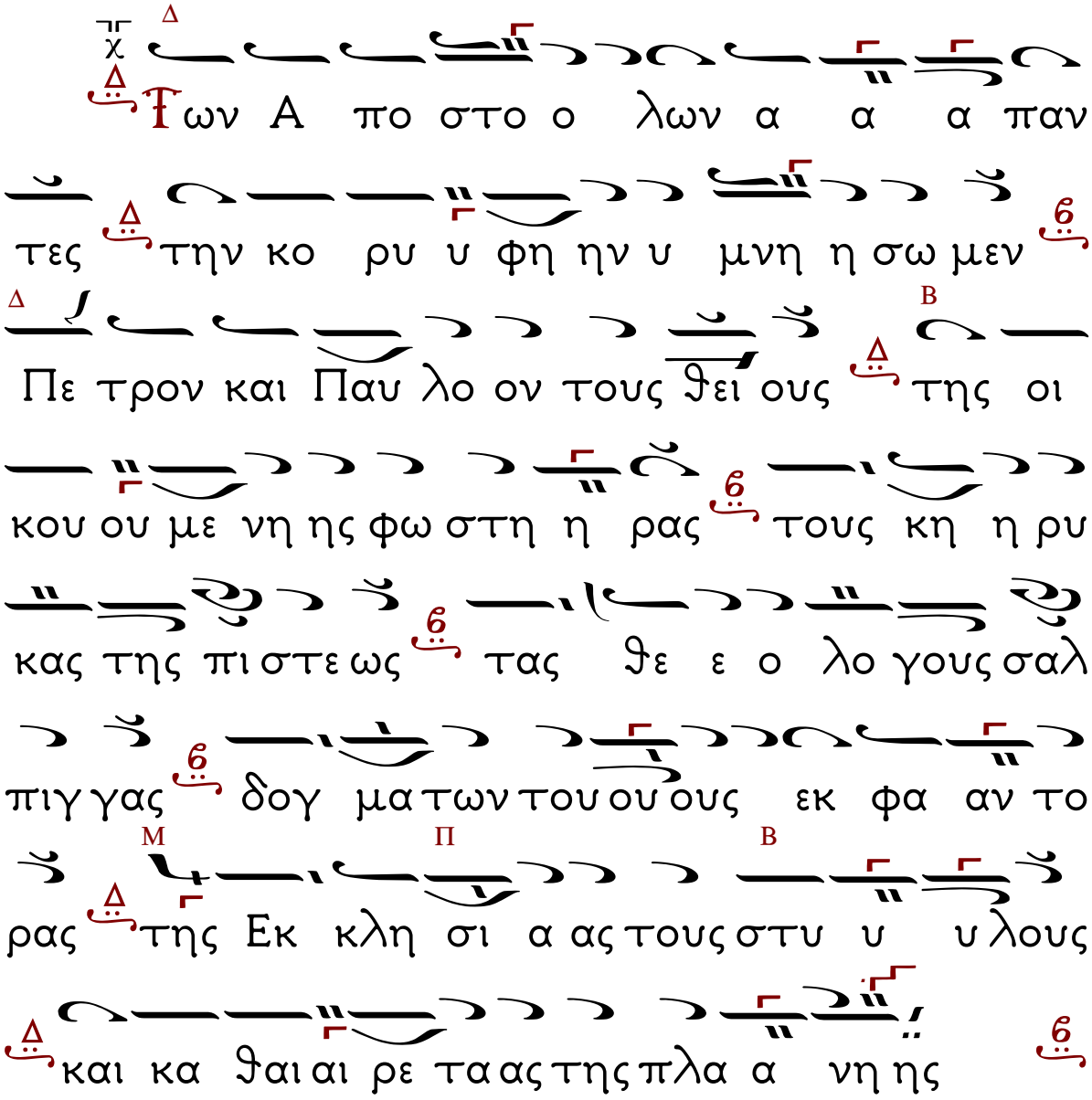

Θεοτοκίον.

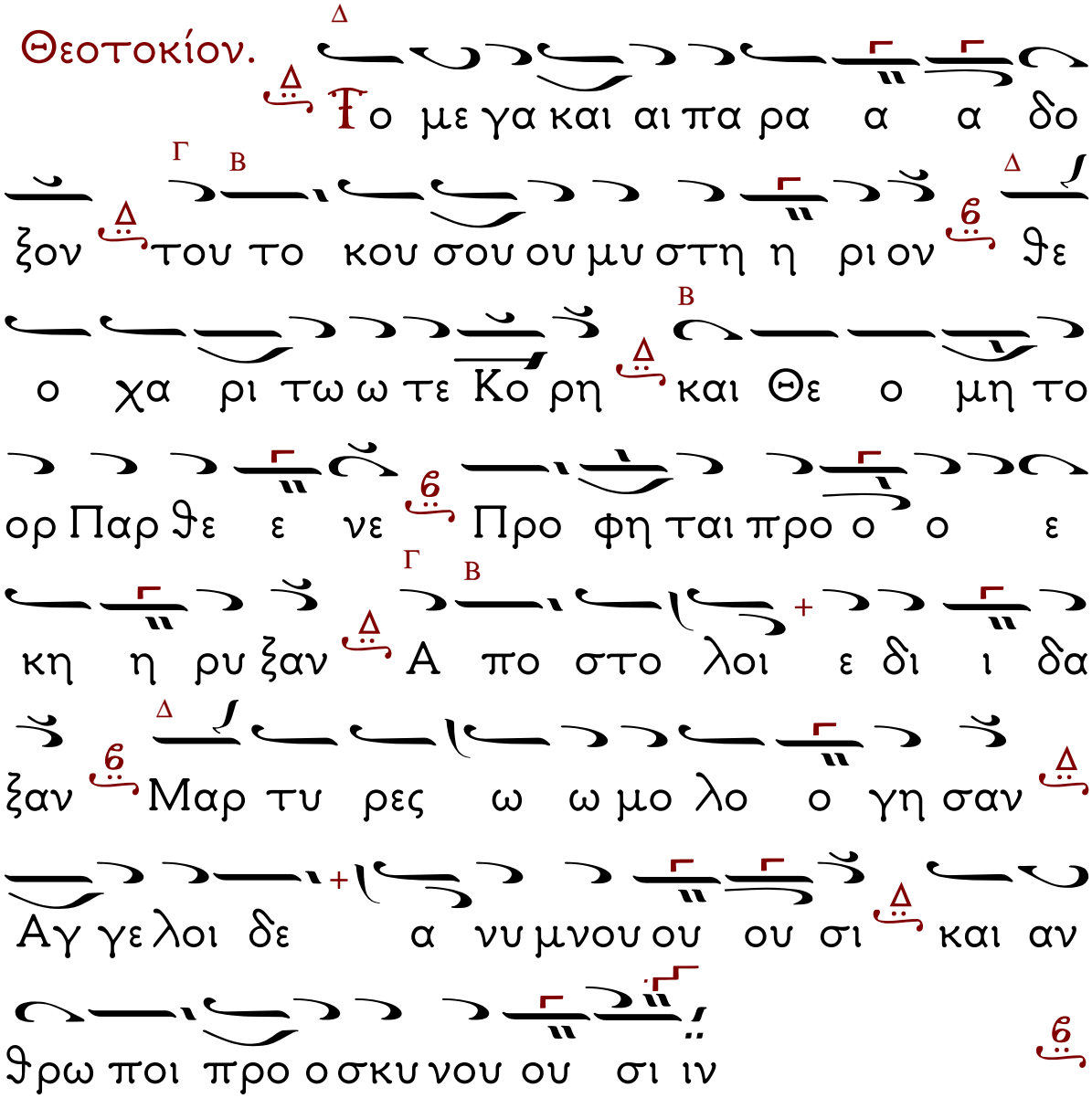
Το με γα και αι πα ρα α α δο
ξον του το κου σου ου μυ στη η ρι ον
ο χα ρι τω ω τε Κο ρη και Θε ο μη το
ορ Παρ θε ε νε Προ φη ται προ ο ο ε
κη η ρυ ξαν Α πο στο λοι ε δι ι δα
ξαν Μαρ τυ ρες ω ω μο λο ο γη σαν
Αγ γε λοι δε α νυ μνου ου σι και αν
θρω ποι προ ο σκυ νου ου σι ιν

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος δ΄ Πα

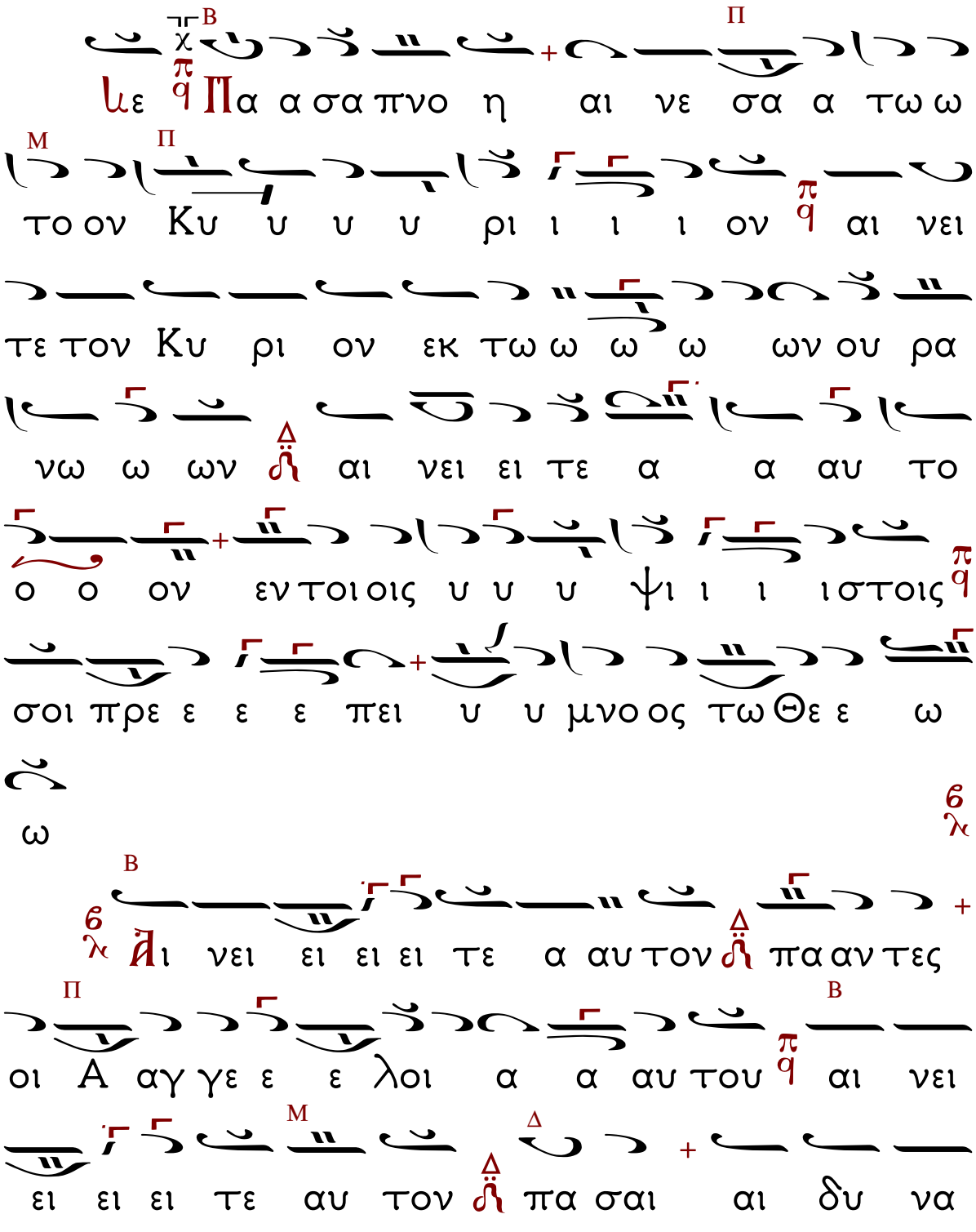

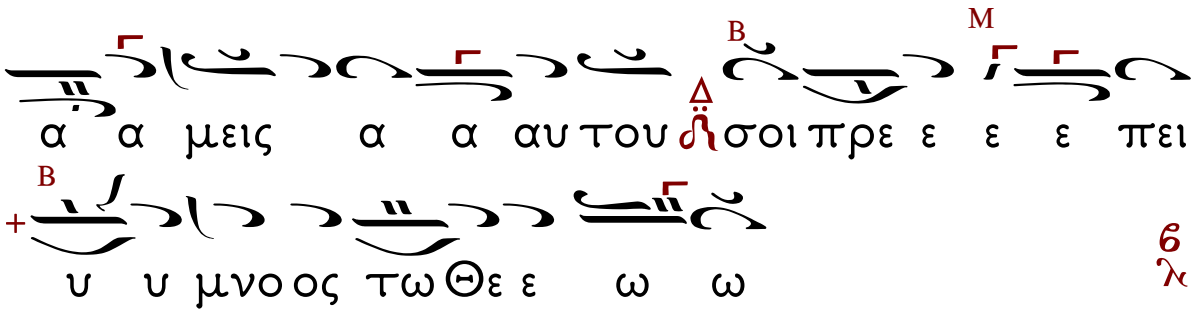

Σπιχηρὰ Προσομοια.
Ἦχος δ΄.
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Στίχ.

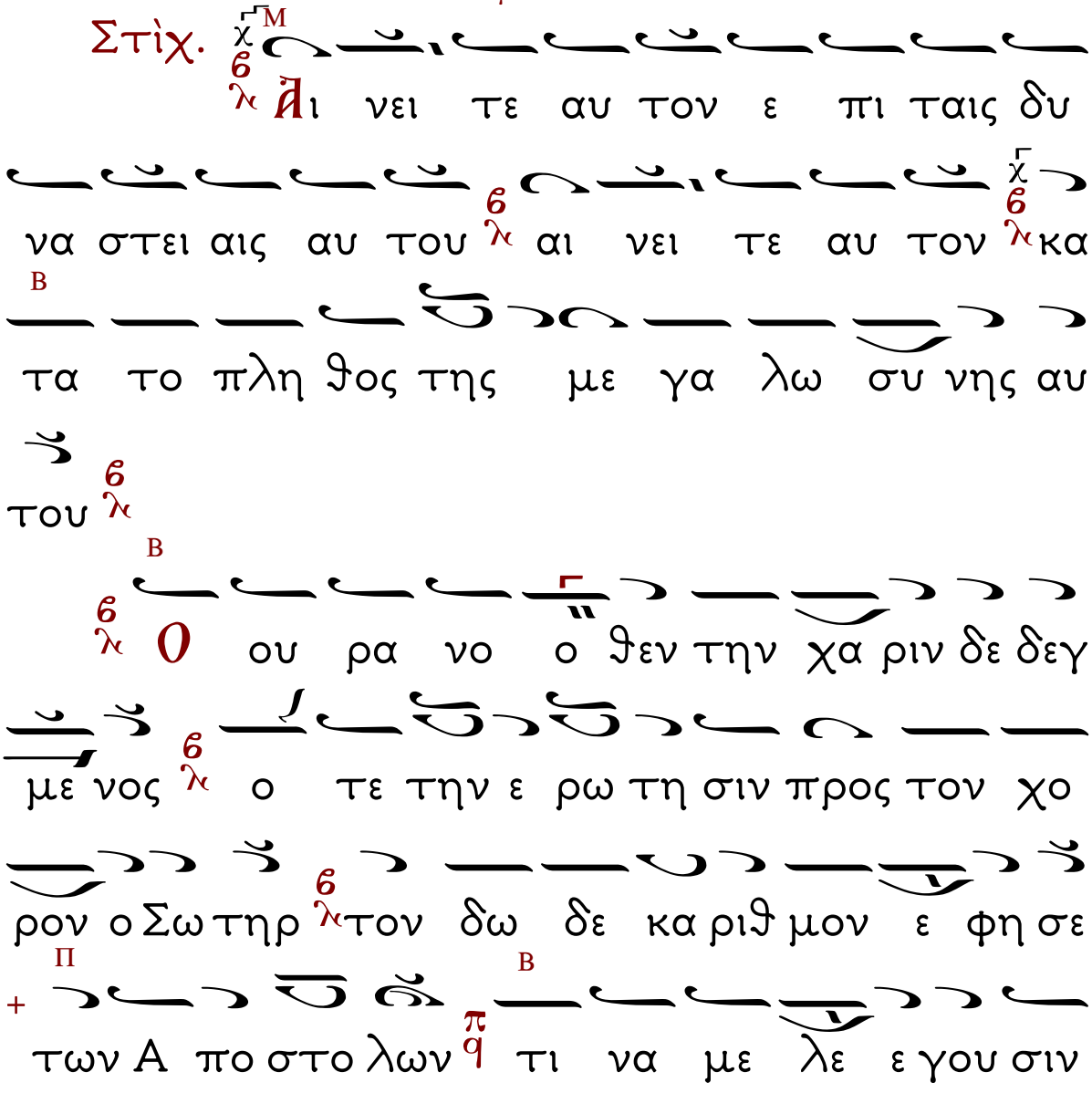

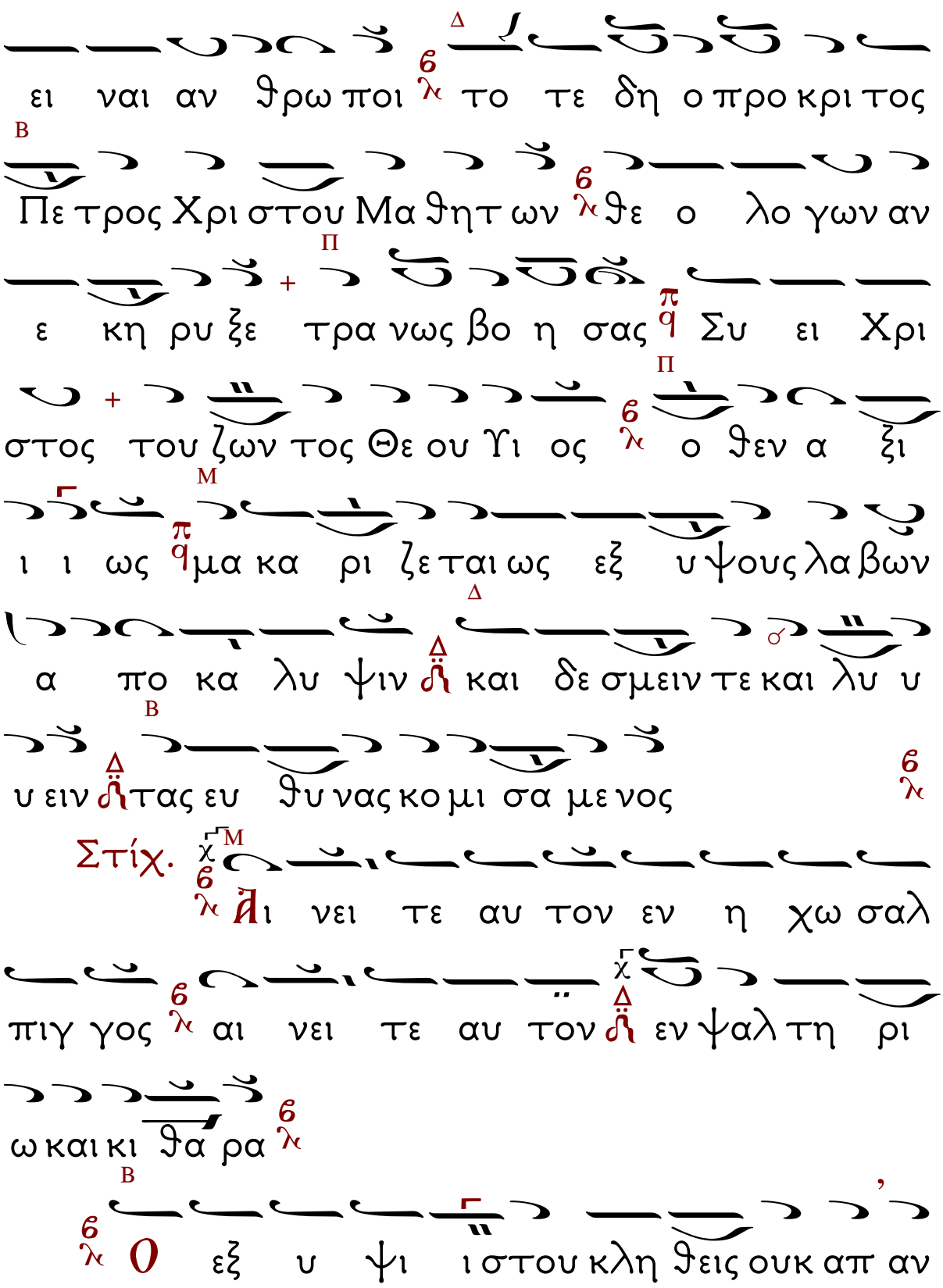
ει ναι αν θρω ποι το τε δη ο προ κρι τος
Πε τρος Χρι στου Μα θητ ων θε ο λο γων αν
ε κη ρυ ξε τρα νως βο η σας Συ ει Χρι
στος του ζων τος Θε ου Υι ος ο θεν α ξι
ι ι ως μα κα ρι ζε ται ως εξ υ ψους λα βων
α πο κα λυ ψιν και δε σμειν τε και λυ υ
υ ειν τας ευ θυ νας κο μι σα με νος
Στίχ. Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ
πιγ γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι
ω και κι θα ρα
Ο εξ υ ψι ι στου κλη θεις ουκ απ αν

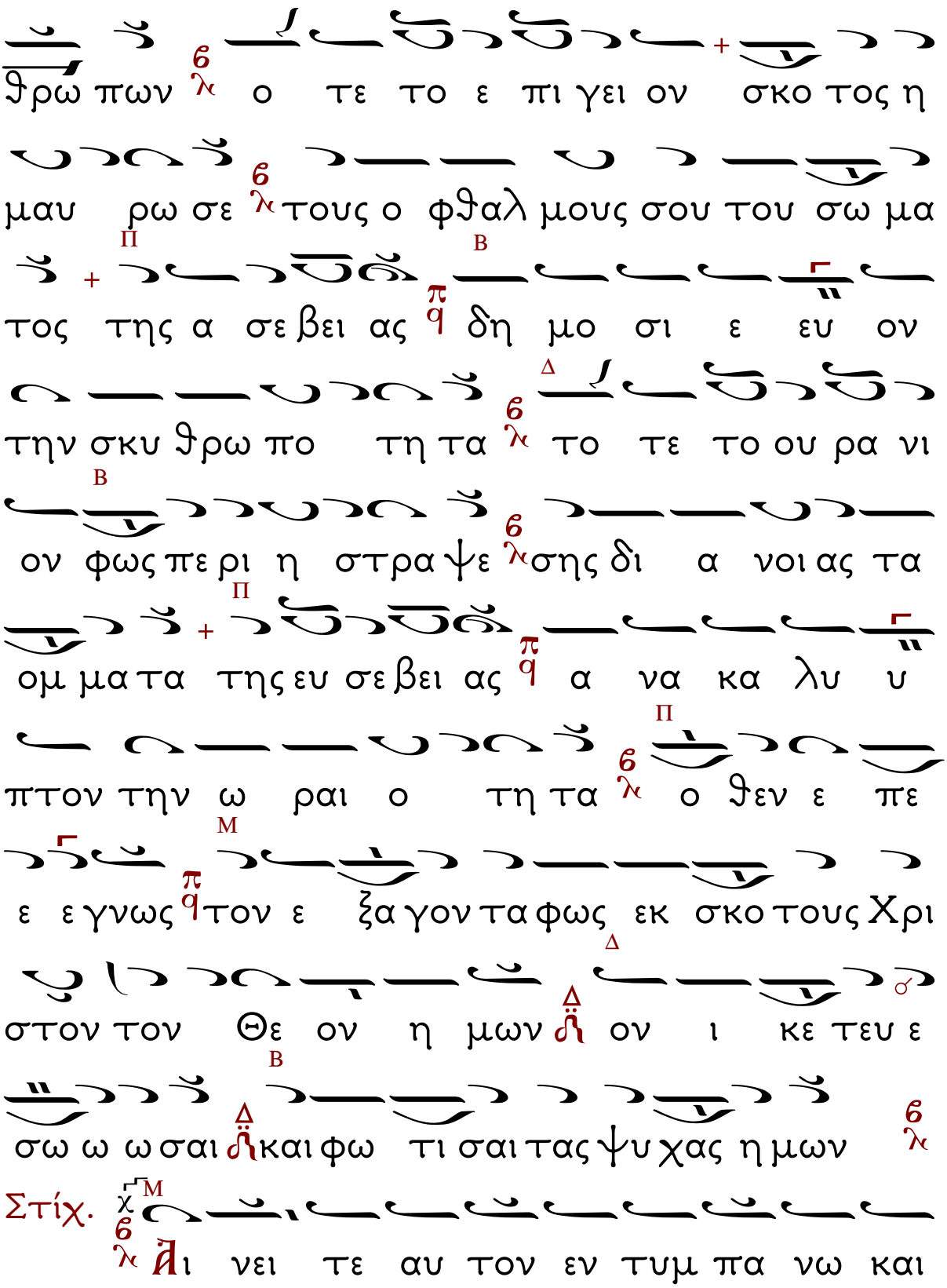
θρω πων ο τε το ε πι γει ον σκο τος η
μαυ ρω σε τους ο φθαλ μους σου του σω μα
τος της α σε βει ας δη μο σι ε ευ ον
την σκυ θρω πο τη τα το τε το ου ρα νι
ον φως πε ρι η στρα ψε σης δι α νοι ας τα
ομ μα τα της ευ σε βει ας α να κα λυ υ
πτον την ω ραι ο τη τα ο θεν ε πε
ε ε γνως τον ε ξα γον τα φως εκ σκο τους Χρι
στον τον Θε ον η μων ον ι κε τευ ε
σω ω ω σαι και φω τι σαι τας ψυ χας η μων
Στίχ.
Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

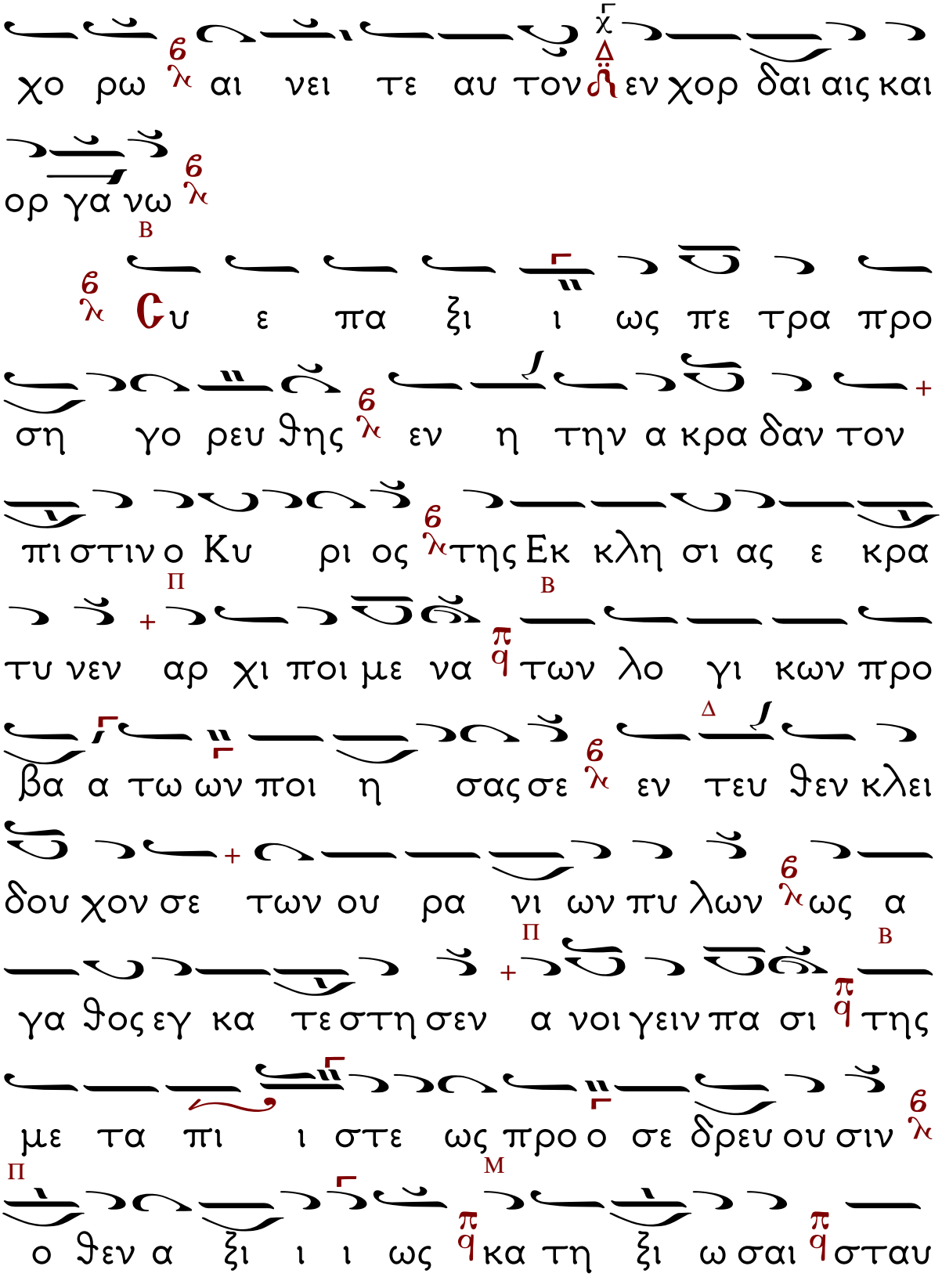
χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και
ορ γα νω
Συ ε πα ξι ι ως πε τρα προ
ση γο ρευ θης εν η την α κρα δαν τον
πι στιν ο Κυ ρι ος της Εκ κλη σι ας ε κρα
τυ νεν αρ χι ποι με να των λο γι κων προ
βα α τω ων ποι η σας σε εν τευ θεν κλει
δου χον σε των ου ρα νι ων πυ λων ως α
γα θος εγ κα τε στη σεν α νοι γειν πα σι της
με τα πι ι στε ως προ ο σε δρευ ου σιν
ο θεν α ξι ι ι ως κα τη ξι ω σαι σταυ

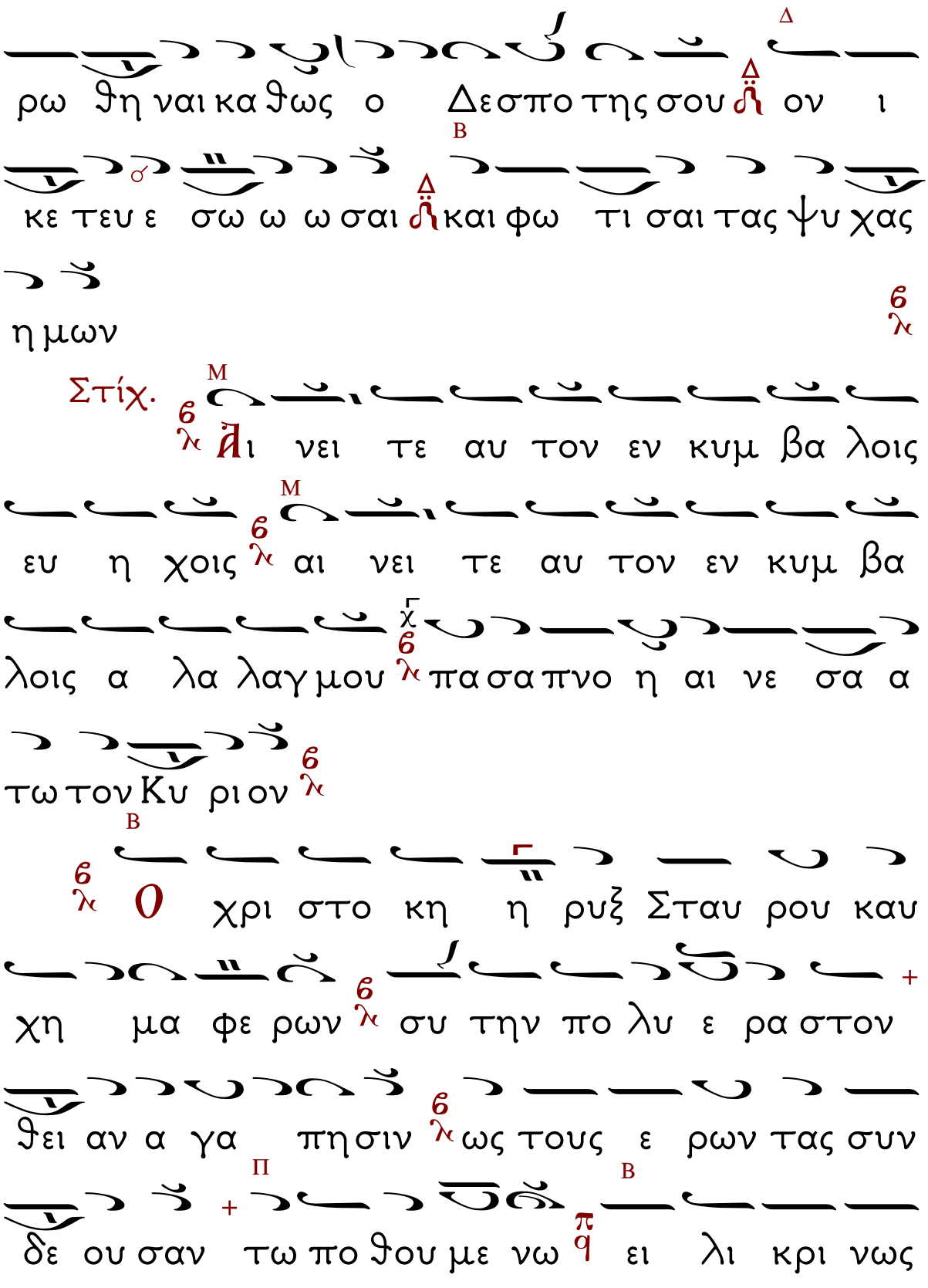
ρω θη ναι κα θως ο Δε σπο τη σου ον ι
κε τευ ε σω ω ω σαι και φω τι σαι τας ψυ χας
η μων
Στίχ. Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
ευ η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα
λοις α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα α
τω τον Κυ ριον
Ο χρι στο κη η ρυξ Σταυ ρου καυ
χη μα φε ρων σου την πο λυ ε ρα στον
θει αν α γα πη σιν ως τους ε ρων τας συν
δε ου σαν τω πο θου με νω ει λι κρι νως

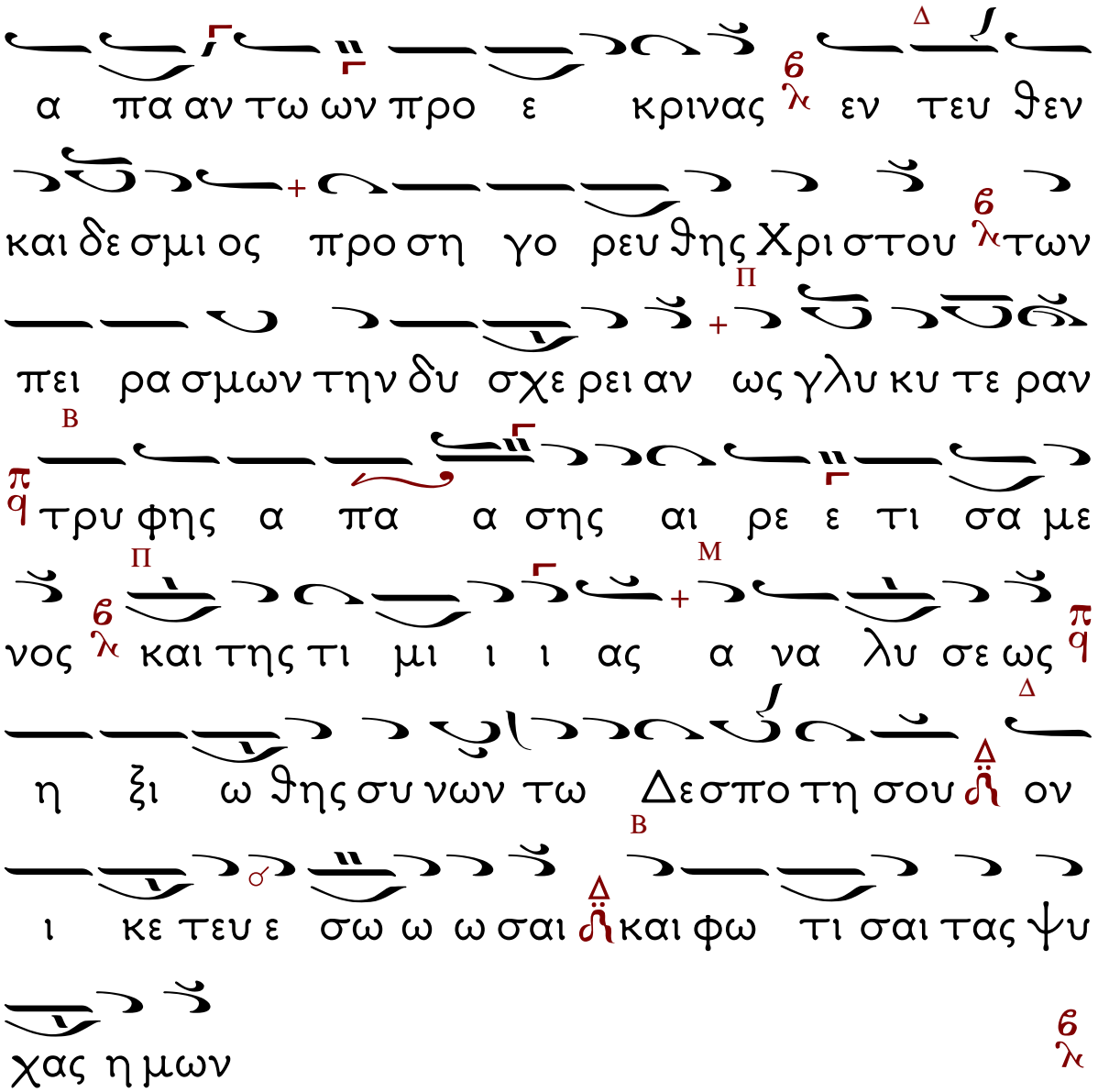
α πα αν τω ων προ ε κρινας εν τευ θεν
και δε σμι ος προ ση γο ρευ θης Χρι στου των
πει ρα σμων την δυ σχε ρει αν ως γλυ κυ τε ραν
τρυ φης α πα α σης αι ρε ε τι σα με
νος και της τι μι ι ι ας α να λυ σε ως
η ξι ω θης συ νων τω Δεσπο τη σου ον
ι κε τευ ε σω ω ω σαι και φω τι σαι τας ψυ
χας η μων

Ἦχος λ Πα

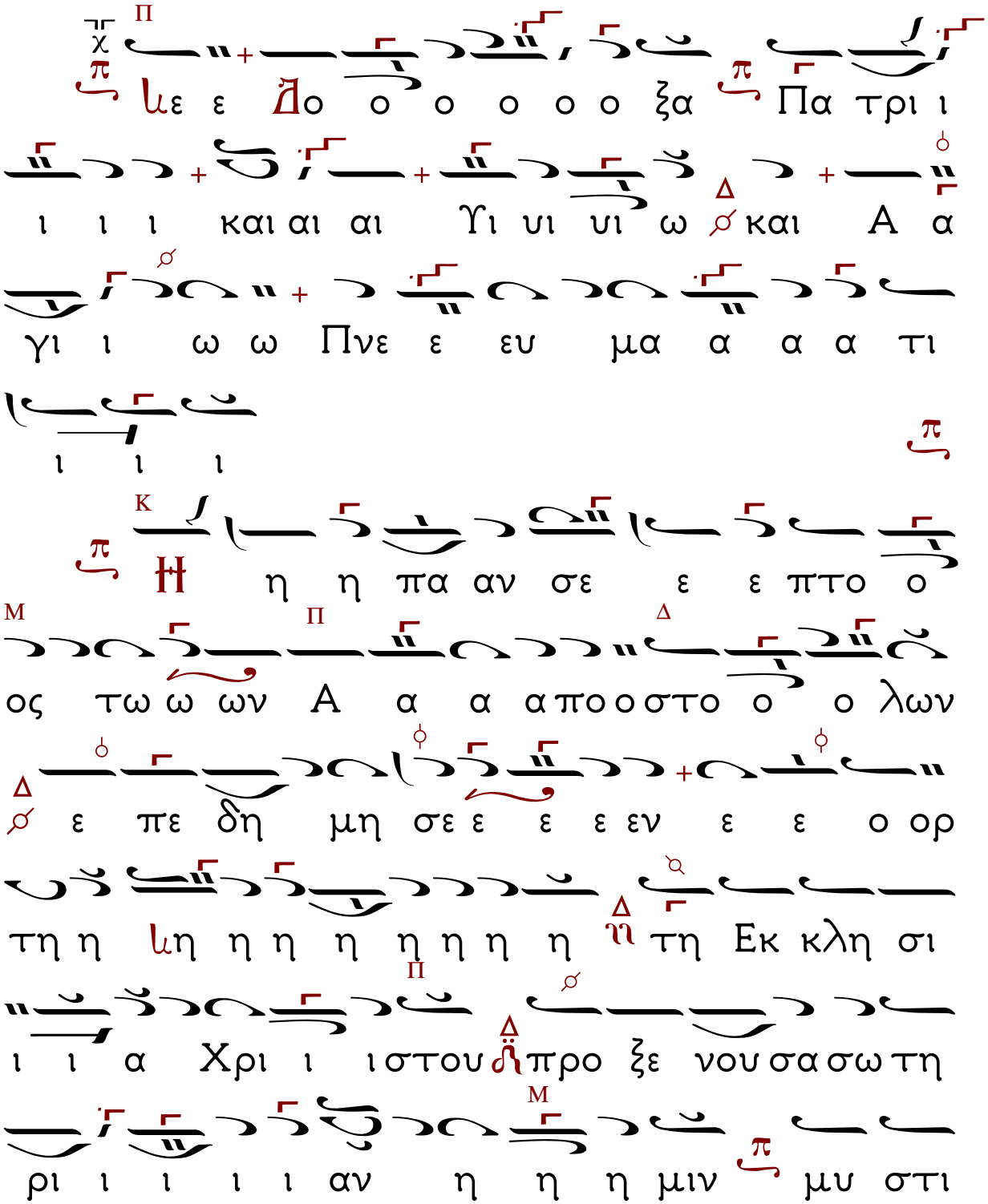
Λε ε Δο ο ο ο ο ο ξα Πα τρι ι
ι ι ι και αι αι Υι υι υι ω και Α α
γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι
ι ι ι
Η η η πα αν σε ε ε πτο ο
ος τω ω ων Α α α απο ο στο ο ο λων
ε πε δη μη σε ε ε ε εν ε ε ο ορ
τη η λη η η η η η η η τη Εκ κλη σι
ι ι α Χρι ι ι στου προ ξε νου σα σω τη
ρι ι ι ι ι αν η η η μιν μυ στι

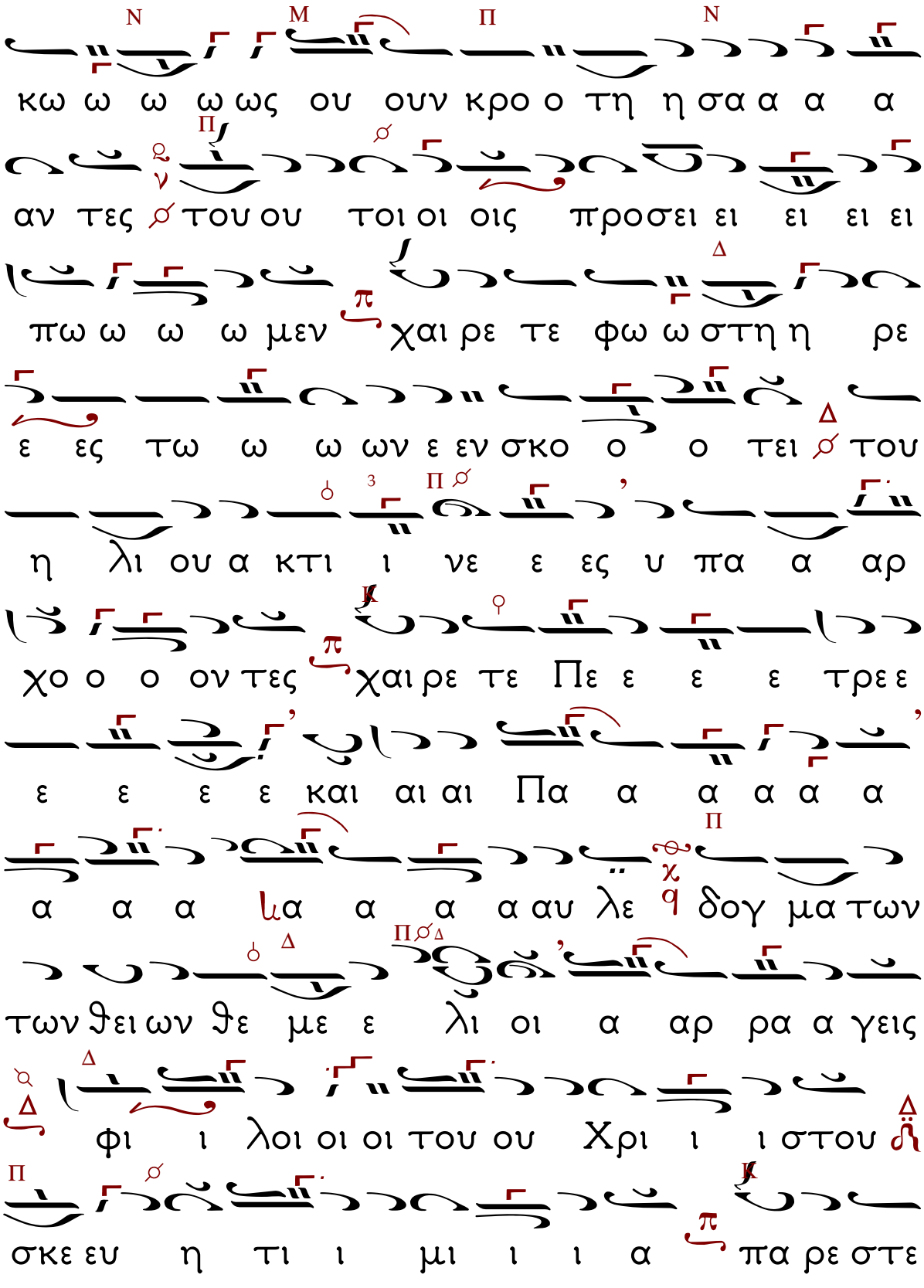
κω ω ω ω ως ου ουν κρο ο τη η σα α α α
αν τες του ου τοι οι οις προσει ει ει ει ει
πω ω ω ω μεν χαι ρε τε φω ω στη η ρε
ε ες τω ω ω ων ε εν σκο ο ο τει του
η λι ου α κτι ι νε ε ες υ πα α αρ
χο ο ο ον τες χαι ρε τε Πε ε ε ε τρε ε
ε ε ε ε και αι αι Πα α α α α α
α α α λα α α α αυ λε ϙ δογ μα των
των θει ων θε με ε λι οι α αρ ρα α γεις
φι ι λοι οι οι του ου Χρι ι ι στου
σκε ευ η τι ι μι ι ι α πα ρε στε

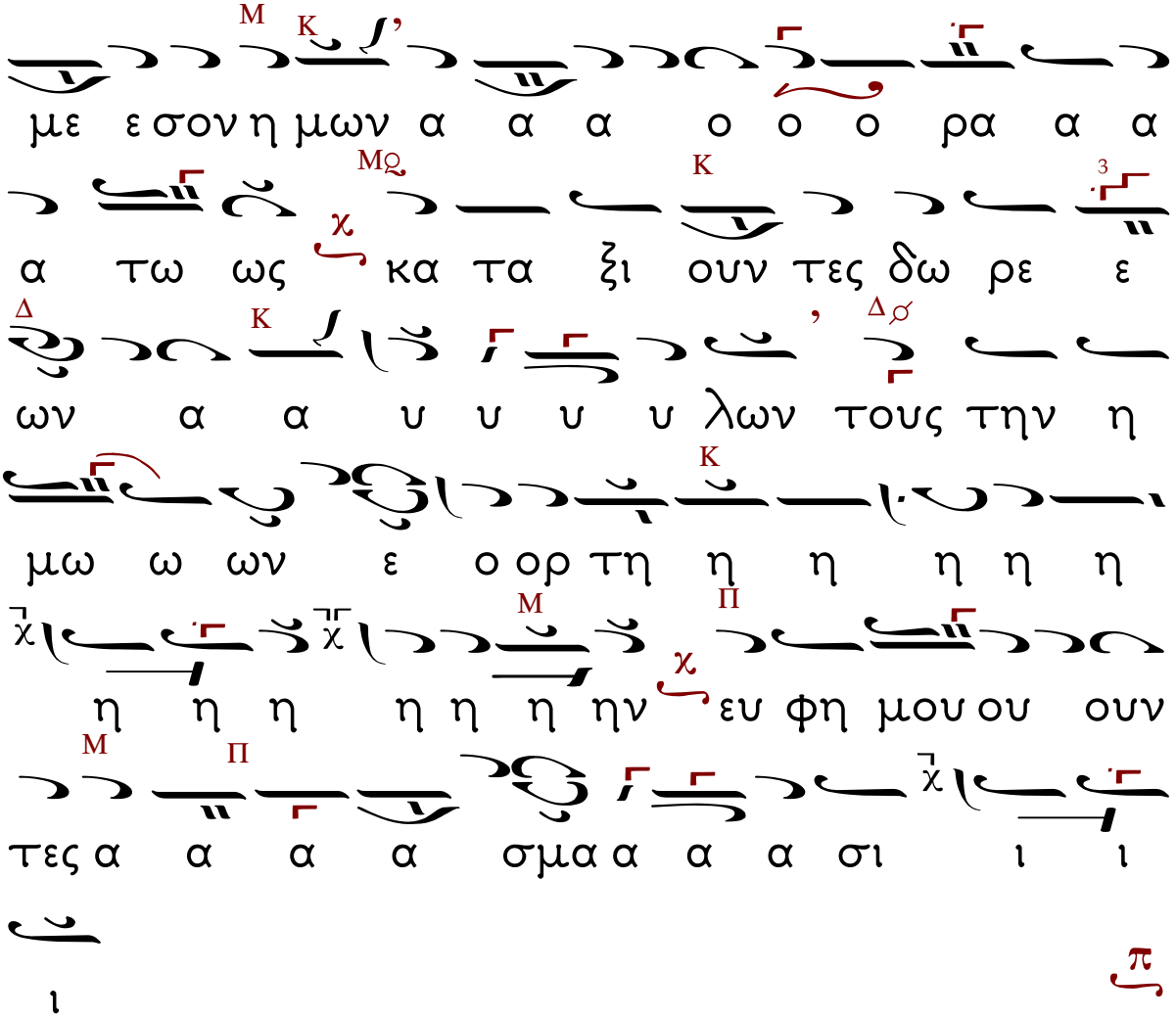
με εσον η μων α α α ο ο ο ρα α α
α τω ως κα τα ξι ουν τες δω ρε ε
ων α α υ υ υ υ λων τους την η
μω ω ων ε ο ορ τη η η η η η
η η η η η η ην ευ φη μου ου ουν
τες α α α α σμα α α α σι ι ι
ι

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἦχος λ΄ Δι

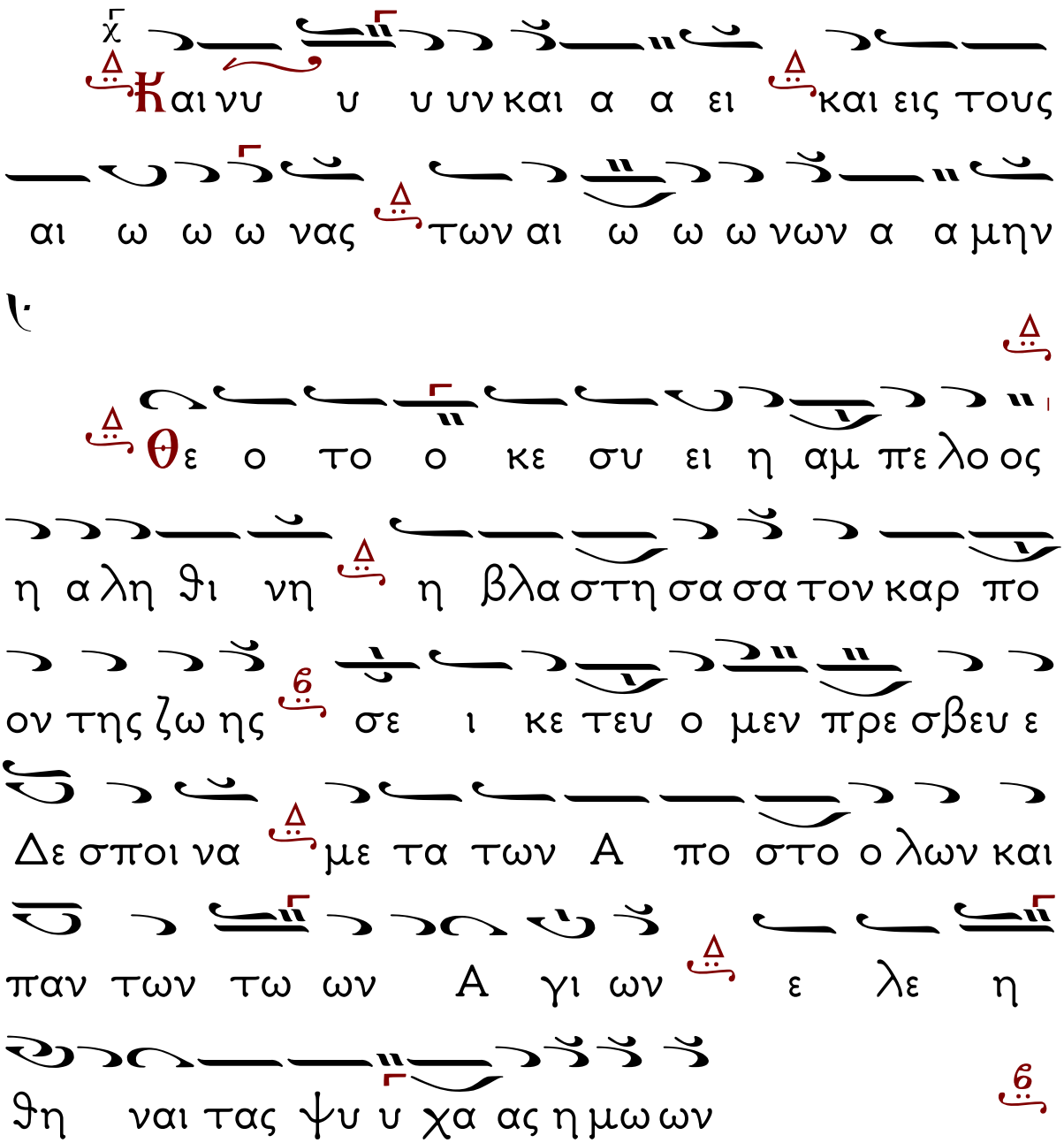

Δοξολογία Ἦχος πλ. β΄.
Ἐπιλογὲς παρὰ διαφόρων Διδασκάλων
ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη.

Ἦχος λ Πα

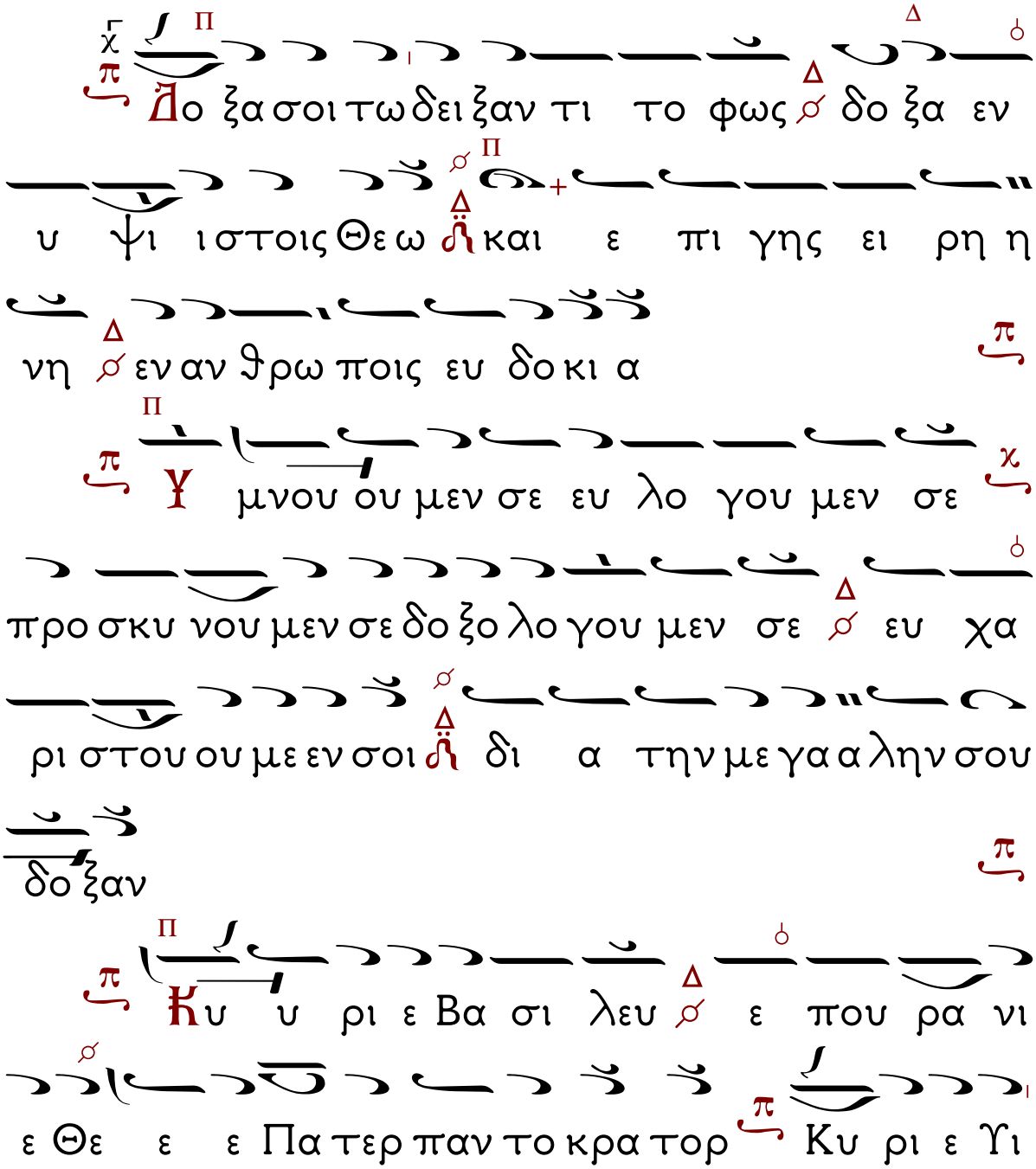

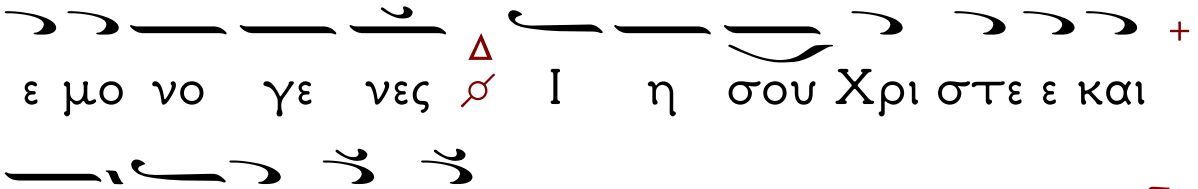
ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε και
Α γι ον Πνευ μα

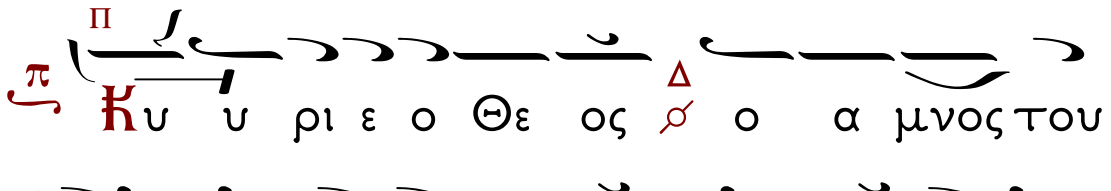
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του
Θε ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι ρων την
α μαρ τι αν του κο σμου ε λε η σον
η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ας του κο
σμου

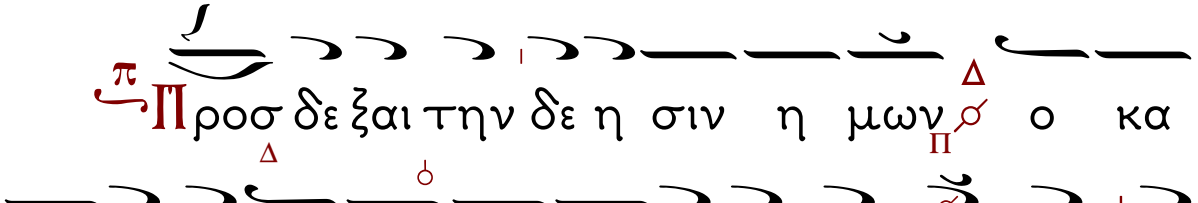
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα
ϑη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και ε
λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

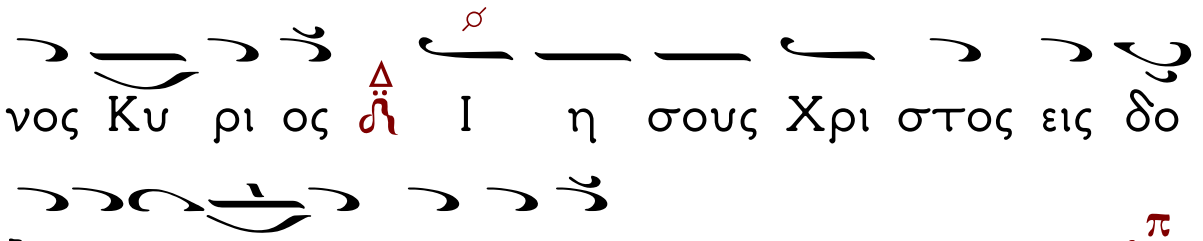
νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο
ξαν Θε ου Πα τρος α μην

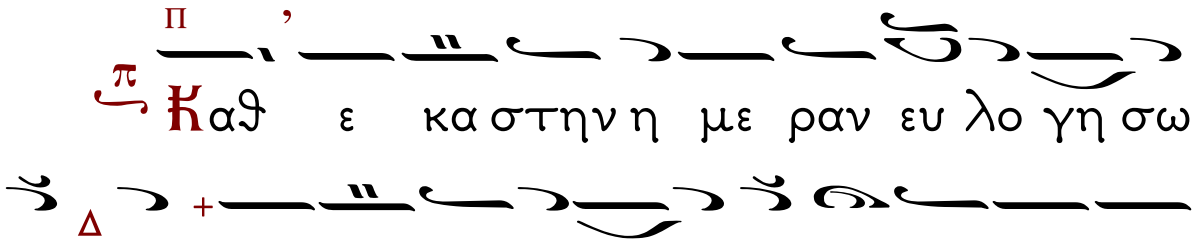
Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι
ω να και εις τον αι ω να του αι ω
νος

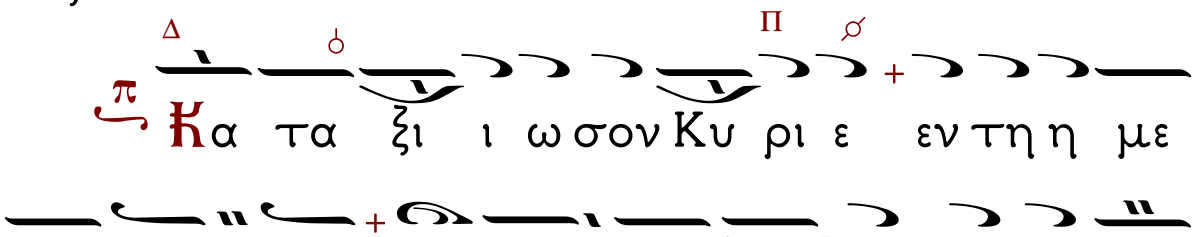
Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
ναι η μας

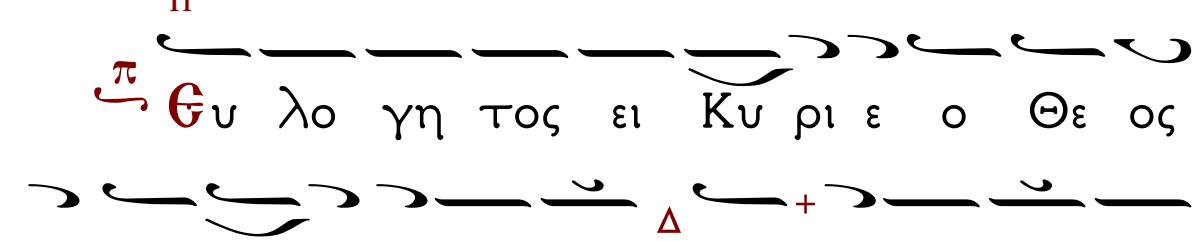
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον και

δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις τους αι

ω νας α μην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα α μεν ε πι σε

Θυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τα σου (τρίς)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την

ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

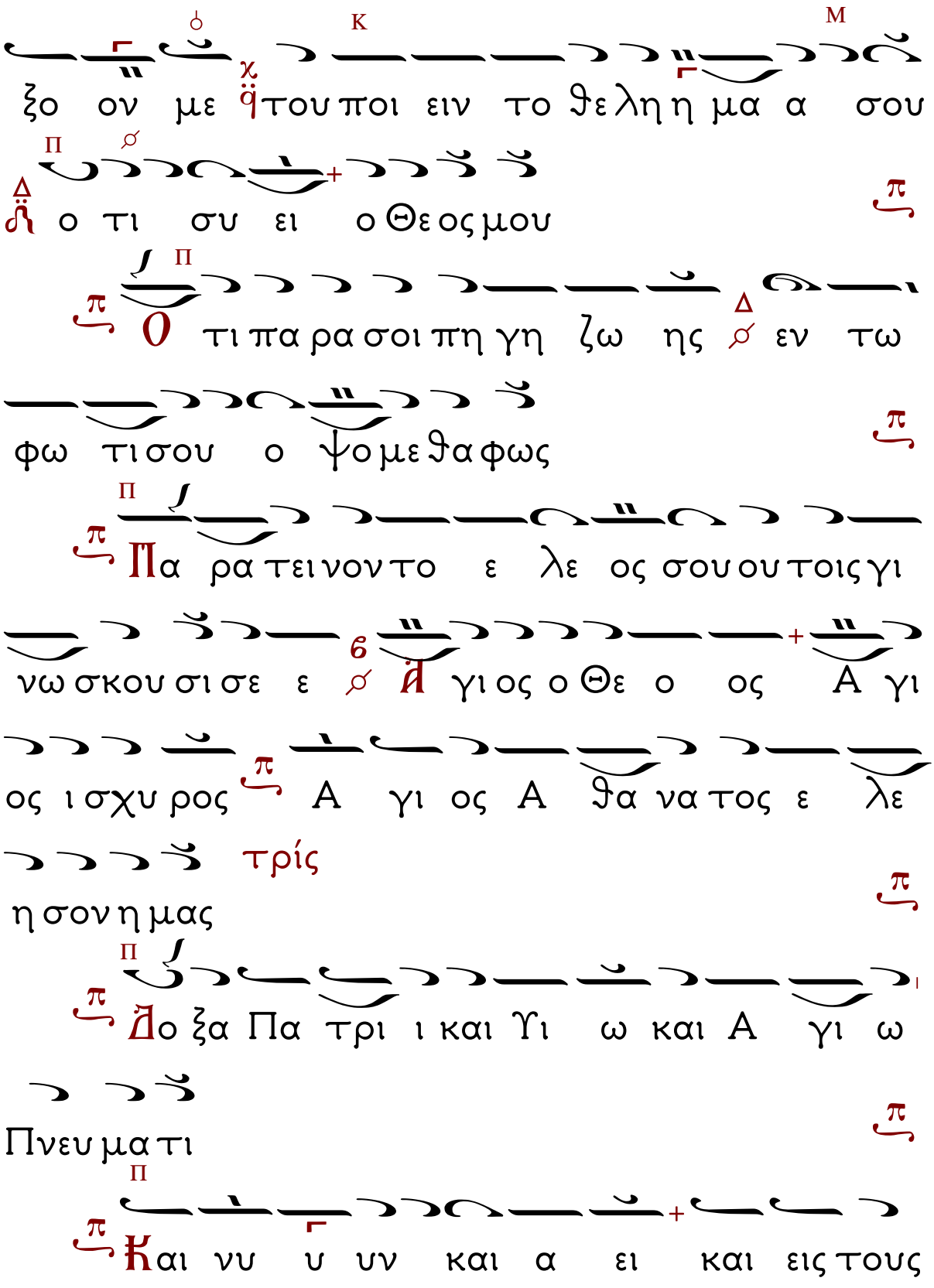
ξο ον με ἠτου ποι ειν το θε λη η μα α σου
ὅ τι συ ει ο Θε ος μου
Ὅ τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ἐν τω
φω τι σου ο ψο με θα φως
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι
νω σκου σι σε ε ἅ γι ος ο Θε ο ος Α γι
ος ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε
τρίς
η σον η μας
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Και νυ υν και α ει και εις τους

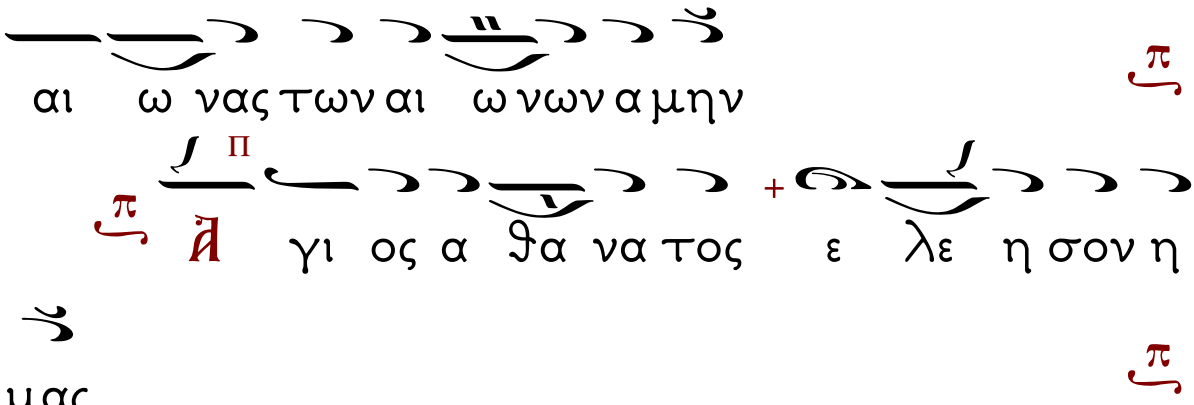

Ἀσματικὸν.

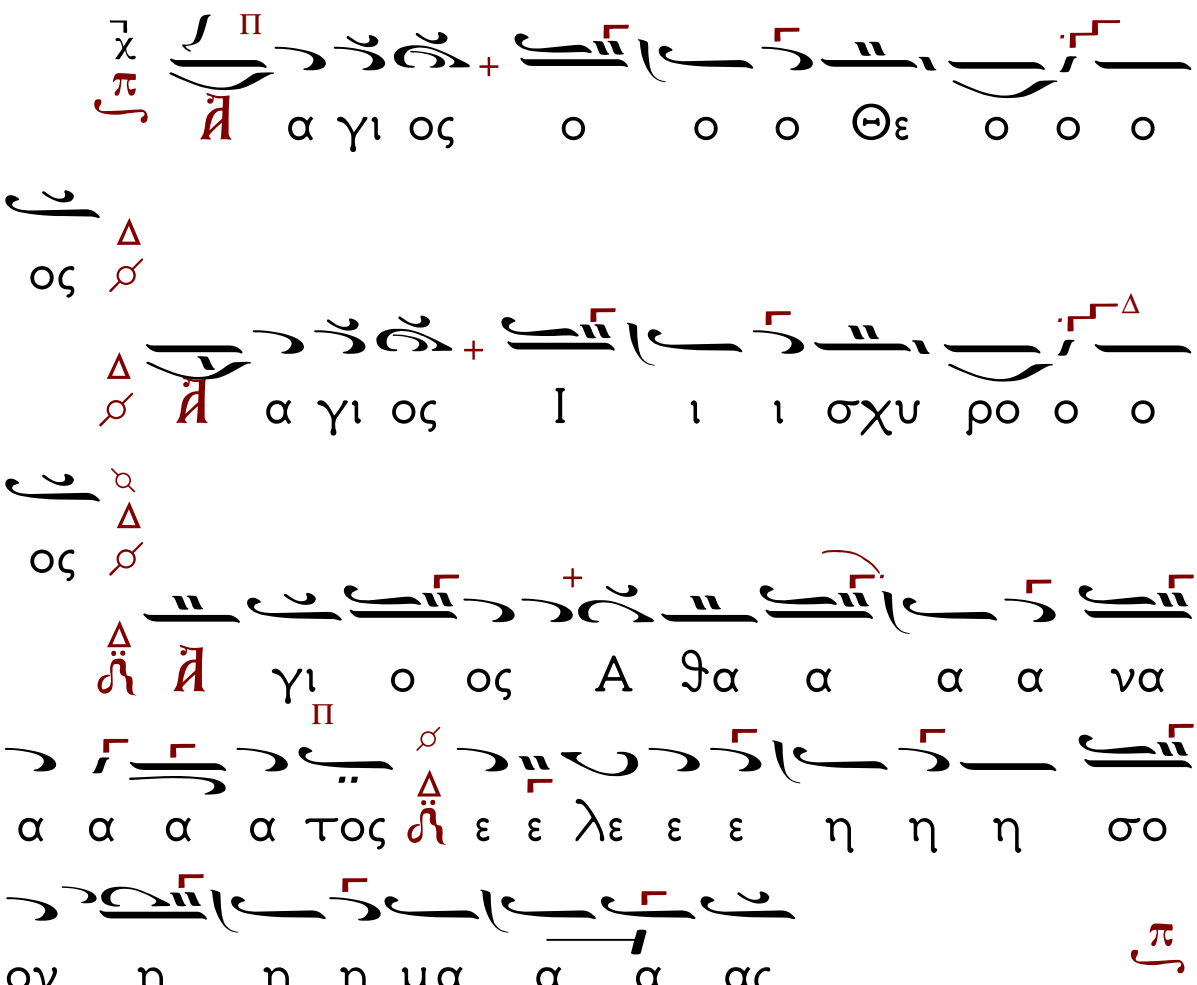

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

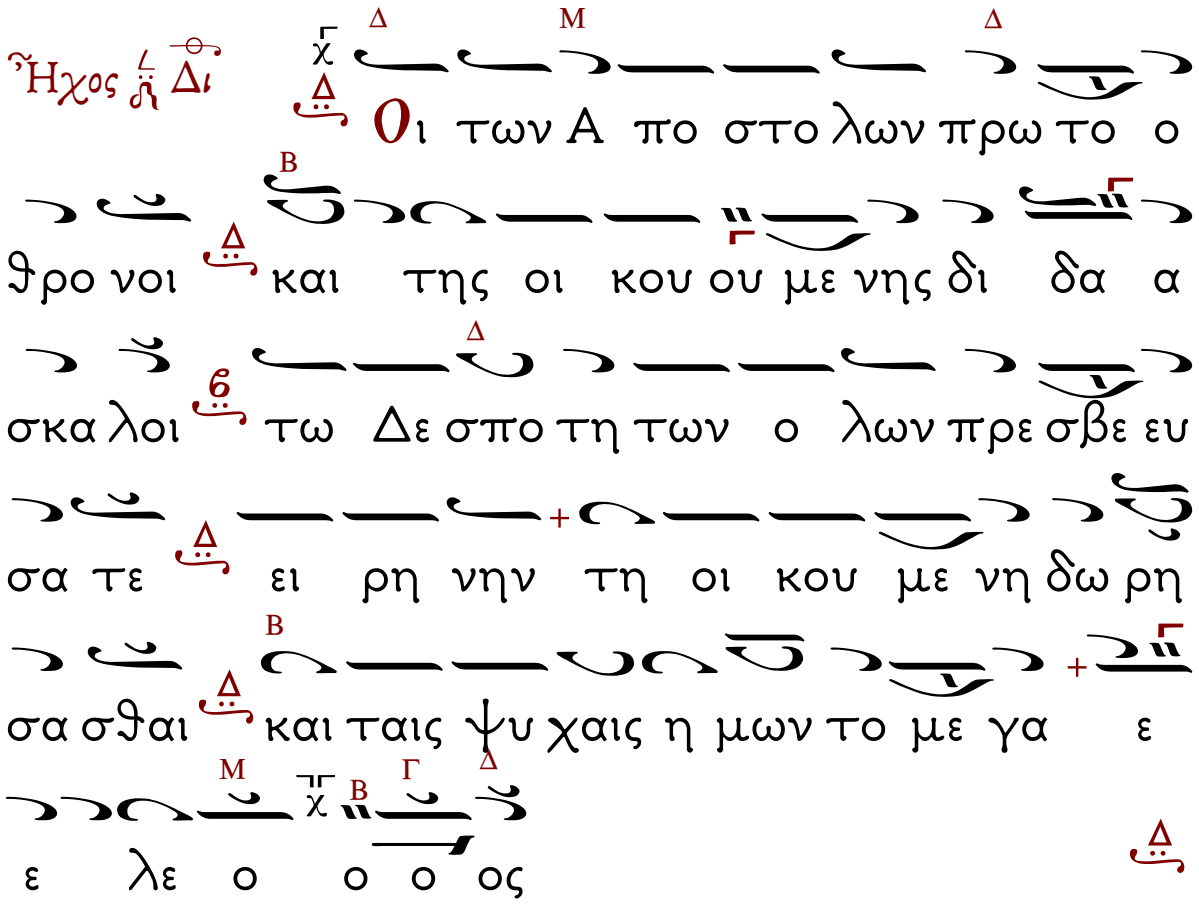
Ἦχος δ΄ Δι
Οι των Α πο στο λων πρω το ο
ϑρο νοι και της οι κου ου με νης δι δα α
σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων πρε σβε υ
σα τε ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη
σα σϑαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε
ε λε ο ο ο ος

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. 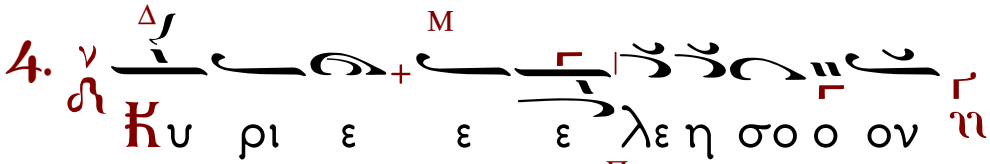
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5. 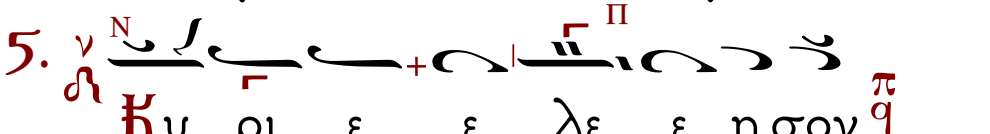
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. 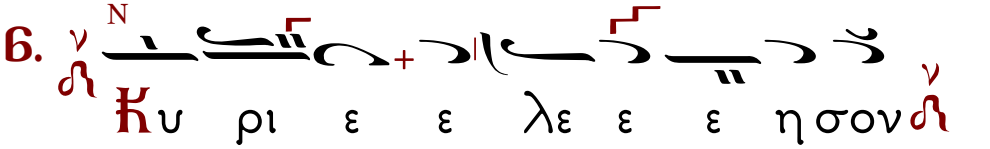
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. 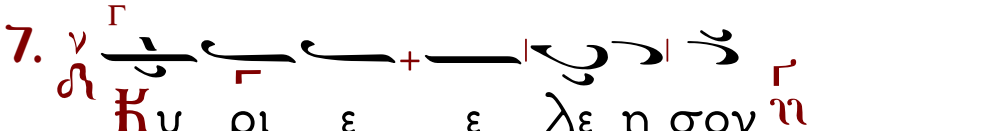
Κυ ρι ε ε λε η σον

8. 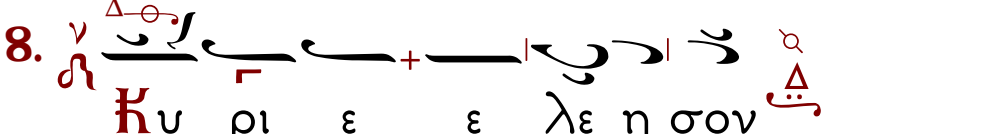
Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
Κυ ρι ε ε λε η σον

10. 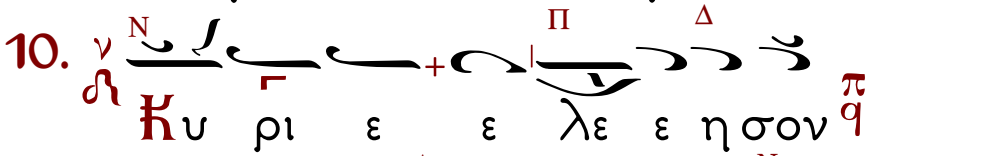
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. 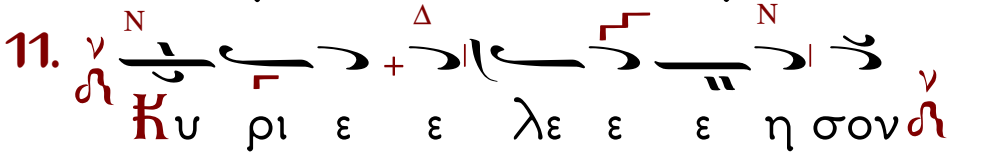
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
Ϲοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

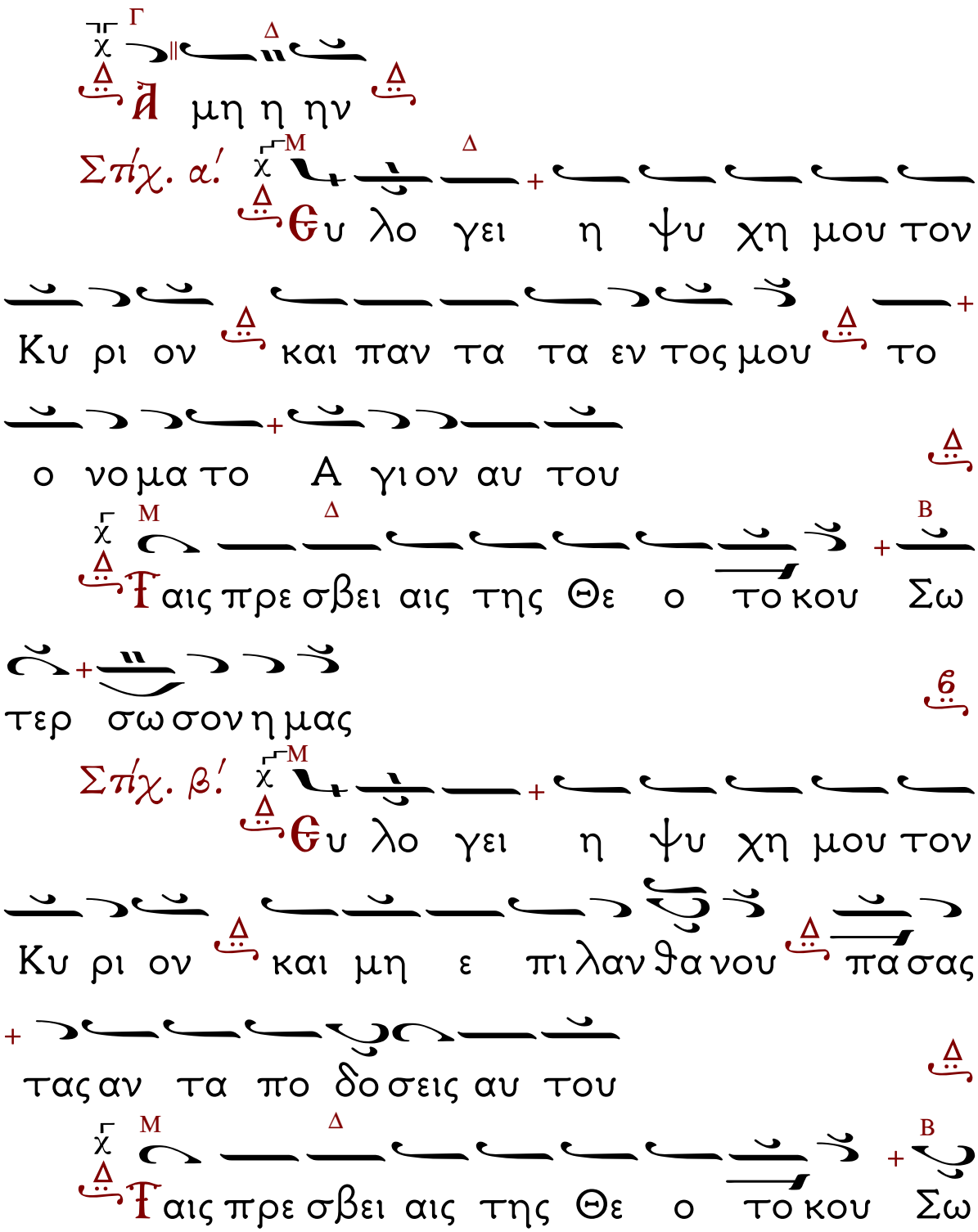

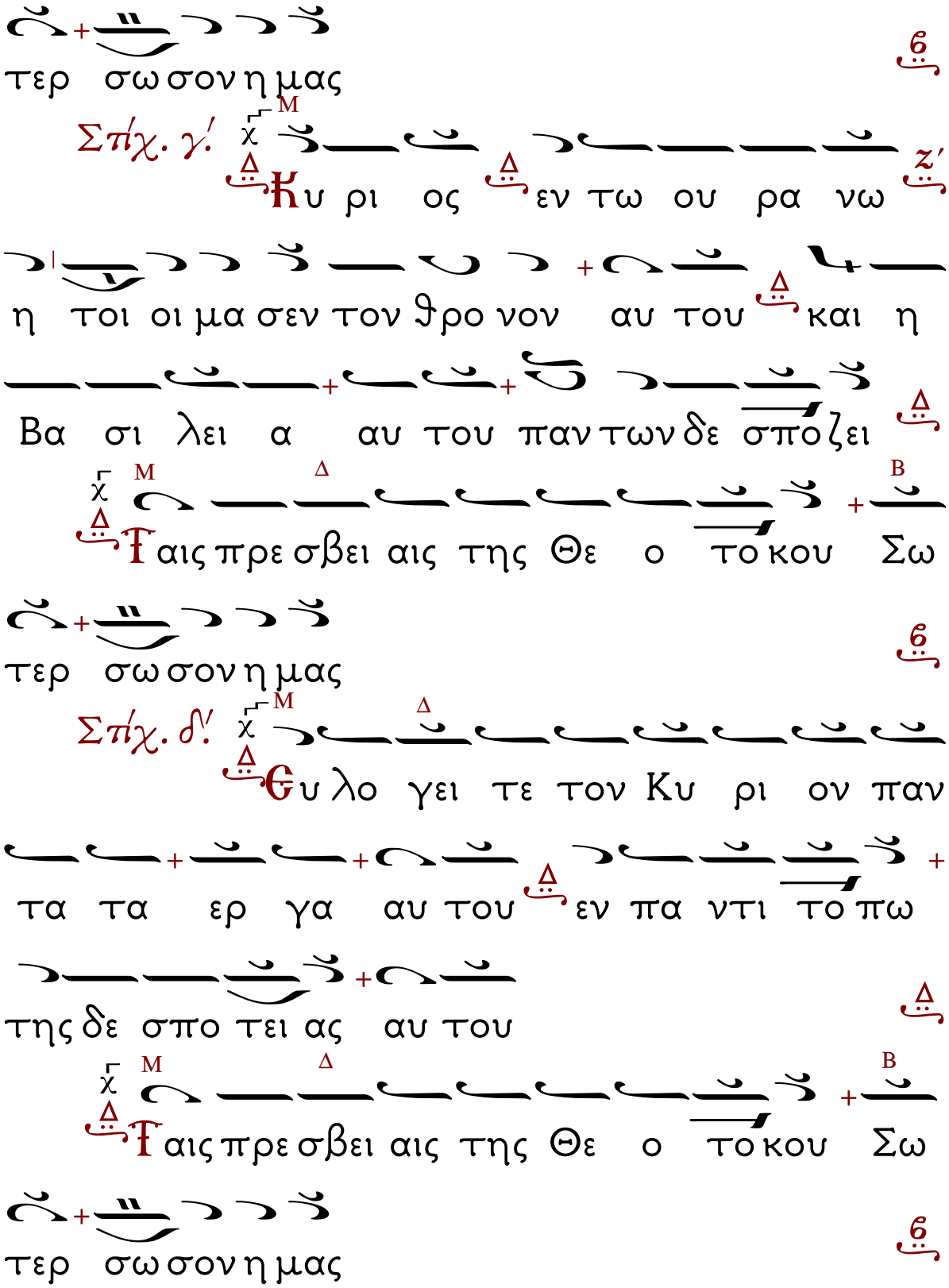
τερ σω σον η μας
Στίχ. γ'
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω
η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η
Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας
Στίχ. δ'
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν
τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω
της δε σπο τει ας αυ του
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

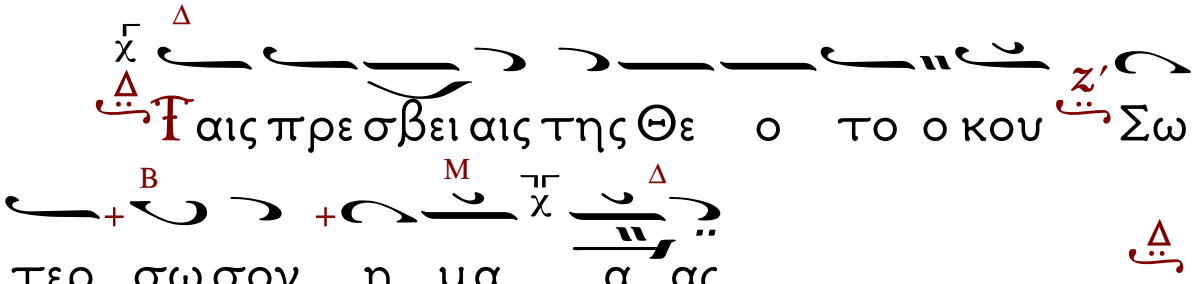

Ἀντίφωνον β'.

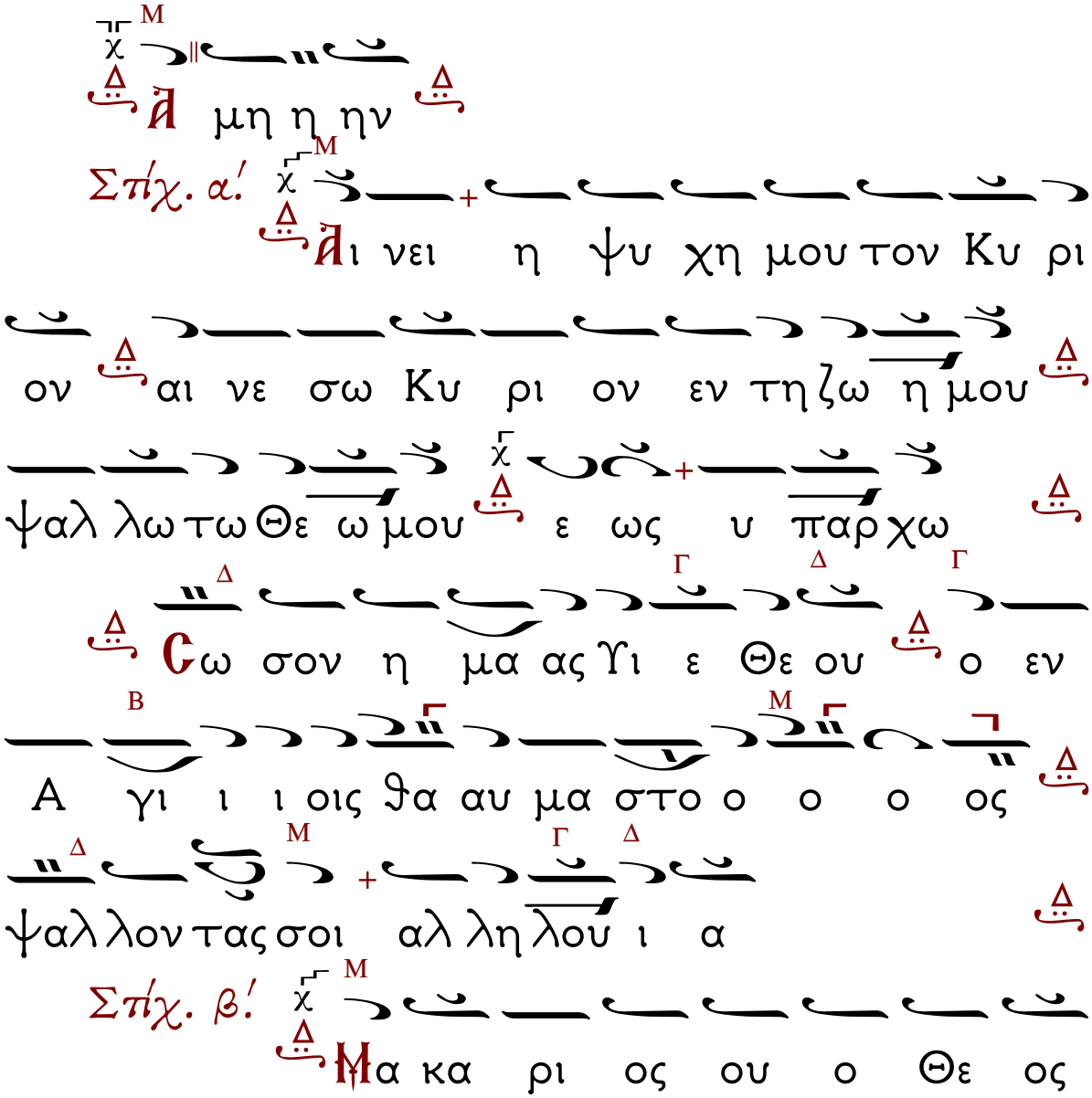

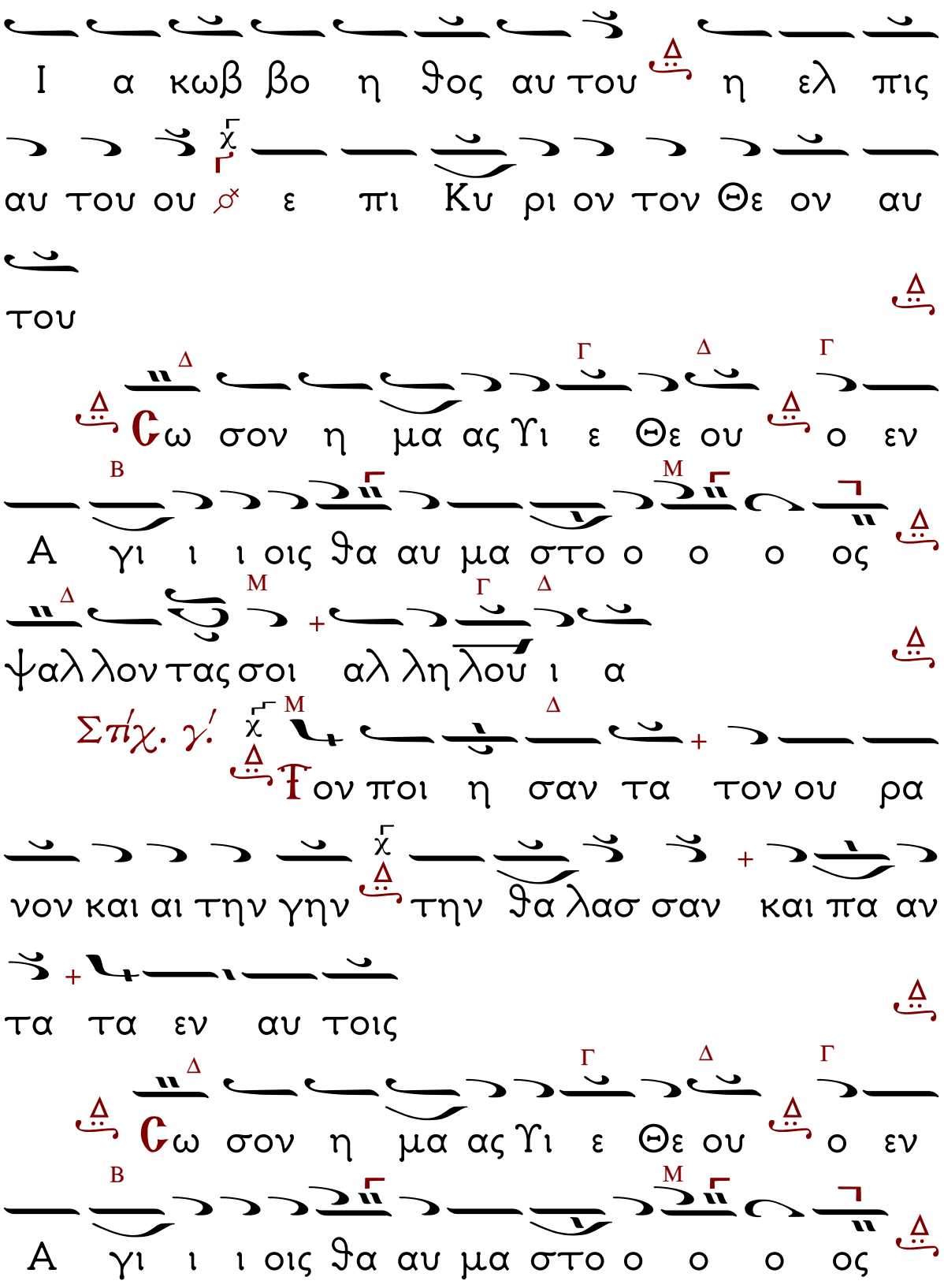
Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λού ι α
Σπ/χ. γ΄
Ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

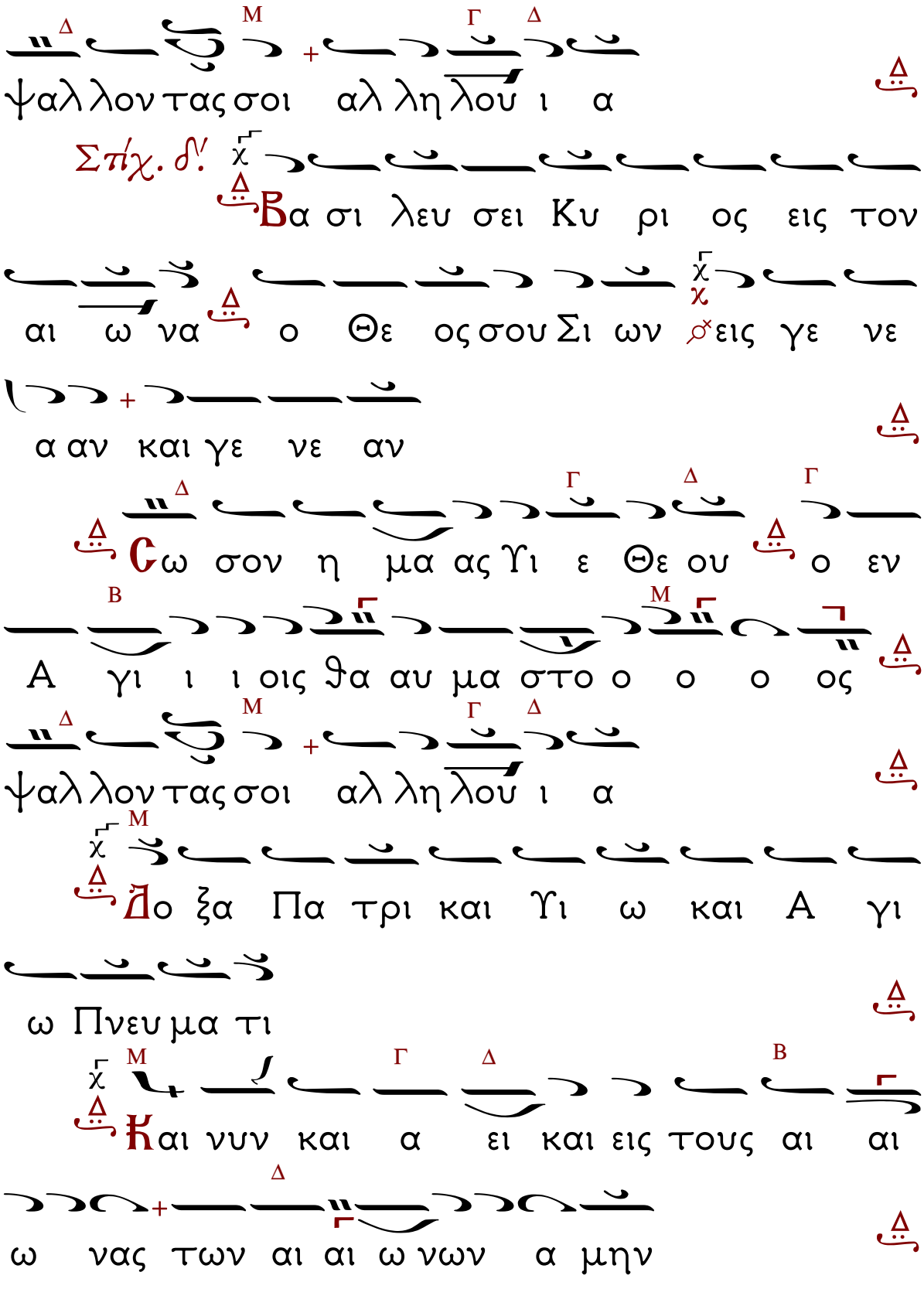
ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α
Στίχ. δ'. Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε
α αν και γε νε αν
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ος
ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην

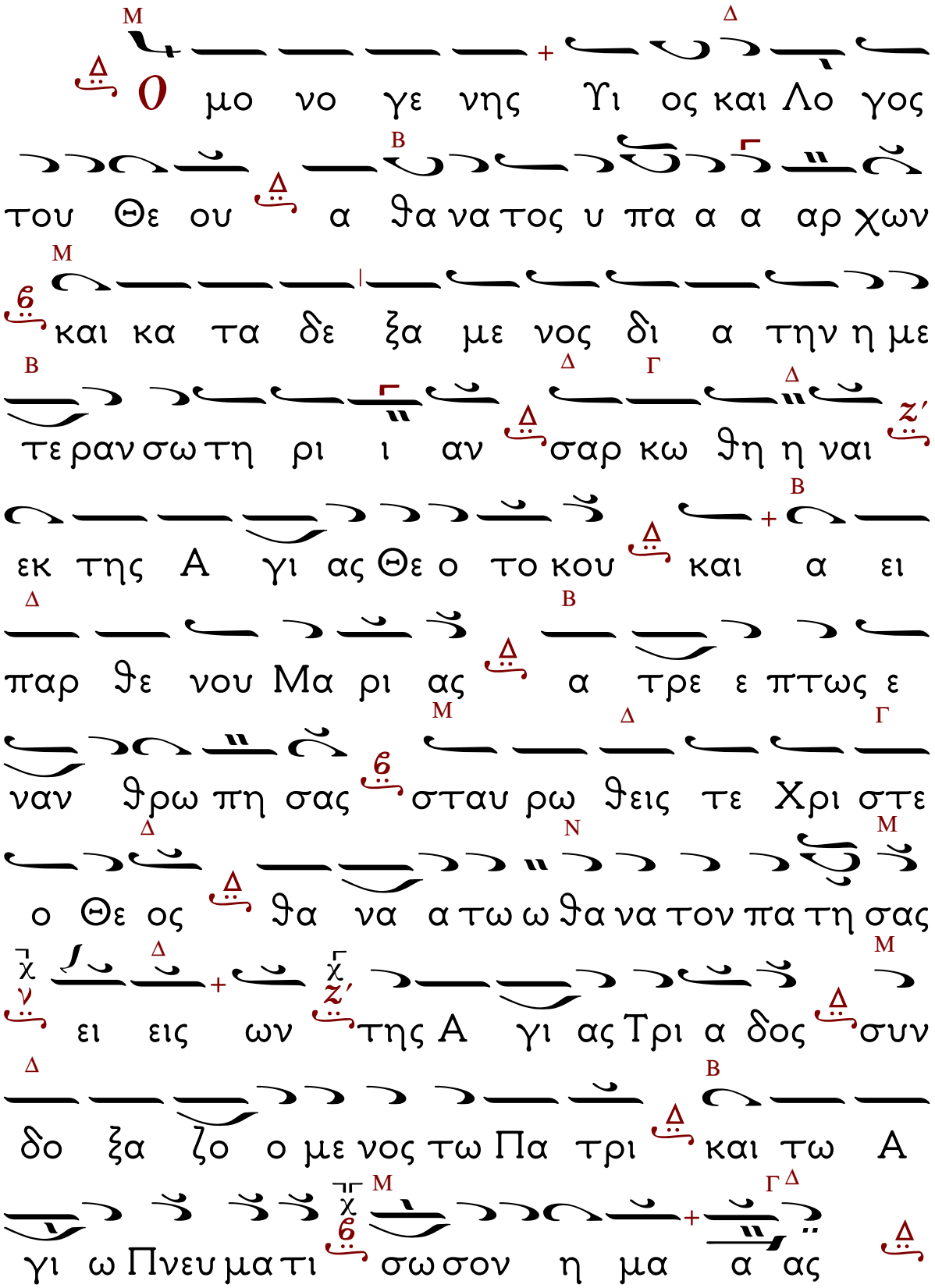
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ'.

Ἦχος δ΄ Δι

Στίχ.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος δ΄ Δι 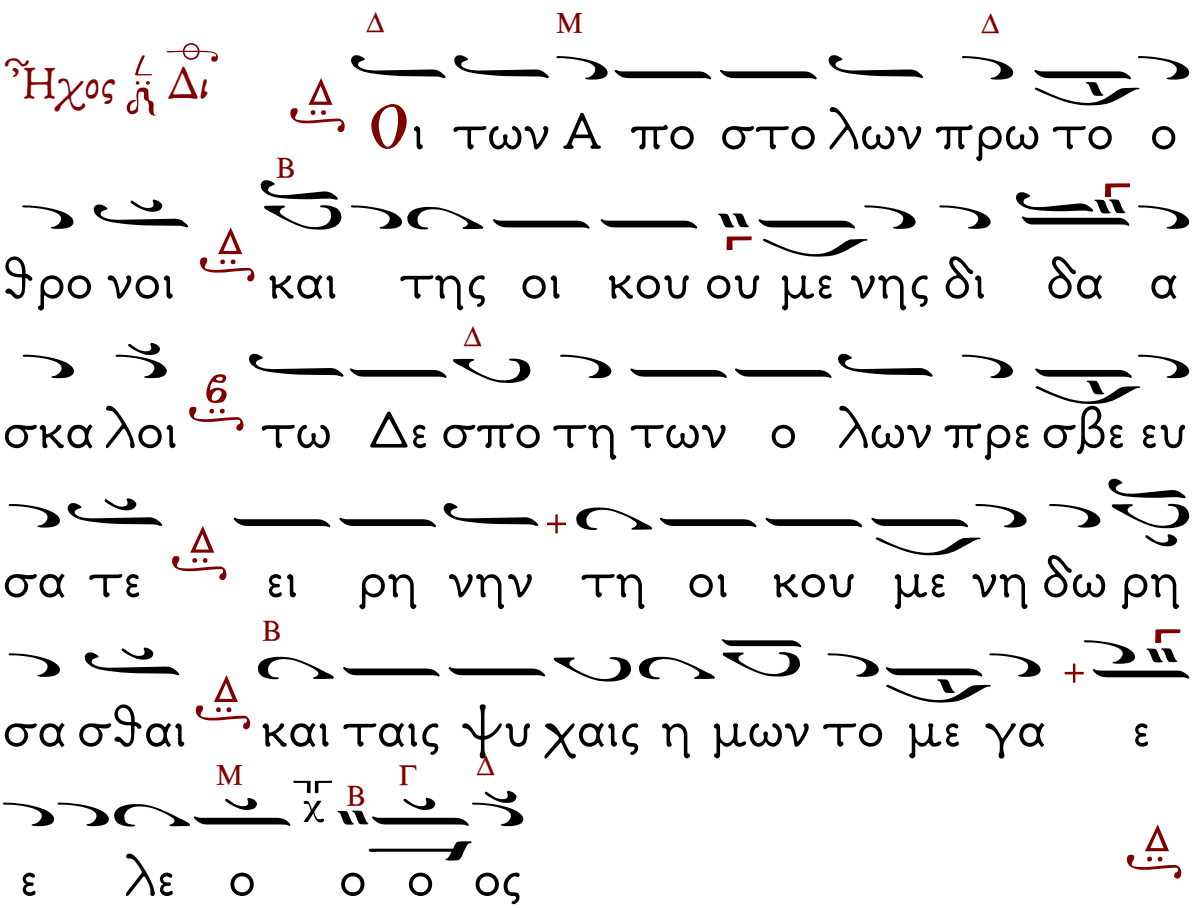

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

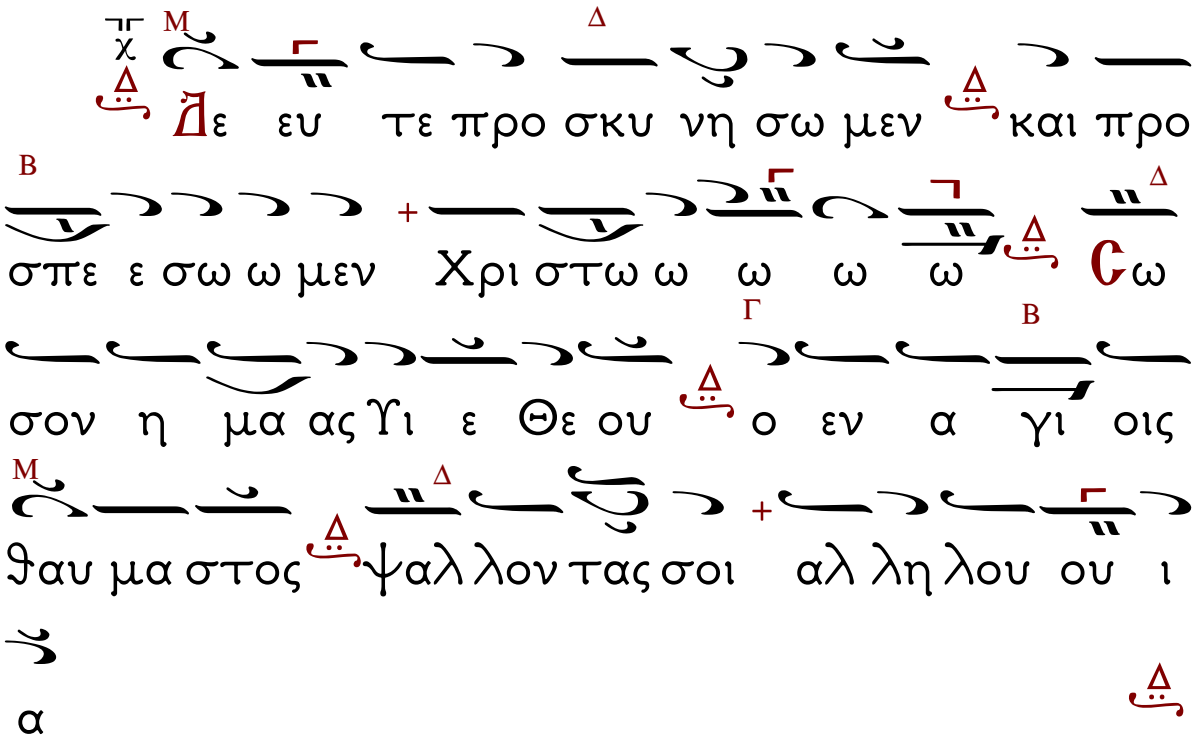

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

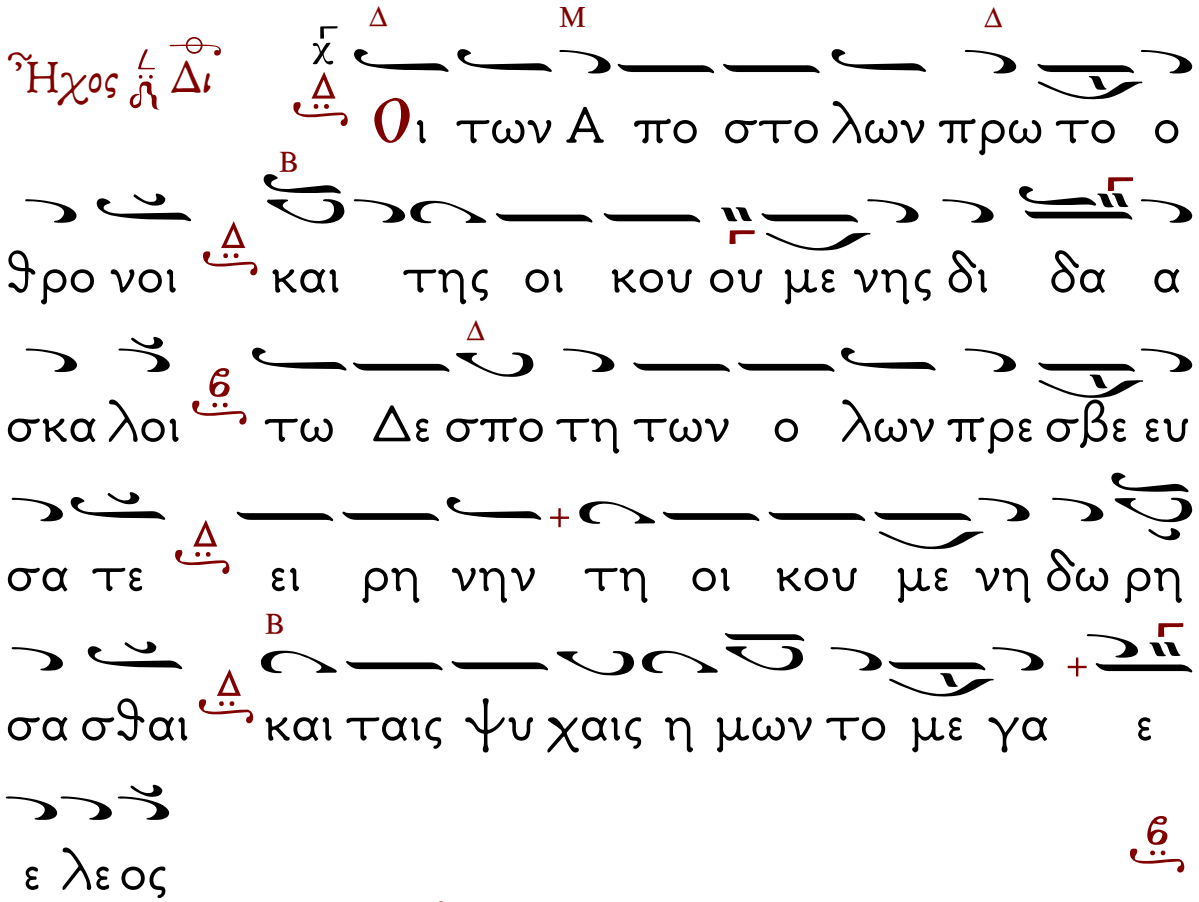

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Ἦχος δ΄ Δι

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. **Ο**ἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐν ᾧ δ’ ἄν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ. Ἑβραῖοί εἰσι; Κἀγώ. Ἰσραηλῖταί εἰσι; Κἀγώ σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; Κἀγώ διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον, τρὶς ἐρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν

ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δεῖ· οὐ συμφέρει με, ἐλεύσομαι δὲ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἀῤῥητα ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ

μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ᾽ ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέν μοι Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ᾽ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος α΄.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν.

Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̈ Νη

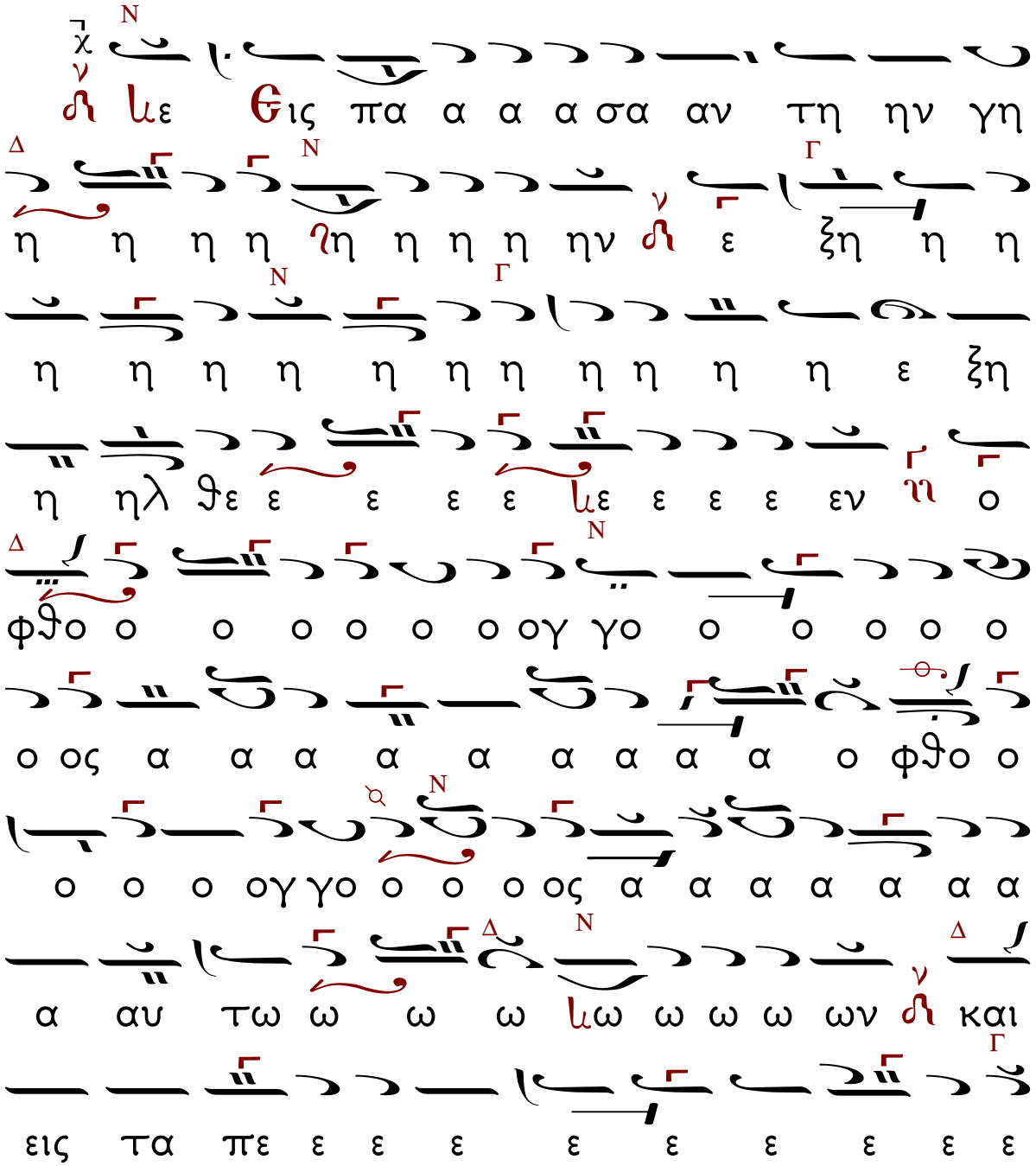

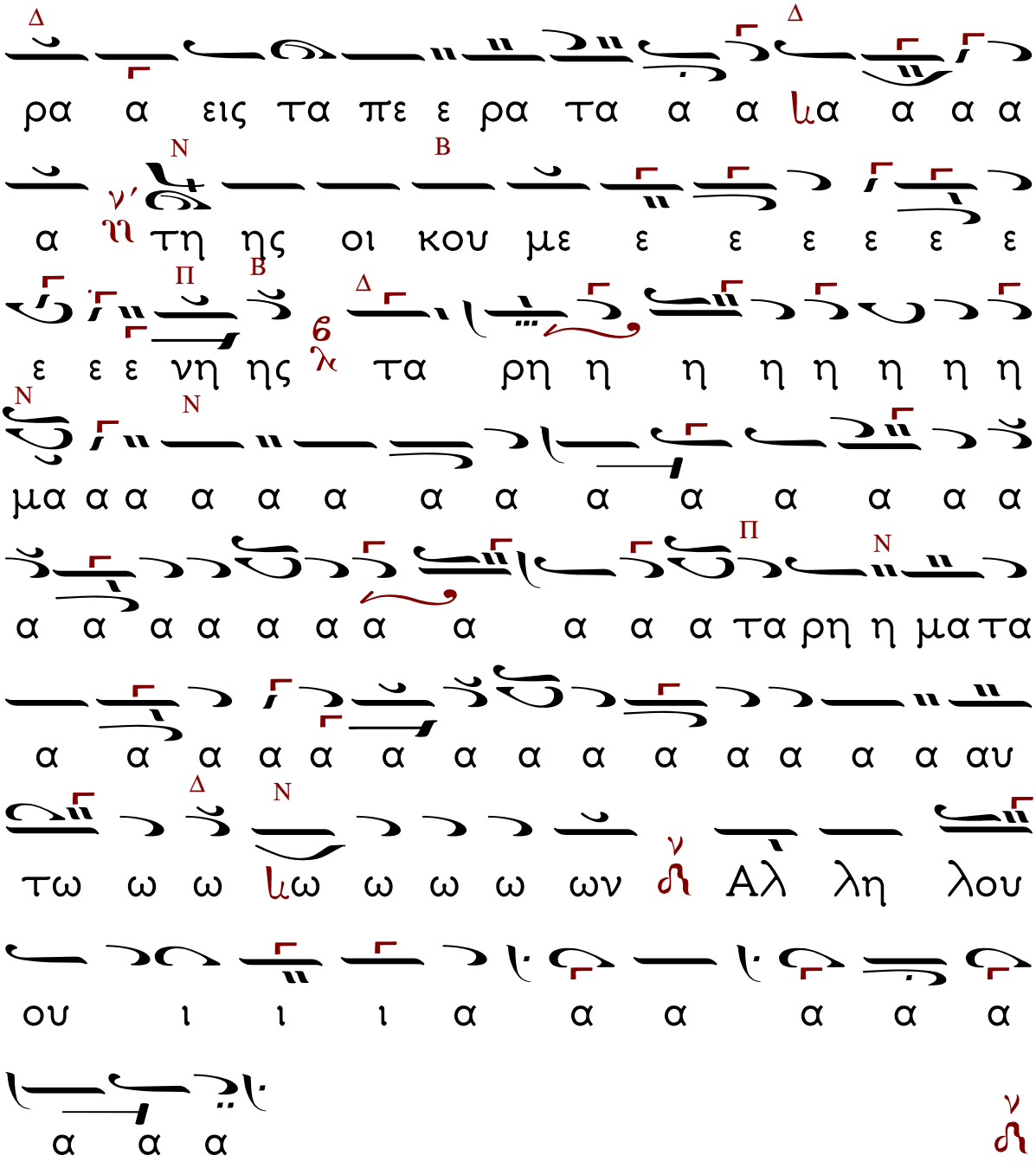
ρα α εις τα πε ε ρα τα α α ια α α α
α η τη ης οι κου με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε νη ης τα ρη η η η η η η η
μα α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α τα ρη η μα τα
α α α α α α α α α α α α α αυ
τω ω ω ιω ω ω ω ων Αλ λη λου
ου ι ι ι α α α α α α
α α α

Κοινωνικόν εἰς Ἀποστόλους.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Ἦχος πλ. δ'.

Κωνσταντίνου Λάμπρου.

Ἦχος λ π δ Νη

Ἔκτασις. q χ – π q

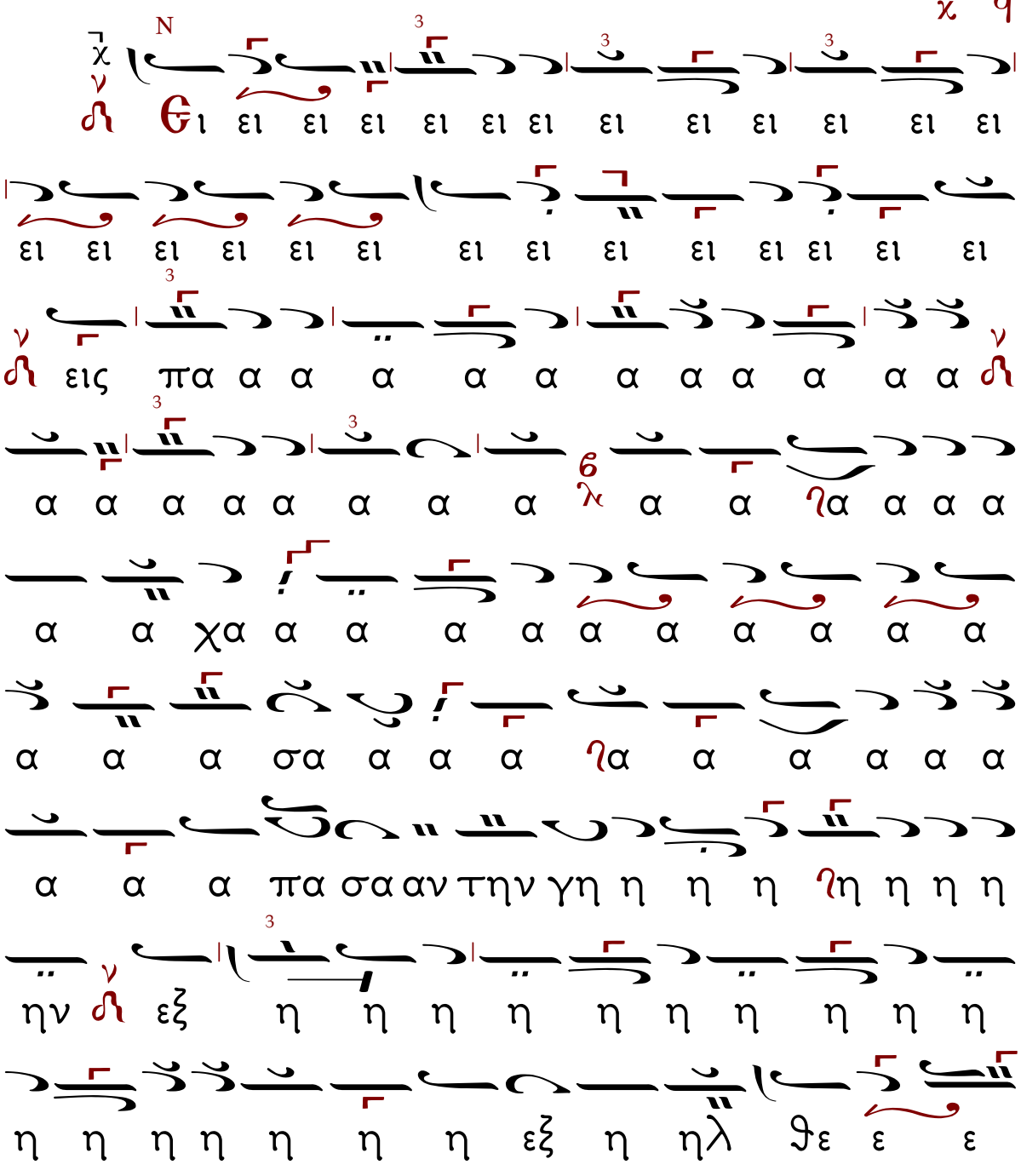

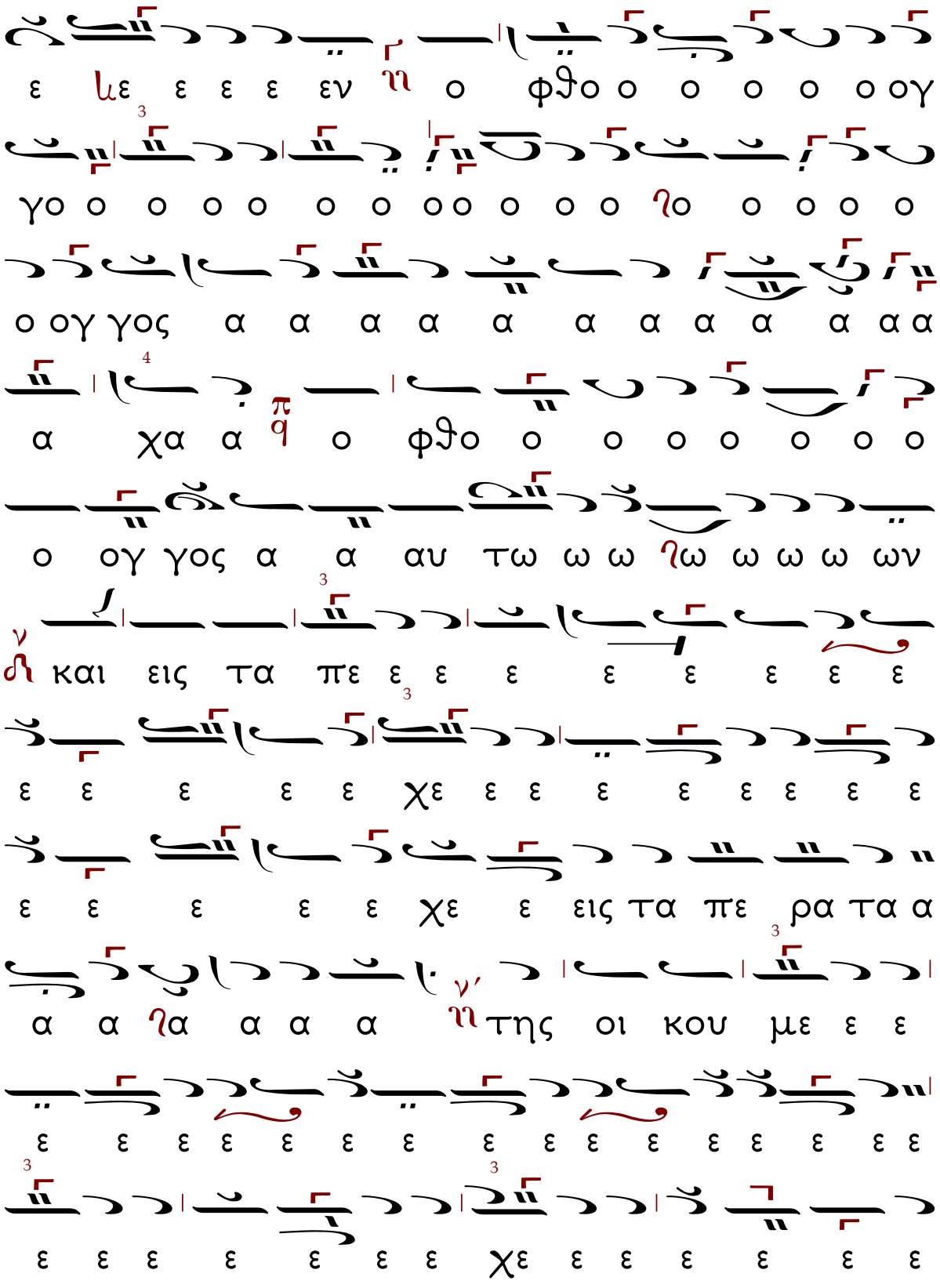
ε ιε ε ε ε εν ο φϑο ο ο ο ο ο ογ
γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ογ γος α α α α α α α α α α α α
α χα α ο φϑο ο ο ο ο ο ο ο
ο ογ γος α α αυ τω ω ω ω ω ω ω ων
και εις τα πε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε χε ε εις τα πε ρα τα α
α α α α α τη ς οι κου με ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

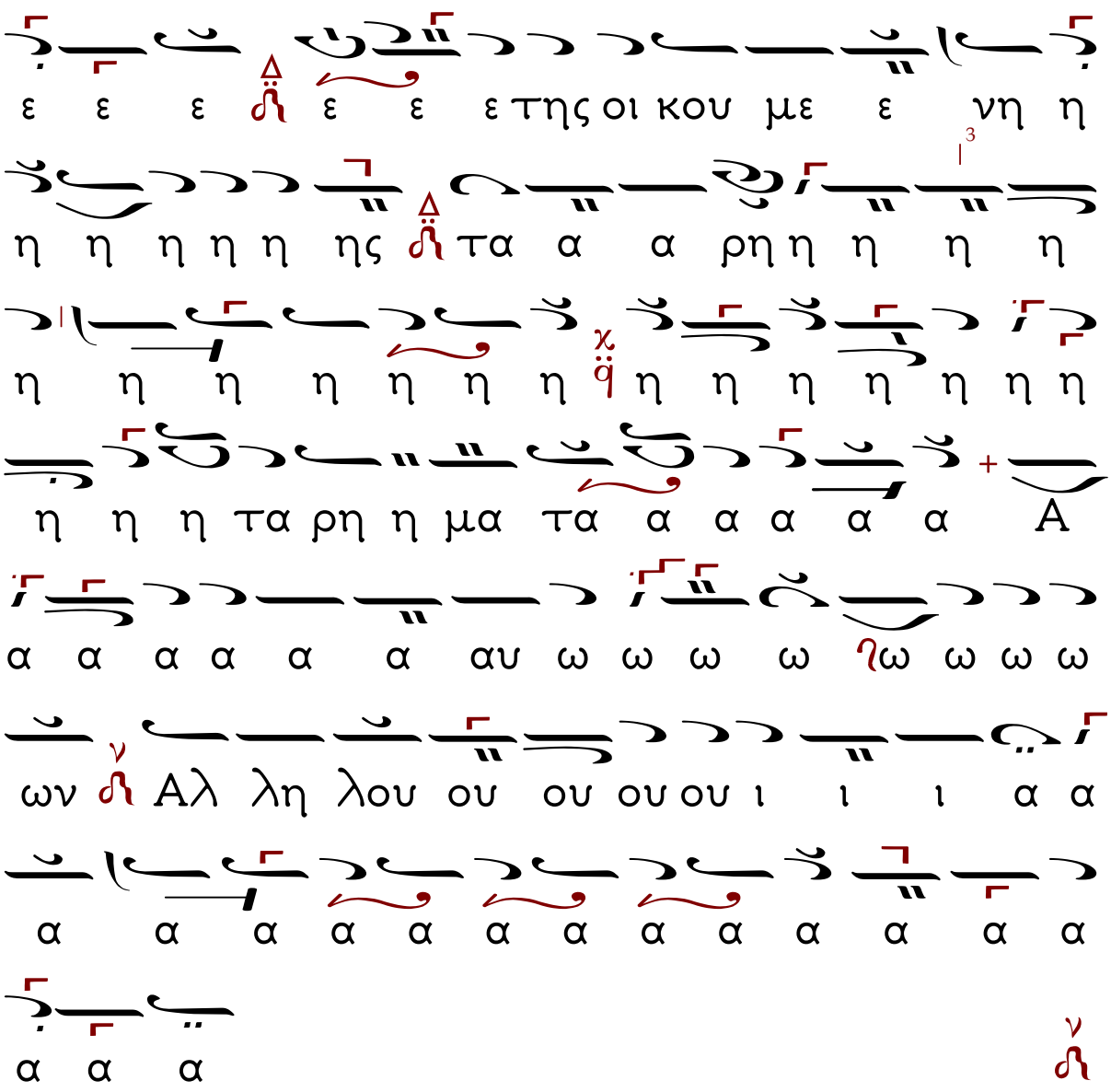
ε ε ε ε ε ε τησ οι κου με ε νη η
η η η η η ης τα α α ρη η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η
η η η τα ρη η μα τα α α α α α Α
α α α α α α αυ ω ω ω ω ω ω ω ω
ων Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι α α
α α α α α α α α α α α α α α
α α α

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος δι

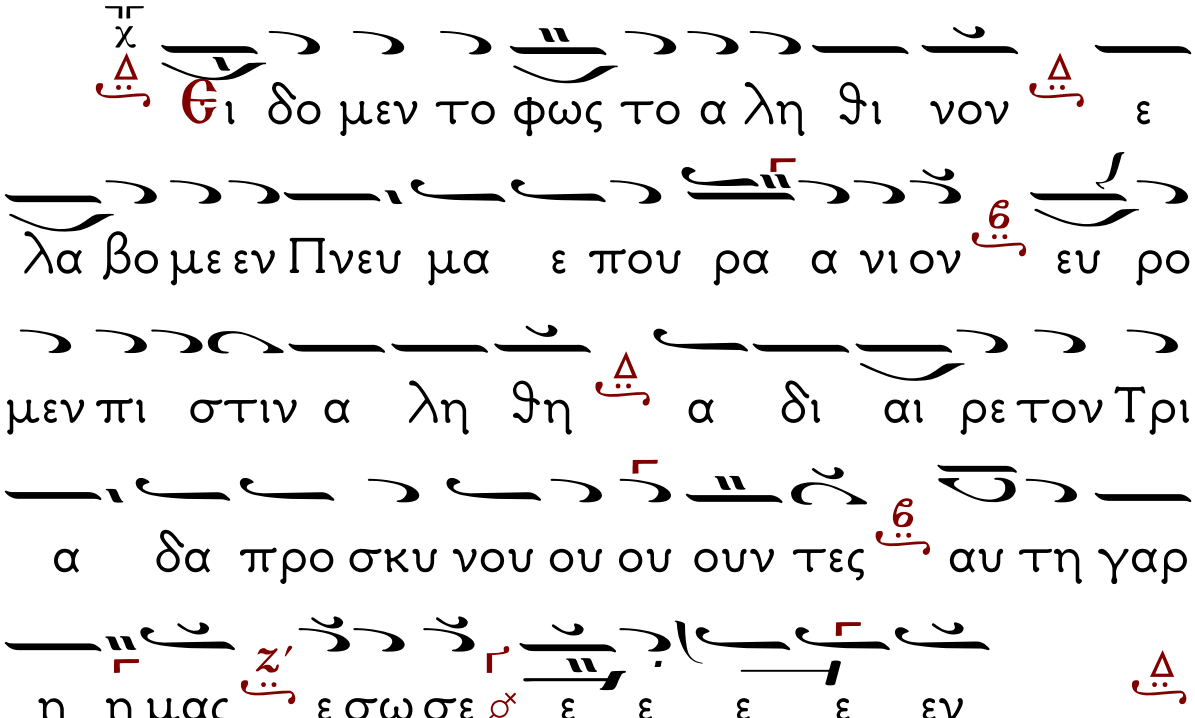

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος δι

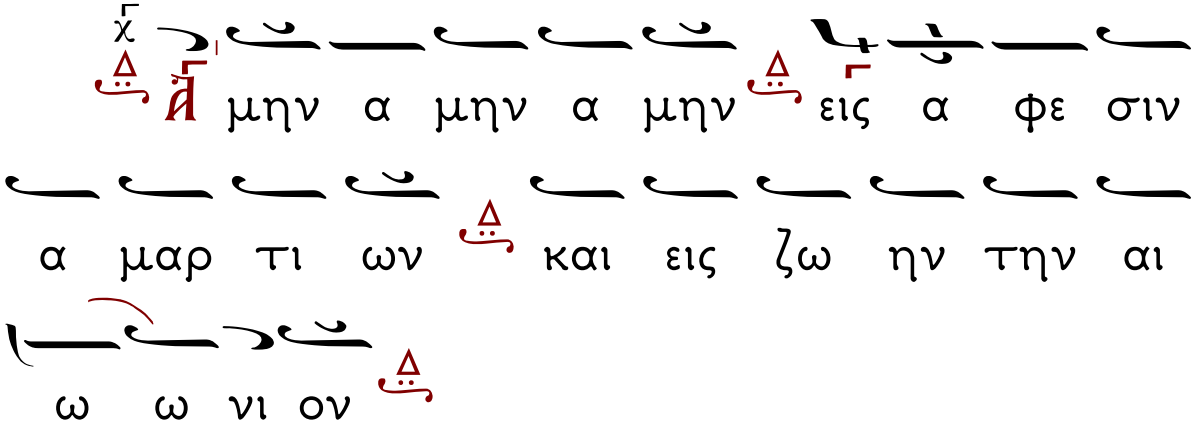

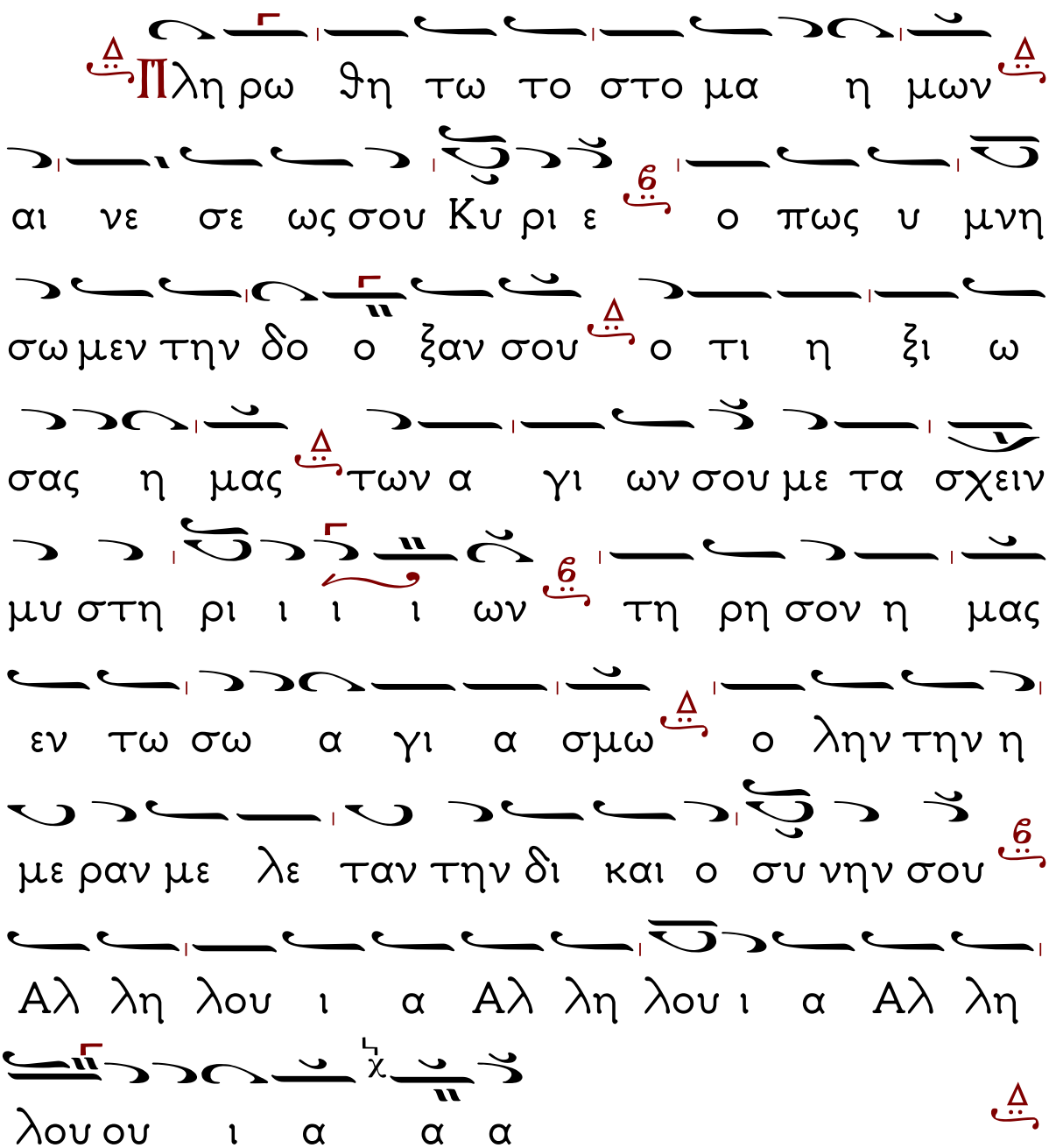
Πλη ρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

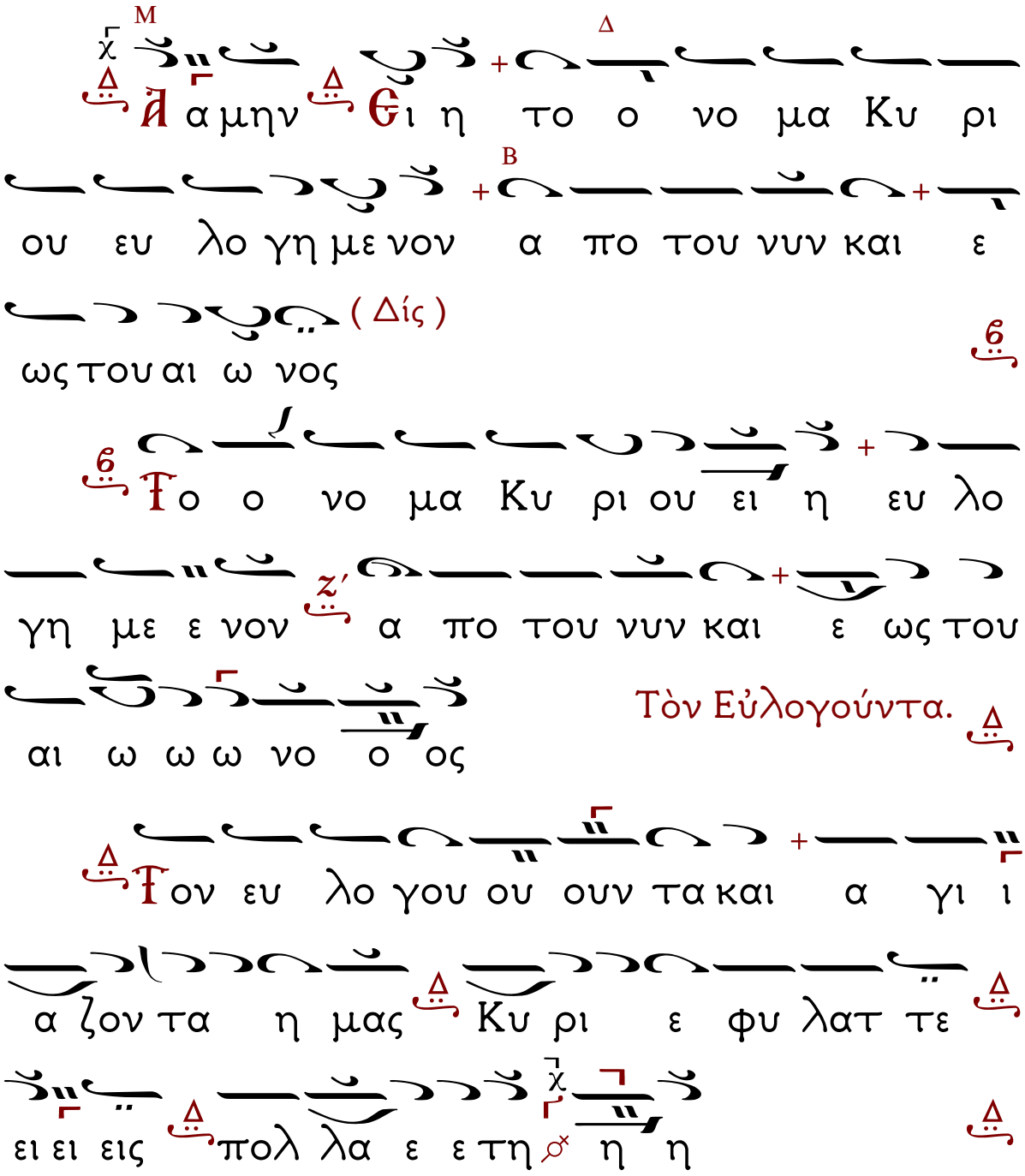

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρός Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.